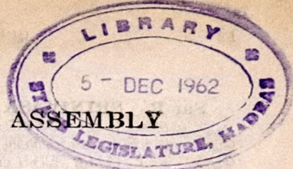

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 26th August 1961.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

DEPUTY SPEAKER : Question Nos. 1401, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1413, 1416, 1417 and 1425 will be taken up on some other day as the Hon. the Minister for Finance is not in the House now.

Bridge across Pappanganniar river

*** 1377 *Q.*—SRI R. SRINIVASA IYER :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயது செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) முத்துப்பேட்டை-மிமிசல் சாலையில் (கிழக்குக் கரை சாலை) சரபேந்திரராசன்பட்டிணத்திற்கு அருகே பாப்பங்கன்னியாரின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அல்லது ஊடு பாதையை அமைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) இதற்கான மதிப்பீடுகளும், திட்டங்களும் தயாரிக்கப்பட்டனவா ?

(உ) இவ்வேலை எப்போது மேற்கொள்ளப்படும் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*), (*b*) & (*c*) Yes, Sir. The proposal to construct a minor bridge arcoss Pappanganniar river near Sarabendrarajan Patnam at Mile 16/3 of Muthupet-Mimisal Road forms part of the Scheme for developing East Coast Road as a National Highway during the Third Five-Year Plan. The Government of India have not yet approved the scheme. Only after the approval of Government of India is received, plans and estimates will be prepared and the work taken up for exectuion.

SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், இந்த ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடில் மனோவரா முக்கியமாக டூரிஸ்டுகள் போகிற இடமாக இருப்பதால், இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டும், இப்போது வந்துள்ள லேட்டஸ்ட் புத்தகத்தில் இந்த ரோடு முறை மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பாதையை ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் செலவிலே சில பைப் லைன்களாவது போட்டு, வண்டிகள், கார்கள் சுலபமாக செல்லக்கூடிய முறையிலே பாதையை அமைக்க முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது ஏற்கனவே சிபார்சு செய்து அனுப்பப்பட்ட திட்டம். 7½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்த்து செய்ய மத்திய அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

[26th August 1961

SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், பாலம் கட்டுவதற்கு நாட்கள் ஆனாலும்கூட, வடக்கே போனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய யமுனை, கங்கை போன்ற நதிகளின் டிரிபியூடரிகளுக்கு குறுக்கே கிராவல் போட்டு, அதற்கு மேல் தார் ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளம் வந்தாலும் அந்த ரோடுகளின் மேல் வழிந்து போகக்கூடிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆற்றில் ஒரு வருஷத்திலே இப்படி வெள்ளம் 10 நாட்களுக்குத்தான் போகும். ஆகவே அந்த மாதிரி ரோடு போடவாவது இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படாததால் மதராஸ் கவர்ன்மெண்ட் செலவிலே செய்வதற்கு முன்வருமா ? பின்னால் வேண்டுமானால் 7, 8 லட்சம் செலவிலே திட்டம் போட்டு மத்திய அரசாங்கம் செய்யட்டும். ஆகவே உடனடியாக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : "செய்வன திருந்தச் செய்" என்று சொல்வதுபோல், ஒரு காரியத்தைச் செய்வது என்றால், அதற்கு நல்ல முறையிலே திட்டமிட்டு மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயங்களிலே நாம் என்ஜினியர்கள் சொல்லக்கூடியவைகளையும் சிறிது கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த முறையில் கவனிக்கப்பட்டு, இதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Houses for Government Servants

* 1378 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI V. SUBBIAH): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் மவுண்ட்ரோடு கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்காக கட்டப்பட்ட வீடுகள் எத்தனை ?

(இ) அவைகளில் எத்தனை சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

(உ) சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அல்லாதவருக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ?

(எ) அப்படியானால், காரணமென்ன ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) Nil, Sir.

(*b*) to (*d*) Do not arise in view of the answer to Clause (*a*).

SRI K. VINAYAKAM : 1960-ல் கவர்ன்மெண்டு சர்வெண்டுகளுக்கு வீடு கட்டவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அங்கு கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகள் கவர்ன்மெண்டு சர்வெண்டுகளுக்குத்தான் தரப்படுகிறதா ? அல்லது மற்றவர்களுக்கும் தரப்படுகிறதா ? அப்படி இருந்தால், அவர்கள் எண்ணிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அவர்கள் எண்ணிக்கை இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. இந்த கவர்ன்மெண்டு எஸ்டேட்டிலே உள்ள வீடுகளை எல்லாம், 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 என்று எட்டு வகைகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். சம்பளத்தைப் பார்த்து வீடுகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. எம்.எல்.ஏ-க்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள். கெஜடெட் ஆபீசர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அதோடு கவர்ன்மெண்டு சர்வெண்டுகளுக்கும் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த வீடுகள் ஒதுக்கப்படுவதற்கு வெயிட்டிங் லிஸ்டிலே உள்ளபடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் சில ஏழை டிசர்விங் கேஸ்களுக்கும் வீடுகள் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டும்தான் வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு கட்டப்படுகிற வீடுகளைத் தவிர, இந்த கவர்ன்மெண்டு எஸ்டேட்டிலே நிறைய இடம் காலி இருக்கிற காரணத்தாலே, 4-வது வகுப்பைச் சேர்ந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்காயினும் வீடுகள் கட்டி வசதி செய்துதர இந்த ஆண்டிலாவது அல்லது இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா ?

26th August 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : எனக்குத் தெரிந்த மட்டிலும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு புதிதாக வீடுகள் கட்டுவதற்காக இந்த திட்டமில்லே. இப்போது அங்கு காலியாக உள்ள இடங்கள் பின்னால் தேவைப்படும். ஆகவே இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அவரவர்கள் குடும்பத்தோடு தங்குவதற்கு, அவர்கள் ஹௌஸ் கமிட்டியிலே உதவி சபாநாயகர் தலைமையில் முடிவு செய்தபடி ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறோம். அது விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு மட்டும் இடம் கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

Misappropriation of money

*1402 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) குடியாத்தம் தாலுகா, கீழ்பட்டி கிராமம் மணியக்காரர் பணம் கையாடல் விஷயமாக 1960-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு வி. கே. கோதண்டராமன், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் எழுதிய லெட்டர் சேர்ந்ததா ?

(இ) இது விஷயமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) Yes, Sir.

(இ) The District Revenue Officer, North Arcot, has reported that the ex-headman of Kalpatti village, Gudiyattam taluk, North Arcot District, was ordered to be removed from service by the Sub-Collector, Tiruppattur, after a thorough examination of the case and that the action of the Sub-Collector, Tiruppattur is just and proper. He has also reported that the present acting headman of the village is not related to the ex-headman.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், சிறு சேமிப்பு நிதிக்காக வசூல் செய்த பணத்திலிருந்து 2,000 ரூபாய் கையாடல் செய்த குற்றத்திற்காக வேண்டி தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, ஜெயிலில் இருந்து வந்த அந்த நபரை "டிஸ்மிஸ்ட் பிரம் சர்வீஸ்" என்று உத்தரவு போடுவதற்குப் பதிலாக "ரிமூவல் பிரம் சர்வீஸ்" என்று போட்டு, அந்தக் காரணத்தினாலே அவருடைய உடன்பிறந்த தம்பியை மீண்டும் அந்தப் பதவியிலே வைத்துக்கொண்டு, அங்கே இருக்கக்கூடிய கிராமத்திலே உள்ளவர்களுக்கு தொல்லே கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வெள்ளைக்காரன் செய்த ரெவின்யூ போர்டு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்தான் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே இதைத் திருத்தி, "ரிமூவல் பிரம் சர்வீஸ்" என்பதற்குப் பதில் "டிஸ்மிஸ்ட் பிரம் சர்வீஸ்" என்று உத்திரவு போடுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் முன்னரே சொன்னேன். இப்போது வேலே செய்யக் கூடியவர் அவருடைய சொந்தக்காரர் அல்லவென்று. இரண்டாவது, ஒரு ஆளை வேலையிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்வதா, ரிமூவல் செய்வதா என்பது டெக்னிகல் பாயிண்ட். இதையெல்லாம் அந்தந்த ஆபீசர்கள் தங்கள் டிஸ்கிரிஷனில் செய்வார்கள். ஆகவே அந்த அளவிலே இதைச் செய்திருக்கலாம். இன்னொன்று, அவர் பூராப் பணத்தையும் கட்டி விட்டார் அதனால் இப்படிச் செய்திருக்கலாம். வேறு ஒன்றுமில்லே.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கக்கூடிய பதில் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் வந்திருக்கலாம். அந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது போல அவருக்கு உறவினர் அல்லாதவர் இருந்திருக்கலாம். ஆனால்

அது இப்பொழுது உண்மை அல்ல. பத்து நாட்களுக்கு முன்னுல் அவருடைய தம்பி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிருர் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியாதது வாஸ்தவம்தான். நான் அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

Flood banks (the Kannanar)

* 1403 *Q.*—SRI R. SRINIVASA IYER (on behalf of SRI A. R. MARIMUTHU) : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு தாலூக்காவிலுள்ள கண்ணனுறு வெள்ளத்தடுப்பு வேலைகள் எந்த நிலையிலுள்ளது ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Flood banks on the right side of Kannanar have already been formed in Periakottai village limits. Proposals for forming flood banks to Kannanar on the left side in Olayakunnam and Kanniakuruchi village limits are under active consideration.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த கண்ணனுறு வடசேரியிலிருந்து பெரியகோட்டைக்குப் போய் சமுத்திரத்தில் விழுகிறது. இரண்டு ஸைடுகளிலும் ஜலம் மிதந்து வருஷத்தில் 1,000, 1,500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நஷ்ட மேற்படுகிறது. வடசேரியில் "கரை" எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பெரியகோட்டையிலும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிருர்கள். வடசேரிக்கும் பெரியகோட்டைக்கும் நடுவில் இருக்கக்கூடிய இரு கரைகளும் என்ன கதி ஆகிறது. அதற்கு ஏதாகிலும் ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : என்னிடம் இருக்கிற தகவல்படி

The Superintending Engineer has submitted plans and estimates for Rs. 38,000 to Chief Engineer (Irrigation) for forming flood banks to Kannanar drain in Olayakunnam and Kanniakuruchi village limits on the right side. These are proposed to be taken up under special minor irrigation programme. The estimates are under examination of local officers. The Chief Engineer has stated that necessary action will be taken to implement this scheme after examination is completed.

இந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனல், ஒரு இடத்தில் கட்டி, இன்னொரு இடத்தில் கட்டாவிட்டால் சேதம் ஏற்படும் என்று தெரியும். அதைப்பற்றி என்ஜினியரிடம் தகவல் சொல்லுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Hospital Employees (Government General Hospital, Madras)

* 1404 *Q.*—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Engine Drivers, Electricians, Mortuary Attendants, Liftmen and Fitters working in the Government General Hospital, Madras, have not been given the revised pay scales from 1st June 1960 as recommended by the Madras Pay Commission ; and

(*b*) if so, the reason therefor?

26th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) The pay of the Mortuary Attendants, Electricians, Engine Drivers and Liftmen in the hospital has since been fixed in the revised scales of pay. The question of revising the scale of pay for the post of Fitters is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM : What would be the financial commitment in the latter category for whose cause the attention of Government is being drawn?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For two or three categories it has been already given. In the case of fitters, proposals have been called for and that is being looked into.

Sathanur Reservoir

* 1411 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI : (on behalf of Sri P. U. SHANMUGAM) : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் நீர் தேக்கத்தில் கடைசியாக தண்ணீர் பாசனத்துக்காக திறந்துவிடப்பட்ட தேதி என்ன ? நிறுத்திய தேதி என்ன ?

(இ) சில எரிகளுக்கு தண்ணீர் போகவில்லை என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) The Sathanur Reservoir Project Canal was last thrown open for irrigation season of 1960-61 on 1st December 1960 and closed for supply on 10th May 1961.

(*b*) All the eleven tanks which are directly fed by the Sathanur Reservoir Project Canal waters were supplied with water during the period.

Oorani poramboke lands (assignment of)

* 1412 *Q.*—SRI P. K. MOOKIAH THEVAR (on behalf of SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a petition, dated 8th April 1961 objecting to the assigning of oorani poramboke land of Vethalappanaicker Oorani, bearing paimash No. 408 and survey No. 14/1 within Suthamadam limits, Mandapasalai firka, Aruppukottai taluk, Ramanathapuram district, from the villagers of Pungamarathupatti and seven other villagers; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) As the objection petition was received long after the Revenue Divisional Officer had ordered the assignment of the land, no action was taken on it.

Manjalar Scheme

* 1414 *Q.*—SRI R. SRINIVASA IYER (on behalf of SRI N. R. THIAGARAJAN) : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் தாலுகா மஞ்சளாறு திட்டம் இந்த ஆண்டு வேலை துவங்கப்படுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The matter is under consideration of the Government.

Hospital for Orathanad

* 1415 *Q.*—SRI R. SRINIVASA IYER : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether there is a proposal to construct a hospital at Orathanad, Thanjavur district, by improving the dispensary at the place;

(*b*) if so, at what cost and with what bed strength; and

(*c*) when will the work be taken up?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No, Sir.

(*b*) & (*c*) Do not arise.

SRI R. SRINIVASA IYER : ஒரத்தநாடு ஆஸ்பத்திரி லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரியாக இருந்தது தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியாக ஆகியிருக்கிறது. அதை கவர்ன்மெண்டு எடுத்துக்கொண்டாகி விட்டது. 3 வருஷத்திற்கு முன்னால் அதை 50 பெட்கள் உள்ள ஆஸ்பத்திரியாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு "ப்ரபோஸல்" இருந்தது. "இல்லை" என்று இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்களே ? ஒரத்தநாடு ஆஸ்பத்திரியை ஜாஸ்தி விஸ்தரிப்பதற்கு திட்டமே கிடையாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கேள்விக்குத் தகுந்த பதில் சொல்லி விட்டேன். இது தாலுகா தலைமை நகர ஆஸ்பத்திரி ஆனதினாலே எல்லா தாலுகா தலை நகர ஆஸ்பத்திரிகளையும் விஸ்தரித்து ஜில்லா ஆஸ்பத்திரி அளவுக்குக் கொண்டு வருவதாக உத்தேசம். இதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Electricity workers—Demands

* 1418 *Q.*—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI T. T. DANIEL) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the electricity workers of the Tamilnad Electricity Workers' Federation has issued notice to the Electricity Board that the electricity workers will make a token strike on 13th February 1961 throughout the State; and

(*b*) the demands of the electricity workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir. The date mentioned in strike notice was 8th February 1961 and not 13th February 1961.

26th August 1961]

(*b*) (i) withdrawal of notice issued by the Madras State Electricity Board under section 9 (*a*) of the Industrial Dispute Act proposing a reduction in the number of days of casual leave and National Festival holidays; and

(ii) enhancement of Dearness Allowance.

SRI K. VINAYAKAM : Did the strike fructify? If not, what was the reason for the non-fructifying of the contemplated strike? Were the demands met reasonably at least?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The strike did not fructify. I think better counsels prevailed. That is why the strike did not take place.

SRI K. VINAYAKAM : May I know whether the demands for increase of salaries, etc., were met reasonably at least?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as dearness allowance is concerned, it is covered by agreement between the State Electricity Board and the workers. During the currency of the settlement, no claim can be made for increase. Government declined, therefore, to refer the matter for adjudication. So far as question of revising number of holidays is concerned, the matter is before the High Court.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுப்படியும் சம்பளம் தரப்படவில்லை. இவர்களுக்கான "ரூல்ஸ் அண்டு ரெகுலேஷன்ஸ்" "ப்ரேம்" செய்யவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருந்தால்கூட, சர்க்கார் எந்த அடிப்படையிலே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதையாகிலும் "கவுண்டர் பெடிஷனில்" சொல்லக்கூடாதா. "கவுண்டர் பெடிஷன்" போடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அதனால் பல குறைபாடுகள் மின்சார தொழிலாளர்களிடையே காணப்படுகின்றன. இதைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மின்சாரத் தொழிலில் 18 யூனியன் இருக்கிறது. ஒருவர் சொன்னபடி ஒருவர் ஒத்துக்கொள்ளுவதில்லை. சர்க்காரைப் பொருத்த அளவிலே "சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கிற சம்பள விகிதம் கொடுக்கிறோம். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு லீவு வசதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், அவர்களுக்கு லீவு வசதிகளை குறைக்கக்கூடாது, சம்பளத்தை மாத்திரம் சர்க்கார் கொடுக்கிற அளவிற்கு மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு யூனியன் கருத்து. மற்றொரு யூனியன் "நாங்கள் லீவு வசதிகளை குறைத்துக்கொள்ளுகிறோம், சர்க்கார் கொடுக்கிற ஊதியம் முதலியவற்றை எங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் முக்கியமாக "லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் ரூல்ஸ்" ஸ்டாபுக்கு அதிகமாக சாதகமாக இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கஷ்டம் என்னவென்றால், உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் பெடிஷன் இருக்கும்பொழுது, சர்க்கார் எந்த விதமான ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. அப்படிச்செய்தால் உயர்நீதி மன்றரிட்டில் என்ன ஒரு முக்கியமான பிரச்னை இருக்கிறதோ, அதை சர்க்கார் முன்கூட்டியே முடிவு செய்ததுபோல் ஆகிவிடும். உதாரணமாக இப்பொழுது மின்சார போர்டுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஹைகோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்னை என்னவென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு "இண்டஸ்டிரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட்" அமுல் ஆகுமா, ஆகாதா

என்பது. மின்சார போர்டினுடைய வாதம் அவர்களுக்கு தனியாக "ரூல்ஸ் அண்டு ரெகுலேஷன்ஸ்" இருக்கிறது, அதனால் அவர்களுக்கு "இண்டஸ்டிரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட்" அமுலாகாது என்பது. தொழிலாளர்கள் வாதம் அவர்களுக்கு "ஷாப்ஸ் ஆக்ட்" அமுல் ஆகும், "இண்டஸ்டிரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட்" அமுலாகும் என்பது. உயர்நீதி மன்றம் தான் இதில் தீர்ப்பு செய்யவேண்டுமே தவிர, நாங்கள் எப்படி தீர்ப்பு செய்வது ? தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தால், அதில் சர்க்கார் லேபர் டிபார்ட்மெண்டு முன்நின்று தீர்த்து வைப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறது. ஆகவேதான், அவர்கள் லீவு வசதிகளை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும்படியான அளவுக்கு குறைத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு சம்பளவிகித வசதிகளை சர்க்கார் தலையிட்டு ஆவன செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், தொழில் இலாகா சொல்லக் கூடிய தீர்ப்புகளை, மின்சார இலாகா அமுல் படுத்துவதில்லை என்பது உண்மையா ? அப்படியானால், தொழில் இலாகாவுக்கும், மின்சார இலாகாவுக்கும் முரண்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ? அதைத் தீர்க்க என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கப் போகிறார்கள் ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : தொழில் இலாகா யோசனையை போர்டார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை ; கன்சிலியேஷன் முடிந்த பிறகு மந்திரியிடம் சொன்னார்கள். அதன் பேரில், இரண்டு தரப்பினரையும் கூட்டி, மந்திரி ஆலோசனை கூறினார்கள். அந்த ஆலோசனை தப்பு என்று இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹைகோர்ட்டில்தான் நம்பிக்கையும், பிரியமும் இருக்கிறதெனத் தெரிகிறது. ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு அளிக்கும் வரை ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

Sri J. MATHA GOWDER : மின்சார இலாகாவை அத்தியாவசிய சர்வீஸ் என்றும் அங்கு ஸ்டிரைக் செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவோ அல்லது ஒரு சட்டமோ நிறைவேற்றச் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : நான் அவசியம் என்று நினைக்கவில்லை.

Sri T. S. RAMASWAMI : May I know, Sir, whether the Government have been impleaded as a party in the writ petition in the High Court? May I know what is the attitude of the Government and may I also know whether the Industrial Disputes Act applies to the workers or not?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : The Government is a party and have been impleaded as such in the writ petition. But Government are not going to take any stand on this.

Sri S. M. ANNAMALAI : அமைச்சரவர்கள் பதிலில், லீவு வசதிகளைக் குறைத்துக் கொண்டால், சர்க்கார் சம்பள விகிதங்களைக் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். 18 யூனியன்களில் மெஜாரிடித் தொழிலாளர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டால், அப்படி அவர்கள் லீவு வசதிகளைக் குறைத்துக் கொண்டால், சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகள்படி சம்பளம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்களா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : பதினெட்டு யூனியன்களில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அனுதாபம் பெற்ற யூனியன் ஒன்று இருக்கிறது. ஒரு யூனியன் மட்டும் சொன்னால், நாங்கள் அதை வைத்துக் கொண்டு அமுல் நடத்த முடியாது. மெஜாரிடி ஆப் தி ஒர்கர்ஸ் ஒத்துக் கொண்டால்தான் செய்ய முடியும். தனிப்பட்ட முறையில்

26th August 1961]

நான் ஆலோசனை சொன்னேன். சர்க்கார் விதிகளை விதித்திருக்கும்போது, ஒன்றை ஒத்துக் கொண்டால் எல்லாவற்றையும்தான் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று. சம்பள வசதிகள் வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் விதிகள்படி லீவு வசதிகளையும் குறைத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒத்துக்கொண்டால், நாங்கள் சம்பள வசதிகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொன்னேன். அதற்கு முன்னால், கோர்ட்டில் இருக்கும் காரணத்தினால், தொழிலாளிகள் எந்த விதமான ஒப்பந்தத்திற்கும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

Handloom Technological Institute

* 1419 *Q.*—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் கைத்தறி தொழில் நுட்ப கழகங்கள் எங்கெங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன ?

(இ) இனிமேல் எங்கெங்கே ஆரம்பிக்க உத்தேசம் ?

(உ) அவைகளில் குறுகிய கால பயிற்சி கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Institutes of Handloom Technology have not been started in any place by the Government. There is, however, an Institute of Handloom Technology at Salem conducted by the All-India Handloom Board from 1st July 1960.

(*b*) There are no proposals to start such institutions in the near future.

(*c*) Does not arise.

Textile mills

* 1420 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether any decision has been taken regardnig nationalisation of textile mills; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Disappearance of patient (Government General Hospital, Madras)

* 1421 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI : } SRI A. A. RASHEED : } Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether a woman patient disappeared from the General Hospital on 4th April 1961?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes. Sir. The woman patient was subsequently admitted and treated in the hospital from the 5th to 11th April 1961. She was discharged cured from the hospital on 12th April 1961.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir, the circumstances of her disappearance from the hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : காயத்திற்கு சிகிச்சை செய்து கொள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தார்கள். பரிசீலனை செய்து, ஆபரேஷன் தியேட்டருக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கே நிறைய ஆள்கள் இருந்ததால், காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அதற்குள் அந்த அம்மா

கூட வந்திருந்த அம்மாளுக்கு காப்பி சாப்பிட வேண்டும் போல் இருந்தாற் போல் இருக்கிறது, அவர்கள் ஹோட்டலுக்குப் போனார்கள். இந்த அம்மாளும் கூடவே போனார்கள். காப்பி சாப்பிட்ட இடத்தில் ஆஸ்பத்திரி சீட்டை விட்டு விட்டார்களோ என்னவோ, திரும்பி வந்தபோது கேட்டில் அவர்களை விடவில்லை. அட்மிஷன் டிக்கட்டை தொலைத்து விட்டதால் அப்படியாகி விட்டது. நல்ல வேளையாக மறுநாள் அவள் புருஷன் அழைத்து வந்து விட்டார்; அதன் பிறகு நாலு ஐந்து நாட்கள் அங்கேயிருந்து சிகிச்சை பெற்றார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : அமைச்சரவர்கள் அந்த அம்மாளின் புருஷன் மறுநாள் அழைத்து வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த அம்மாள் ஆஸ்பத்திரியை விட்டுப் போனதாக பத்திரிகைகளில் வந்ததன்பிறகு, போலீஸ் கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லப்பட்டதே. அந்த அம்மாளுக்கு என்ன நோய் என்று சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கத்திக் குத்துக் காயத்திற்காக வந்தார்கள். போலீஸ் ஒன்றும் இல்லை இதிலே........இதிலே ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டிருக்கிறது. I am sorry, புருஷன் ஏற்படுத்திய கத்திக் குத்திற்காக வந்தாள்; மறுநாள் அழைத்து வந்தது, தகப்பனார். (சிரிப்பு).

SRI S. M. ANNAMALAI : கத்திக் குத்துக் காயம் என்றால், மெமோ போட்டு, டாக்டர்கள் போலீசுக்கு தெரியப்படுத்தினார்களா ? அப்படிப் போலீசில் இருந்தால், போலீஸ் காவலில் இருந்து தப்பினது எவ்விதம் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : போலீசு உத்தரவு போட்டுச் செய்வதற்குள்ளாகவே, நல்ல வேளையாக மறுநாளே அந்த அம்மாள் அங்கு வந்து சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if a patient is brought to the hospital for treatment due to some injuries caused to her, are there not any strict measures to supervise or control the presence of the patient in the hospital till actually treatment is given? How does it happen that she could go away without anybody noticing or preventing her from going out?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The bearer led the patient and after in forming the nurse-in-charge of the theatre, she went out, தாகம் எடுக்கிறது, காபி குடிக்கப் போகிறேன் என்றதால், விட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அந்த அட்மிஷன் டிக்கட் இல்லாத காரணத்தினால், வந்த விபரீதம் இது. டிக்கட்டு இருந்திருந்தால் ஒன்றுமேயில்லை.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : அந்த சம்பவம் குறித்து கிரிமினல் கேஸ் ஏதாவது ஏற்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது விஷயமாக தகவல் இல்லை.

Accident in moving bus

*1422 *Q*.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it was a fact that a woman and child were thrown out of a moving bus in Madras City on 9th February 1961 because of a sudden jolt of the vehicle;

26th August 1961]

(*b*) if so, the steps taken to avoid such accidents in future; and

(*c*) whether any compensation was given to the woman?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) It was a fact that a woman and child were thrown out of a moving bus on 9th February 1961. But this was not because of a sudden jolt of the vehicle as alleged but due to application of brake to a avert a serious accident, as otherwise a cyclist would have been crushed to death.

(*b*) Application of sudden brake is not done wantonly by any driver. Incidents of the nature in question cannot directly be attributed to the negligence or rash driving of the driver. There are, however, general instructions to all drivers not to drive in a rash or negligent manner.

(*c*) No claim for compensation has so far been received from the passenger.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இந்த மாதிரி ஆபத்துக்கள், சாதாரணமாக பஸ்ஸுகளில், கதவுகள் இல்லாத காரணத்தால் ஏற்படுகின்றனவே, ஆகவே, கதவுகள் இட ஏதாவது திட்டம் உண்டா? அப்படிச் செய்யச் சர்க்காருக்கு ஏதாவது உத்தேசமுண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மாதிரி அதிகமாக ஆக்ஸிடெண்டுகள் வந்ததாக எனக்குக் கணக்கு இல்லை. ரொம்ப அதிகமாக வருகிறதானால், அதற்கான பாதுகாப்பு எடுக்கலாம். இது ரோாக எப்பவோ ஒரு சமயம் நடக்கும் சம்பவம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : காம்பன்சேஷன் சம்பந்தமாக அப்ளிகேஷன் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்ளிகேஷன் வந்தால், பரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுதான் சர்க்காருடைய கடமை.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that even now, the buses arebrought to a stop suddenly and even with a jolt, Sir? 9-00 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is too general a question for any answer, Sir.

Sales tax (exemption for potatoes)

*1423 *Q.*—SRI V. SUBBIAH : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி உருளைக்கிழங்கு வியாபாரிகள் சங்கத்திடமிருந்து உருளைக்கிழங்கின் மேல் உள்ள விற்பனை வரியை விலக்கக்கோரி அரசாங்கத்திற்கு மனு வந்ததா ?

(இ) அதன்பேரில் அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) No petition has been received recently. Potato is exempt from sales tax even from 1st April 1960.

(இ) Does not arise.

The Madras General Sales Tax Act

*1424 Q.—Sri S. M. ANNAMALAI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

விற்பனே வரிச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : No, Sir.

Sri S. M. ANNAMALAI : இந்த விற்பனே வரி சட்டம் 1959-ல் ஏற்பட்டது. இரண்டாண்டுகளுக்குள் மூன்றுவது திருத்தம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. ஏன் அடிக்கடி அப்படி திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் ? எல்லாவற்றையும் பரிசீலனே செய்து ஒரே திருத்த மசோதாவாக கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் முன் வரக்கூடாதா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : ஜனங்களுடைய கோரிக் கையிலே எப்பொழுது பார்த்தாலும் திருத்தம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. முதலிலே ஒரு முனே வரிவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இப்பொழுது பலமுனே வரி வேண்டுமென்று கேட்கிருர்கள். அதிலே நியாயம் இருக் கிறது, சர்க்காருடைய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்தால் நாங்கள் திருத்துகிறேம். சர்க்காராகவே இதையெல்லாம் திருத்துவதில்லே. ஜனங்களுடைய கோரிக்கைகளே வைத்துக்கொண்டுதான் திருத்து கிறேம். விற்பனேவரி போன்ற வரிச் சட்டங்களே ஐந்து வருடத்திற்கொரு முறை ஆராய்வது நல்லது. ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நிபுணர் போட்டு ஆராய்ச்சி செய்யலாம். இதைப்பற்றி அந்த சமயத்தில் யோசனே செய்யப்படும்.

Strike (B. & C. Mills)

* 1426 Q.—Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the action taken by the Government on the strike notice given by the Madras Labour Union as a result of the management of the B. & C. Mills having refused to concede it demands of the B. & C. Mill workers?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Conciliation was held by the Labour Officer, Madras, but no settlement was possible. After examining the conciliation reports, the Government referred the following demands for adjudication.

(i) Gratuity scheme to the operatives of the Mills.

(ii) Revision of the gratuity scheme for the staff; and

(iii) Fixation of scales of pay for the several categories of staff in the light of the recommendations of the Central Wage Board for the Cotton Textile Industry, classification and fitment.

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : டெக்ஸ்டைல் மில் இப்பொழுது பப்ளிக் யூட்டிலிடி சர்விஸ் என்ற தலேப்பின் கீழ் வருகிறது. அதிலே வேலே செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் அவ்வளவையும் கோர்ட்டுக்கு விடவேண்டும், பகுதி பகுதியாக விடக்கூடாது என்று சட்ட விதிகள் சொல்லுகின்றன. அந்த முறையிலே இவர்கள் கோரிக்கைகளே மொத்தமாக விடாமல், சில கோரிக்கைகளே மட்டும் விட்டு மீதியை நிறுத்திவைப்பதற்கு காரணமென்ன ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது சட்டப்படி சரியல்ல. பப்ளிக் யூட்டிலிடி செர்விஸில்கூட சர்க்கார் சரி என்று நினேத்தால்தான் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடவேண்டும். எல்லாக் கோரிக்கைகளேயும் விடவேண்டுமென்று சொல்லுவது சட்டபூர்வமாக தவறு. என் இதைப்பொறுத்தவரையில் விடவில்லேயென்று சொன்னல் அதற்கு

சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது டெக்ஸ்டைல் மில்லிலே வேலை செய்யும் ஒரு ஸ்வீப்பராக இருந்தாலும்கூட வேஜ் போர்டு சிபாரிசு பிரகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது என்ஜினீயரிங் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு சம்பள விகிதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டு சிபார்சையும் அமுல் செய்ய வேண்டும். அதோடு மற்றொன்றையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லு வது சரியல்ல என்று நினைத்து அதை விடவில்லை.

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த டெக்ஸ்டைல் மில்லிலே வேலை செய்யும் இன்ஜினீயரிங் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக்குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்தும், அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாய மென்று தெரிந்தும்கூட, விடமுடியாது என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன **(premises)** இரண்டையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. டெக்ஸ்டைல் தொழிலாளர்களுக்கு டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டு என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறதோ அதுபடி கொடுப்பதுதான் நியாயம் என்று நான் நினைக்கிறேன். தங்களுக்கு ஒரு மில்லிலே சாதகமாக இருக்கும் என்பதற்காக மாறுதல் செய்ய ஆரம்பித்தால், 130 மில்களிலேயும் தகராறு வந்துவிடும். ஆகவே டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டு சிபாரிசுகளின்படி டெக்ஸ்டைல் மில்களிலுள்ள எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு மாறாக எதுவும் செய்யக் கூடாது என்பது சர்க்காருடைய கொள்கை.

Housing (Plantation Labourers)

* 1427 *Q.*—Sri K. PONNIAN (on behalf of Sri M. A. B. ARUMUGHASAMY): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் உண்டா ?

(இ) ஆமென்றால் மதுரை மாவட்டத்தில் எத்தனை தோட்ட முதலாளி கள் இதற்கு மனுச் செய்துள்ளார்கள் ?

(உ) எத்தனை மனுக்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன ?

(எ) இதற்காக சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(ஐ) அவைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டனவா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (அ) Yes, Sir.

(இ-ஐ) Five planters applied for loans amounting to Rs. 2,83,200 for construction of 160 houses. All the loans applied for were sanctioned. Loans amounting to Rs. 2,31,360 were disbursed. One hundred and twenty-four houses have been completed.

Sri K. PONNIAN : தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், தோட்ட முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தில் வருஷத்திற்கு 100-க்கு 8 பேர்க்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது. சர்க்கார் கடன் உதவி கொடுத்தாவது இதை 15 சத விகிதமாக உயர்த்த முன்வருவார்களா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இதற்கு நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கடன் தொகையை வாங்கிக்கொள்ளு வதற்கு சரியான மனுக்கள் வரவில்லை. அதற்கு காரணம் என்ன வென்றால், கடன் வாங்குகிறவர்கள் ஜாமீன் தொகை கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. தேயிலை எஸ்டேட்டுகளிலும் பிளாண்டேஷன்களிலும் நடை

முறைக் கடன்களுக்காக வேறு இடங்களில் சொத்தை ஜாமீன் வைத்து கடன் வாங்குவதால் ஒரு ஜாமீனுக்கு கொடுத்த சொத்தை சர்க்காருக்கு ஜாமீனை வைத்தால் சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் அதிகமான மனுக்கள் வருவதில்லை. பணம் கொடுப்பதிலே குறை இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சட்டப்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டு சதவிகிதம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை எத்தனை முதலாளிகள் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அப்படி கட்டத்தவறியவர்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பது புரியவில்லை. சட்டப்படி ஏதாவது தண்டனை விதிக்க முடியுமோ என்று பார்த்தால், அப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சர்க்கார் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில எஸ்டேட்டுகளிலே அவர்கள் சொந்த நிதியிலிருந்து வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஓரளவுக்கு இப்பொழுது வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு முன் இருந்த நிலைமையைவிட இப்பொழுது சற்று அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: தோட்ட முதலாளிகள் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலே வேண்டுமென்றே தாமதம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இனியாவது இத்தனை வருஷங்களுக்குள் இத்தனை வீடுகள் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுதே உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வேண்டும் என்றே வீடுகள் கட்டாமலிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன, அப்படிக் கட்டவில்லை என்றால் ஏன் கட்டவில்லை என்பதையெல்லாம் பிளாண்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் விசாரிக்கிறோம். அவர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் பண வசதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து எவ்வளவு அதிகமாக வீடுகள் கட்ட முடியுமோ அதற்கான வழி வகைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் பரிசீலனை செய்கின்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளிகள் வீடுகள் இல்லாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையிலே அட்டைக்கு பயந்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலே சென்று பார்த்தார்களா? அதன் காரணமாகத்தான் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில், பாரதியார் "தேயிலை தோட்டத்திலே" என்ற பாட்டை பாடியிருக்கிறார். ஆகவே இந்த தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, தனிச் சலுகைகள் காட்டி உடனடியாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பிளாண்டேஷன்ஸ்களை பார்ப்பதற்கு முன்னாலேயே 15 அல்லது 20 வருஷம் நான் பிளாண்டேஷன்ஸ் லேபர் பிரெஸிடெண்டாக இருந்திருக்கிறேன். ஆகவே எனக்கு தெரியுமா என்று கேட்பது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு தேயிலை தோட்டத்தில் நிலைமை மாறியிருப்பதற்கு 1951-வது வருஷத்திய சட்டம்தான் காரணம். அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் எவ்வளவு வீடுகள் கட்ட வேண்டும், என்னென்ன வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்து இருக்கிறோம். மூன்று அல்லது நான்காண்டுகளுக்குள்ளாக கணிசமான

26th August 1961]

முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியத்தைச்செய்தால், அது ஓரளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டு இன்னும் அதிகமாகச் செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதுதான் அழகு.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தனிப்பட்ட முதலாளிகள் முன் வராவிட்டாலும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட முன் வந்தால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சர்க்கார் கடன் வழங்குவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது அந்த விதமான ஸ்கீம் எதுவும் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இல்லே.

Lead (Udayarpalayam taluk)

* 1428 Q.—SRI S. RAMALINGA PADAYACHI: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம், உடையார்பாளேயம் வட்டம், சுண்டக்குடி கிராமத்தில் வெள்ளீயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா ?

(இ) அது விஷயமாக எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : சுண்டக்குடி என்ற கிராமத்தில் கிணறு வெட்டியபோது 22 அடிக்குக் கீழே முதலில் வெள்ளி சன்னமாகத் தோன்றியது என்றும் அதனே உறுக்கி பார்த்ததில் பிறகு அது வெள்ளீயம் என்று சொல்லப்பட்டதே, அது உலோக ஆராய்ச்சி நிபுணர்களேக்கொண்டு சர்வே செய்யப்பட்டதா ? இல்லேயென்ருல் இனி சர்வே செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த சுண்டக்குடி என்ற கிராமத்தில் ஒரு கிணறு வெட்டினர்கள். கிணற்றில் துத்துநாகம் கொஞ்சம் தென்பட்டது. அதை எடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில், பழைய கிணறில் ஒரு சாமான் விழுந்திருக்கிறது போல இருக்கிறது (சிரிப்பு); ஏனென்ருல் மெட்டலிக் ஸிங்குக்கும் ஸிங்க் ஒருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஸிங்க் ஓர் ஸிங்காக இருக்காது. அங்கு மெட்டலிக் ஸிங்க் அகப்பட்டது. அதனுல் ஏதோ பாத்திரம் அங்கு விழுந்திருந்து அப்போது அகப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

Express buses (Madras to Thanjavur)

* 1429. Q.—SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether bus tickets in the Madras State Transport Express Buses plying from Madras to Thanjavur are issued only to those passengers who take their food in the Brindavanam Hotel at Cuddalore; and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no basis for the question.

House Building Schemes

* 1430 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the different House Building Schemes for which Government have given loans or grants for the current year; and

(b) the amount given and the number of houses constructed so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the printed pamphlet entitled 'Housing in Madras State in 1960-61' placed on the Table of the House. The pamphlet contains all the information required by the Member.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்காக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மான்யம் உண்டா ? நாம் பெற வேண்டிய மான்யம் முழுதும் பெறப்பட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் வீடு கட்டும் திட்டம் என்றால் பலவிதமான திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

ஒன்று ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் திட்டம். இதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து மான்யம் உண்டு.

இரண்டாவது, லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங் திட்டம். அதற்கு மான்யம் கிடையாது, கடன்தான் உண்டு.

மூன்றாவது மிடில் இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங் ஸ்கீம். இதற்கு எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்து கடன் கிடைக்கிறது—மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து கடன் இல்லை.

எந்தெந்தத் திட்டத்தில் எவ்வளவு ரூபாய் என்று இந்த புத்தகத்தில் போட்டிருக்கிறோம். மற்ற எல்லா விஷயங்களும் இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது பூராவாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சில ரிப்போர்டுகளிலிருந்து தெரிவதால் அந்த மாதிரி செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கக் காரணம் என்ன ? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பூராவையும் செலவு செய்து இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக்க முயற்சி செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுதான் பொதுவாகப் பேசப்படுவதில் உள்ள தப்பு. வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுவது தவறு. ஸப்ஸிடைஸ்ட் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்ஸ் முதலில் நமக்குக் கிடைத்த ரூபாயைச் செலவழித்து இன்னும் வேண்டும் என்று கேட்டு இரண்டு முறை வாங்கிச் செலவழித்திருக்கிறோம். முதலில் 55 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள் ; நாம் 97 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். ஸ்லம் க்ளியரன்ஸில் நம்மால் முழுத் தொகையையும் செலவழிக்க முடியவில்லை. அந்த, விவரங்களைப் பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறோம். எந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி என்று கேட்டால் விவரமாகச் சொல்லலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : சில பிராந்தியங்களில் சிமெண்ட் இரும்பு முதலியன கிடைக்காமல் இந்தத் திட்டங்களின்கீழ் வீடு கட்டுவது தாமதப்பட்டு அதன் காரணமாக சர்க்கார் கிராண்ட் லாப்ஸ் ஆனதுண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சிமெண்ட் ஷார்ட்டேஜ் எப்ரல் மாதத்திலிருந்து ஏற்பட்டது. சர்க்கார் கிராண்டெல்லாம் மார்ச் மாதத்துடன் முடிகிறது. ஆகையால் லாப்ஸ் ஆக வழியில்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், வழக்கமாக இந்த வீடு கட்டுவதற்காக கொடுத்த கடன்களிலே இந்த ஆண்டிலே ஏற்கெனவே இந்தியாவிலேயே எங்காவது ஒரு வீடு அவருக்கு இருந்தாலும் அல்லது ஒரு வீட்டில் பாகம் இருந்தாலும் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதால் இப்போது வீடு கட்டுவது தேக்கம் அடைந்திருக்கிறது

26th August 1961]

என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா. இப்படி விதித்ததினாலே புதிய சொஸைட்டி தவிர ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கக் கூடிய சொஸைட்டிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் என்ன பரிகாரம் தேடி வருகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வீடு இல்லாதவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து வீடு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கை. இப்போது தேக்கம் இருப்பது உண்மைதான். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் வீடு கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் கடன் மனு போட்டவர்கள் ஒரு வீடு, இரண்டு வீடு வைத்திருப்பவர்கள்தான் என்று. இந்தத் திட்டத்தை வீடு இல்லாதவர்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமே யல்லாமல் வீடு இருப்பவர்களுக்கே உதவி கொடுப்பது நியாயமல்ல. ஆகையால்தான் சர்க்கார் இந்த மாதிரி உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஒரு மாறுதல் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். கூறை வீடு இருந் தால் அதை சேர்க்கப்போவதில்லை. ரூபாய் 3,000-க்கு மேல் மதிப்புள்ள வீடு இருந்தால் அப்போது கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்போகிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்பட்டதா. பார்லிமெண்டில் சென்னை அரசாங்கம் பூரா தொகையையும் செலவழிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அதில் சொல்லி யிருப்பதை அமைச்சர் அறிவாரா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 1,600 வீடுகள் கட்டவேண்டு மென்பது திட்டம். நாங்கள் 1,900 வீடுகள் ஸாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம். ஸாங்ஷன் செய்தது பல விதமான கட்டங்களில் இருக்கும். மத்திய சர்க்கார் கணக்கில் முடிவடைந்து பணம் வாங்கியதுதான் இருக்கும். எங்களிடத்தில் பாதி வீடு கட்டுவதற்கு பாதித் தொகை, முக்கால் வீடு கட்டுவதற்கு முக்கால் தொகை என்று கொடுத்திருக்கக்கூடிய கணக்கு இருக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கிய தொகைக்கு அதிகமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தில் செலவழித்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கிராமப் புற வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு போர்டு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் உதவி கிடைக்கிறதா ? உதவி கிடைப்பதாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து ஏதாவது தகவல் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த விதமான தகவல் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : At present if an individual wants to construct a house out of the loan or grant given by the Government, the individual will have to apply only through some organisation like the societies or banks and so is there any proposal whereby aid would be given to an individual who directly approaches the Government for such kind of loan to construct a house of his own?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They can join the newly started House Mortgage Bank and if they become members of the House Mortgage Bank, they will be eligible for loan either for improving the house or repairing the house or even building the house.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வீடில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரம் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு உதவி செய்வது என்ற கொள்கை வரவேற்கவேண்டிய விஷயமே. ஆனால் அப்படி வீடில்லாதவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள உதவி கேட்கும் நேரத்தில் இந்தியாவிலேயே எங்கும்

வீடில்லை என்று அதிகாரிகளிடத்திலிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவர வேண்டிய ஒரு முறை இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தியாவிலேயே வீடு இல்லை என்று எப்படி நான் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகள் தயங்குகிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அதை மாற்றியமைத்து ஸ்டேட்டில் வேண்டுமானால் வீடில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN: இந்தியாவிலேயே வீடு இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதியில்லை. யாராவது அந்தமாதிரி அங்கத்தினரிடத்தில் சொல்லியிருந்தால் அது விஷயம் தெரியாது கொடுத்த தகவல்.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the Hon. Minister is in possession of information about the type of houses allotted to the Corporation and the amount of loan given to the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: About Madras Corporation, I have no information.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகைகள் பூராவும் பெரிய நகரங்களிலேயே வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காகச் செலவிடுவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி கிராமாந்திரப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்குச் சிறு சிறு வீடுகளாவது கட்டிக்கொள்வதற்கு விரிவான முறையில் அவர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதுதான் இப்போது செய்யப் பட்டிருக்கிறது. திரு. ராமாம்ருதத் தொண்டைமானைப் போன்றவர்கள் கிராமங்களில் ரூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீம்படி வீடுகள் கட்டிக்கொள் வதற்கு மனுக்கள் போடச் சொன்னால்—இப்போது கையில் நிறையப் பணம் இருக்கிற காரணத்தினால் பலருக்கு உதவி செய்ய முடியும். ஆகவே சீக்கிரம் மனுப் போடும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திலே பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு—கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு—அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டால் அவற்றின்மூலம் உதவி அளிக்கப்படலாம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: நகரத்தில் வீடு கட்டிக் கொடுப்ப தற்கு பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்க சக்தியுள்ளவர்களுக்கே உதவி செய்யப்படுகிறது. நாலாயிரம், எட்டாயிரம் உதவ வேண்டுமானால் வருஷம் 300 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சொத்து உடையவர்களாலேயே இவ்வாறு திருப்பிக்கொடுக்க முடிகிறது. முன்பே வீடு உள்ளவர்களுக்கு—அல்லது இருக்கக்கூடிய வீட்டில் பங்குள்ள வர்களுக்குத்தான் நல்ல பலன் இதனால் ஏற்படுகிறதென்பதை சர்க்கார் கவனிக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது வெறும் ஆர்க்யுமெண்டு தான். நான் சொல்கிற கொள்கைக்கு நேர் எதிரான வாதம் என்று சொல்கிறேன்.

26th August 1961]

SRI K, SATTANATHA KARAYALAR : பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பள்ளிக்கு அருகிலேயே வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை எந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வருகிறது ? ஒதுக்கப்படுகிற பணம் பூராவும் செலவு செய்யப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கல்வி இலாகாவின் கீழ் இருக்கிறது. ஸ்ரீமதி குழந்தையம்மாள் முன்பு கல்லூரி ஆசிரியர்களைப்பற்றி கேள்வி கேட்டதனால் இந்த பதிலைச் சொல்லவில்லை.

SRI K. PERIANNAN : கிராமாந்திரங்களில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகட்டக் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் படி அமைக்கப்படுகிற சொஸைடிகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

SRI K. P. PALANISAMI : வீடு கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் முதலில் நாலில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதை மாற்றி முதலில் பத்தில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால் போதும் என்று செய்யமுடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது இருக்கிற திட்டத்தின் கீழ் 4-ல் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டும். அதைவிடக் குறைவாகக் கட்டினால் பின்னால் மாதாமாதம் வசூல் பண்ணவேண்டிய தொகை மிக அதிகமாகப் போய்விடும்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : இதே கேள்விக்கு சென்ற ஆண்டில் பதில் சொன்னபோது கிராமங்களில் சிறிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு வீடு கட்ட $87\frac{1}{2}$ சத விகிதம் அரசாங்கம் கொடுப்பதாகவும், பாக்கி $12\frac{1}{2}$ சத விகிதம் அவர்களே போட்டுக்கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னார்கள். இதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்கிறதா ? இந்தத் திட்டம் கிராமாந்திரங்களில் எந்த அளவு அமுல் நடத்தப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்துக்கொடுக்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : ரூரல் ஹவுஸிங் சொஸைடி மூலம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறபோதும் இன்னும் குறைவான செலவில் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டமானது சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது இருக்கிற திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாயிரம் ரூபாய் முதல் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வரையில் கட்டுவதற்கு உதவி செய்கிறோம். இதைவிடக் குறைவாகச் செலவு செய்து கட்டினால் வீடு எத்தனைகாலம் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அத்தனை நாள் இருக்காது. அதனால் வசூல் பண்ண வேண்டிய பணமும் வசூல் செய்ய முடியாது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஒரு கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடியின் எல்லைக்குள், அந்த எல்லைக்கு வெளியில் இருக்கிறவர் வந்து வீடு கட்டிக்கொள்வதானால் அவருக்கும் கடன் உதவி அளிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்தவிதமான அபிப்பிராயம் இல்லை. நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வீடு இல்லாதவர்களுக்குத்தான் வீடு கட்டிக்கொடுக்க இவ்வசதி செய்யப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas there is a cry that sufficient number of houses have not been built for the houseless, in the City of Madras 100 houses have been built by the Corporation of Madras and they are still lying vacant for want of allotment

even though it is two years since they were constructed. What steps have been taken to allot them to the deserving people who have applied for such allotment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This question should be addressed to the Hon. Minister for Local Administration.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[*Note:*—An asterisk (*) at the Commencement of a Speach indicates revision by the Member.]

II. PRESENTATION OF REPORTS—(1) REPORT OF THE COMMITTEE OF SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI K. VINAYAKAM : I present the report of the Committee on Subordinate Legislation, this report being the fourteenth one.

(2) REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

SRI C. R. RAMASWAMI : I present the report of the Committee on Estimates on the Harijan Welfare Department.

III. ANNOUNCEMENTS.

(1) THE MADRAS (ADDED TERRITORIES) EXTENSION OF LAWS (NO. 2) BILL, 1961.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Legislative Assembly of the Madras (Added Territories) Extension of Laws (No. 2) Bill, 1961.

I have also to announce to the House that the President has given his sanction for the introduction of the Bill in the Assembly.

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (ADDED TERRITORIES) EXTENSION OF LAWS (NO. 2) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That leave be granted for the introduction of the Madras (Added Territories) Extension of Laws (No. 2) Bill 1961."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Madras (Added Territories) Extension of Laws (No. 2) Bill 1961."

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

III. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) THE MADRAS PANCHAYATS (EXTENSION TO TRANSFERRED TERRITORY) AND PANCHAYATS UNION COUNCILS (SPECIAL PROVISION FOR FIRST CONSTITUTION) AMENDMENT BILL, 1961.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the

Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayats Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961.

IV. GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS PANCHAYATS (EXTENSION TO TRANSFERRED TERRITORY) AND PANCHAYATS UNION COUNCILS (SPECIAL PROVISION FOR FIRST CONSTITUTION) AMENDMENT BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That leave be granted for the introduction of the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayats Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayats Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Bill, 1961."

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

III. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(3) THE MADRAS DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS AND PANCHAYATS (EXTENSION TO ADDED TERRITORY) BILL, 1961.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961.

IV. GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(3) THE MADRAS DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS AND PANCHAYATS (EXTENSION TO ADDED TERRITORY) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That leave be granted for the introduction of the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Bill, 1961."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to AddedTerritory) Bill, 1961.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(4) THE MADRAS LOCAL AUTHORITIES FINANCE BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move--

" That leave be granted for the introduction on the Madras Local Authorities Finance Bill, 1961. "

DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Local Authorities Finance Bill, 1961."

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

9–30 a.m. (5) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1961 (L.A. BILL, NO. 24 OF 1961).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

' That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), be taken into consideration.'

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding, so far as they relate to the delivery of possession of the holding.

The Act was in force in the Kanyakumari district and Shencottah taluk at the time of their transfer to this State from the former Travancore-Cochin State in 1956. Consequent on the extension, to the Shencottah taluk, of the cultivating Tenants Protection and Fair Rent Acts by Madras Act 28 of 1959, with effect from 2nd March 1960, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act ceased to be in force in that taluk It is now in force only in the Kanyakumari district.

The life of the Holdings (Stay of Execution) Proceedings Act, 1950 in its application to the Kanyakumari district is due to expire on the 24th September 1961. Pending a decision on the policy to be adopted with regard to the land tenure systems prevalent in that district, it has been decided to extend the life of the Act by two years from the 25th September 1961.

Sir, I commend this motion for the acceptance of the House.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

' That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961) be taken into consideration.'

26th August 1961]

* SRI A. NESAMONY : Sir, I welcome the extension of this Act for a period of two years. I also wish to bring to the notice of the Government that a comprehensive legislation on this subject of eviction of tenants either from registered holdings or other holdings may be brought as early as possible to put an end to the anomaly of the holding stay of execution proceedings in that area. The question of the consideration of the incidents of several evictions that is prevalent in the area are taken by this Government. Legislation is long over due on these matters and especially in the case of Kandi Krishi lands and Sri Pandaravagai lands owned by Sri Padmanabhaswami temple and dues of tiruppuwaram and moniamkaram and all these things should have been taken into consideration and a comprehensive legislation ought to have been introduced in view of the stay of execution proceedings. Sir, within the two years when this will be in force, I believe that the Government will bring in a comprehensive legislation and Government may settle first the question of stay of execution proceedings.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I entirely agree with the views expressed by the hon. Member, who spoke just now. Now we are taking up this question and in taking that measure there were some difficulties especially with regard to tiruppuwaram and moniamkaram. Government are in correspondence both with the ex-Maharaja of Travancore and also with the State Government and we have received some communication. All that are being considered and it has to be a very live issue with the Government and as early as possible necessary steps will be taken for introducing a comprehensive Bill.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), be passed.'

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 24 of 1961), be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS PAWNBROKS (IMENDMENT) BILL, 1960
JL.A. BILL NO. 30 OF 19§0)

DEPUTY SPEAKER : Now we will take up the clause by clause consideration of the Madras Pawnbrokers (Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960).

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That clause 4 do stand part of the Bill.'

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

Substitute the following as sub-section (1) :

"(1) No pawnbroker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding ten per cent per annum simple interest."

The amendment was duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

"In sub-section (1) (*a*) of the proposed amendment of section 6, *for* the word 'twelve', *substitute* the word "nine".

'In sub-section (1) (*b*) of the proposed amendment of section 6, *for* the words "ten and a half per cent", *substitute* the words "six per cent."

The amendments were duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

'In sub-section (1) (*a*) of the proposed amendment of section 6, *for* the words "twelve per cent", *substitute* the words "fifteen perc ent" and *for* the words "one hundred and fifty rupees", *substitute* the words "two hundred and fifty rupees".

'In sub-section (1) (*b*) of the proposed amendment of section 6, *for* the words "ten and a half per cent", *substitute* the words "twelve per cent".

After sub-section (1) (*b*) of the proposed amendment of section 6, *add* the following proviso.

"Provided that additional interest at a rate not exceeding one fourth of the contract rate may be charged for default of repayment of the loan on the due date from the date of default till repayment or realisation; and

Provided further that a pawnbroker may recover charges for insuring the pledge at such rate as may be prescribed."

The amendments were duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

In the proposed sub-section (1) (*b*) of section 6 of the Principal Act, *for* the words "ten and a half per cent", *substitute* the owrds "twelve per cent".

The amendment was duly seconded.

26th August 1961]

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, clause 4, deals with collection of interest by the pawn-brokers. After the Select Committee's findings pawn-brokers are allowed to collect interest at the rate of 12 per cent per annum on the loans lent up to Rs. 150 and they are allowed to collect interest on loans above Rs. 150 at the rate of 10½ per cent. Sir, during the general discussion, I have stated that if we want to provide rural credit you must allow these money-lenders to realise reasonable amount of interest, which will be commensurate with the profits that the money-lenders may expect so as to run his business without detriment to his business. We should not drive these money-lenders outside the business because Government are not providing enough capital either through Co-operative Societies or other institutions to provide short-term and medium term loans and particularly small loans. Therefore, I have moved the amendment that for loans below Rs. 250 they may be permitted to charge interest at 15 per cent.

I have also moved an amendment that in respect of loans above Rs. 250, he may charge 12 per cent instead of 10½ per cent. There is also another amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram that it should be reduced to 10 per cent. In this connection, I desire to state that what Rs. 150 some years ago, is much more than Rs. 250 to-day. Borrowings of less than Rs. 250 are generally made in the largest number of cases. Another important factor that I wish to mention is that the calculation of interest on the annual percentage basis is not proper or easy. Borrowings are generally made on a monthly basis. Usually, in Tamilnad, the calculation of the interest is made as 'at the rate of so many pies per rupee per mensem.' Now, we have introduced the decimal coinage system. If 10½ per cent per annum is calculated on the basis of naye paise, it come to ·875 naya paisa per rupee per mensem. Usually, a sum of Rs. 10, 15 and even up to Rs. 50 will be taken by borrowers on a pledge of small commodities worth a little more than the amount borrowed on a 'monthly rate of interest basis.' Sir, in this Bill, we have provided that a pawn-broker who collects a larger rate of interest is liable to punishment with a fine of Rs. 1,000 or six months imprisonment or both. This rate of 10½ per cent cannot be calculated easily. Therefore, the proper thing will be to make it 12 per cent. When it is made 12 per cent, the rate of interest will be one naya paisa per rupee per mensem. Now, if Rs. 100 had been borrowed, the rate of interest will be one naya paisa per rupee per month. That will be easy for calculation. If it is 10½ per cent, and if it is calculated according to the decimal coinage system, the illiterate borrower or the lender has to calculate it to the nearest pie, and the lender is liable to be prosecuted and punished if he collects one pie more. It is a dangerous position for either party. Therefore what I suggest is that the minimum

may be increased from Rs. 150 to Rs. 250 and we could allow $1\frac{1}{4}$ naye Paise per rupee per mensem. So far as $10\frac{1}{2}$ per cent is concerned, it may be amended as one naya Paisa per rupee per mensem. Or, to avoid all these difficulties, I would like to make the following suggestion. Since the majority of the borrowers are borrowers of small amounts and sums are borrowed without any lower or upper limit, the interest may be fixed as one naya paisa per rupee per mensem.

Then, I have moved another amendment for adding the following provisos—

'Provided that additional interest at a rate not exceeding one-fourth of the contract rate may be charged for default of repayment of the loan on the due date from the date of default till repayment or realisation and

Provided further that a pawnbroker may recover charges for insuring the pledge at such rate as may be prescribed'.

In a later section, we have provided that he can insure. In the money-lenders Bill also, insurance had been provided for and the money-lender has been allowed to charge 25 naye Paise as incidental charges where the loan is up to an amount of Rs. 250 and 50 naye Paise in case of the loan was above Rs. 250. When the property is lost by theft or fire, we make the pawn-broker liable for the cost of the goods so lost and he loses also the money that he had lent. If he gets the property insured, it will be a proper safeguard for both the borrower and the lender. A small, negligible rate consistent with the amount for which the pawn-broker has insured, must be allowed. If it is not provided for in the Act itself, I request, provision for the same may be made in the Rules. If any incidental charges are not allowed in the Act, they may be allowed in the Rules which I think have not yet been framed. As for the other amendment, I wish to state that provision will have to be made for allowing a penal interest in case the loan was not repaid within the time specified. Even now, penal interest was being charged by the Banks and other institutions lending money. If necessary, the maximum limit might be fixed in this regard. If, however, no penal interest was allowed to be charged, there will be no incentive to repay the amount within the time fixed and redeem the pledge.

With these words, I request that the amendments suggested by me to clause 4, viz., for having the rate of interest per mensem instead of having different rates for different limits, for allowing a penal rate of interest and also for allowing the recovery of insurance charges, might be accepted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில் வட்டி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்தது, 25 ரூபாய்க்கு குறைவான கடன்களுக்கு 12 சத விகிதம் என்றும் அதற்கு மேலுள்ளவற்றிற்கு 9 சத விகிதம் என்றும் வட்டி

தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 150 வரைக்கும் 12 சத விகிதம், அதற்கு மேற்கொண்டவற்றிற்கு $10\frac{1}{2}$ சத விகிதம் என்றும் திருத்தப்படுகிறது. $10\frac{1}{2}$ சத விகிதம் என்று சொல்லியிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அடகுபிடிக் கடைக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குகிறவர்கள், 150-க்கு மேல் வாங்குகிறவர்கள் குறைவாகவும், அதற்கு கீழ் வாங்குகிறவர்கள்தான் அதிகமாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வட்டி விகிதம் 12 சத விகிதம் என்பதை சர்க்கார் அனுமதிக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இப்படி சட்டப்படி அனுமதித்துவிட்டால் சட்டத்தை ஏமாற்றி வசூலிக்க அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வசதியிருக்கிறது. அடகுபிடிக் கடைக்காரர்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் அவசியமான சேவை செய்கிறார்களா இல்லையா என்ற தத்துவத்திற்கு நான் போகவில்லை. அவர்கள் சமுதாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாணயமாக, ஒழுங்காக வேலை செய்து கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்டத்திற்கே அவசியம் இருக்காது. அதில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டதால்தான் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது, திருத்தமும் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது, சர்க்காரும் கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் காரணமாக, விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக, ஏழை மக்கள் திடீரென்று அவசரமாக கடன் வாங்கும் நிலை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் பாத்திரம், நகைகள் இவைகளைக் கொண்டு போய் அடகு வைத்து கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வட்டி 12 சத விகிதம் என்றால் அடகு இல்லாது வாங்கும் கடன்களுக்கு வட்டி எவ்வளவு என்று நினைப்பதற்கே ஆச்சரியமாகயிருக்கிறது. தனது சொத்தை, பொருளை வைத்து வாங்கும் கடனுக்கு 12 சத விகிதம் என்றால் அது நமது முன்னேற்றத்திற்கு அடையாளமா என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஜனங்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருப்பதற்கு இது ஒரு அடையாளமா என்று எனக்கு புரியவில்லை. இதை சட்டத்தில் எழுதி வைத்து நம்மை நாமே கேவலப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. 12 சத விகிதம் வசூலிக்கலாம் என்று அனுமதிப்பது கூடாது. 12 சத விகிதம் என்பது அநியாயமான வட்டி என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பிறர் பணத்தை வாங்கி லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது. பல விஷயங்களை பொது விவாதத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இவர்களிடம் போய் அடகு வைத்தவர்கள் அநேகமாக பொருள்களை மீட்பதில்லை வட்டியில் மூழ்கி பொருள்களை விற்பதால்தான் இவர்களுக்கு அதிக லாபம் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவோ சால்ஜாப்புகள் சொல்லி, அவர்கள் மீட்பதற்குள்ள வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு யோக்கியமானவர்கள் எங்கேயாவது இருக்கலாம். அதல்ல பிரச்னை. அடகுபிடிக் கடைக்காரர்கள் 12 சத விகிதம் வட்டி வசூலிக்க அனுமதிப்பது முறையாகாது. அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பேரில் கருணை ஏற்பட்டிருப்பதினால், வேண்டுமானால் பூராத் தொகைக்கும் 10 சத விகிதம் வசூலிக்கலாம் என்று அந்த ரேட்டில் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 9 சத விகிதம் என்று இருந்ததில் 1 சத விகிதம் உயரும். 12 சத விகிதம் என்பது 10 சத விகிதம் ஆகும். தொகை வித்தியாசமின்றி எல்லாக் கடன்களுக்கும் 10 சத விகிதம் என்று இருப்பது ரொம்பவும் நியாயமான வட்டி, இதுவே அதிக வட்டிதான். ஆகவே, அதை அதிகரிக்கக்கூடாது என்று எனது திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் எத்தனை வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது தான் என் கண் முன்னால் தோன்றுகிறது. பல இடங்களிலும் இம்மாதிரியான முறையாக கடை வைத்து அடகு பிடிப்பவர்கள் குறைவு. பரம்பரையாக அடகு வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது குறைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் புதுப்புது நபர்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தச் சட்டத்திற்கும் உட்பட்டு நடப்பதாகவே தெரியவில்லை. ரூபாய்க்கு ஒரு அணா அல்லது இரண்டு அணா என்று சராசரியாக வட்டி வாங்குகிறார்கள். பொது மக்களுடைய துன்பத்தையும் துயரத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பக்கத்து வீட்டுக்காரனுடைய பொருட்களை எப்போது

எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் அதிகம். பொதுவாக லேவாதேவிக்காரர்களின் கணக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் கள்ளத்தனமாக, நியாயத்திற்குப் புறம்பாக தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்காத வரையில் நாட்டில் சுபிட்சம் நீடிக்கமுடியாது. வட்டி விகிதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏதோ ஆறு சத விகிதம் பத்து சத விகிதம் என்று போட்டு நம் மனதை திருப்தி படுத்திக் கொள்கின்றோம். நடைமுறையில் யார் கொடுக்கிறார்கள். நகரங்களில் வேண்டுமானால் இதன்படி முறையாக நடக்கலாம். ஆனால் கிராமப் புறங்களில் நடைமுறையில் இந்த வட்டியில் யாரும் பணம் கொடுப்பதில்லை. இப்போது வந்திருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்த அளவில், எ, பி என்று இரண்டாகப் பிரித்து அதில் 150-க்கு குறைவாக வாங்குபவர்களுக்கு கூடுதலான வட்டியும், அதற்குமேல் வாங்கு பவர்களுக்கு வட்டி குறைவாகவும் நிர்ணயித்திருப்பது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். வட்டி யெல்லாம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். சாதாரணமாக அடகு வைத்து பணம் வாங்கும்போது ஒரு பவுனுக்கு கிட்டத்தட்ட 90 ரூபாய் முதல் 100 ரூபாய் வரை விலை இருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் 50 ரூபாய் கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள், 60, அல்லது 70 ரூபாய் கடன் கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரும் தொகை வாங்குபவர்கள் குறைவு. ஆகவே வட்டி நிரக்கு ஒரே நிரக்கு என்ற முறையில் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கருது கிறேன். வட்டி வித்தியாசம் இருந்தால் நகையைப்பிரித்து வைத்து கணக்கு எழுதுவார்கள். கள்ளத்தனமாக நியாயத்திற்குப் புறம்பாக லேவா தேவிச் செய்யக்கூடியவர்களைத் தடுப்பதற்கு என்னென்ன கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் வட்டியை பொறுத்த வரையில் ஓரணா, இரண்டு அணா என்று வட்டி வாங்கக்கூடிய மகானுபாவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற வரையிலும் நாம் எத்தனை சதமானம் என்று வைத்தாலும் அதை நடை முறையில் சரியானபடி கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும். ஆகவே 9 என்று வைத்தாலும் சரி, 10 என்று வைத்தாலும் சரி, வட்டி விகிதம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், நாட்டில் அப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமுல் நடத்த முடியும் என்று கூறி, இதன் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்தி என் வார்த்தைகளை முடிக் கிறேன்.

Sri S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது அசல் மசோதாவாக வந்தபோது பார்த்ததை விட இப்போது பார்த்தால் வட்டி விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டு வந்ததின் பின்னால் வட்டியை அதிகரித் திருக்கிறார்கள். இப்போது இரண்டு விதமாகப் பிரித்து 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால் 12 சத விகிதம் என்றும் 150-க்கு மேலிருந்தால் 10½ சத விகிதம் என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இருந்தால் 450 ரூபாய்க்கு கொடுத்துவிட்டு அதை மூன்று பேர்களின் பேரில் 150 ரூபாய், 150 ரூபாய், 150 ரூபாய் என்று தனித்தனியாக கணக்கு எழுதி வட்டி அதிகமாக வாங்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே 150 ரூபாய்க்கு குறைவாக வட்டி கூடுதலாகவும், அதற்கு மேலிருந்தால் வட்டி குறை வாகவும் ஏற்படுத்தியிருப்பது தனித்தனியாக கணக்கெழுதி வட்டியை அதிகமாக வாங்குவதற்குத்தான் பயன்படுமே ஒழிய குறைந்த வட்டியில் சாதாரண மக்களுக்கு பணம் கிடைப்பதற்கு பயன்படாது என்பதை தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதை மாற்றி 9 சத விகிதம் என்று திருத்திக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தை களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக திரு. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள், இந்தத் தொழிலில் கள்ளத்தனம் வழக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். பொதுவாக நகர்புறங்களில் அம்மாதிரியான நிலைமை ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, மீட்பதற்கு நகைகளை

26th August 1961] [Sri V. Sankaran]

வெளியில் எடுப்பதில்லை, பொருட்களை எல்லாம் சரியாக மீட்பதில்லை என்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் எல்லாம் அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை, இந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 200, 250 பேர்கள் இந்தத் தொழிலை வாடிக்கையாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில்தான் இந்தத் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் பொதுவாக 50 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்றெல்லாம் சிறிய தொகைகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதோடுகூட இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று கடன் வாங்கிக்கொண்டு காய்கறி வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு அணா அல்லது மூன்று அணா வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இப்போது பான்-பிரோக்கர்களுடைய வாதம் என்னவென்றால் எங்களிடம் கடன் வாங்குகிறவர்கள்தான் தினமும் இரண்டு, மூன்று ரூபாய் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்களே, அவர்கள் எங்களுக்கு இரண்டு மூன்று அணா வட்டியாக தந்துவிட்டால் என்ன நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பொருள்களை எடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை, அம்மாதிரியான ஆட்கள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட்டியை குறைவாக ஏற்படுத்தும்போது இன்கம்டாக்ஸ் குறையும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் 12 சத விகிதம் வட்டி நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 12-க்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமுமில்லை. அவ்விதமிருந்தால் நாம் சட்டத்தை சரியான முறையில் நடைமுறையில் நடத்த முடியாது. பொதுவான நடைமுறைக்கு அனுசரித்து எத்தனை சதமானம் போட முடியும் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தவாறு போடவேண்டும். அதோடு இதில் 10½ சத விகிதம் என்று போட்டால் அதில் அரைக்கால் ந.பை. கணக்கு எல்லாம் வரும். அவ்விதமான தொந்தரவுகள் எல்லாம் வராத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்றால் 12 சத விகிதம் என்று போட்டுவிட்டால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுறவு பாங்குகளில் எல்லாம் பீனல் இன்டரஸ்ட் என்ற முறையில், ஒரு வட்டியை, முறையாக கடனை செலுத்தாதவர்களுக்குப் போடுகிறார்கள். அந்த அளவில் இதிலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அதோடு இன்ஷூரன்ஸ் சார்ஜும் சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் இடம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். இவைகளுக்கெல்லாம் திரு. சீனுவாச அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவுக்கு நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு திருத்தத்தில், 'பத்து பர்ஸெண்ட் ஸிம்பிள் இன்ட்ரஸ்ட்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசும்போது, 'ஸிம்பிள் இன்ட்ரஸ்ட்' என்பதன் பேரில் 'எம்பஸிஸ்' வைத்து பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். 'ஸிம்பிள் இன்டரஸ்ட்' என்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், வழக்கத்தில் 'காம்பவுண்டு இன்டரஸ்ட்' தான் வசூல் செய்கிறார்கள். ப்ரோநோட் எழுதிக் கொடுத்து, அது காலாவதியானவுடனே, அதற்கு ஏற்பட்ட வட்டியையும் அசலோடு கூட்டி, அதையே அசலாகக் குறிப்பிட்டு வேறொரு ப்ரோநோட் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். மறுபடி அதன்மீது வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. அசலைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் போது, 'காம்பவுண்டு இன்டரஸ்ட்' கொடுப்பதாகத்தான் ஏற்படுகிறது. இந்த வழக்கத்தைத்தான் அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இந்த ஒரு வழக்கத்தை போக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, சாதாரணமாக வட்டி விகிதாசாரத்தைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருக்கும் முக்கியமான சட்டம் 'யுஷூரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்ட்' என்பது. அதற்கு சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே விவசாயிகளுக்கு மட்டும் 'காம்பவுண்டு இன்டரஸ்ட்' இல்லாத முறையில் அமுல் நடத்துவது எப்படி என்று எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதை விளக்கம் செய்யும் முறையில் சென்னை உயர்நீதி மன்றம், அவர்கள் இந்த முறையில் 10-00 a.m.

ப்ரோநோட் மாற்றி எழுதிக் கொடுக்கும்போது, வட்டியைச் சேர்த்து எழுதக் கூடாது, கடைசியாக அந்த அசல் வட்டியை வசூலிக்கும்போது, 'காம் பவுண்டு இன்டரஸ்ட்' ஆகிறது என்றும் 'யுஷுரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்டின்' கீழ் வட்டியை வசூலிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதே முறையை இதிலும் அனுஷ்டிப்பது நல்லது.

பத்து பர்ஸன்ட் அல்லது பனிரெண்டு பர்ஸன்ட் என்று சொல்லி விடுவதைவிட, 12 பர்ஸன்ட் 'ஸிம்பிள் இன்டரஸ்ட்' அல்லது 10 பர்ஸன்ட் 'ஸிம்பிள் இன்டரஸ்ட்' என்று முடிவு செய்வதுதான் நல்லது. பனிரெண்டு பர்ஸன்ட் என்று விட்டுவிடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. 'ரேட் ஆப் இன்டரஸ்டை' நாம் ஏற்படுத்தும்போது, இதுபற்றிய வேறு சட்டங்களையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பொதுவாக ஒரு 'ரேட்'டை ஏற்படுத்த வேண்டுமேயொழிய 'மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்ட்', 'யுஷுரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்ட்' 'அக்ரிகல்ச்சரலிட்ஸ் ரிலீப் ஆக்ட்' என்று வெவ்வேறு சட்டத்தில் வெவ்வேறு 'ரேட் ஆப் இன்ட்ரஸ்ட்' ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், வட்டி விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னால், இன்று அமுலில் இருக்கும் இதர சட்டங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, கூடியவரை ஒரே விகிதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The Government have given notice of an amendment to this Clause. I think the Hon. Minister can move it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I will move it when I give my reply.

DEPUTY SPEAKER : If the amendment is moved now, hon. Members can also speak on it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

'*For* clause 4, *Substitute* the following clause' :—

"4. *Amendment of Section* 6, *Madras Act XXIII of* 1953."

For sub-section (1) of section 6 of the Principal Act, the following sub-section shall be *substituted*, namely :—

"(1) No pawn-broker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding twelve per cent per annum simple interest (that is to say one naya paisa per rupee per mensem simple interest)".'

DEPUTY SPEAKER : Now the Government amendment also is before the House for discussion.

*SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : தலைவர் அவர்களே, 150 ரூபாய் என்றிருப்பதை 250 ரூபாய் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கோரும் கனம் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். ஏதோ வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து அம்மாதிரியாக திருத்தம் கொண்டுவந்துவிட்டால், அதனால் ஏழை மக்களுக்கு உழைத்தவர்களாவோம் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்று கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் கொடுக்கவும் முடியவில்லை, வாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறவனுக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை மார்க்கெட்டில். அந்த நிலையில் சட்டத்தை முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் போக விடாமல் பண்ணி

26th August 1961] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

விடக்கூடாது. பன்னிரண்டு சத விகிதத்துக்கு மேல் வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால், ஏழை மக்களுக்கு நாம் உபகாரம் செய்தவர்களாக ஆக மாட்டோம். இன்று விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. முன்பு ஐந்து ரூபாய் முதல் போட்டு கூடை நிறைய சாமான் வாங்கி வியாபாரம் செய்தவர்கள் இன்று அதே அளவு வியாபாரம் செய்ய 25 ரூபாய் முதல் போட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவு முதல் போட்டால்தான் உரிய லாபத்தைப் பெற்று அன்றாட செலவைச் சரிக்கட்ட முடியும். இருபத்தைந்து ரூபாய் முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்தவர்கள் இன்று அதே வியாபாரத்தை 75 ரூபாய் முதல் போட்டு செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குக் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அதனால் 150 என்பதை 250 ரூபாய் என்று உயர்த்தி, அதற்கு 12 சத விகிதம் என்பதை 15 சத விகிதமாக்க வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சிறு வட்டிக் கடைக்காரர்கள்—பான் ப்ரோக்கர்கள்—கடன் கொடுக்கும்போது, குறைந்த வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு கடன் கொடுக்கக் கூடியவர்களல்ல. அதிகமான அளவு வட்டியை எதிர்பார்த்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். லட்சம் லட்சமாக லேவாதேவி செய்கின்றவர்களுக்குக்கூட ஒரு வட்டிக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. சிறு பான் ப்ரோக்கர்கள் ஒரு வட்டிதான் வாங்க வேண்டுமென்று கூறுவதென்றால், அத்தியாவசியமான சமயத்தில் கடன் வேண்டுமென்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காத நிலைதான் ஏற்படும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபடி, 15 சத விகிதம் வட்டி இருக்க வேண்டும். 1¼ வட்டி இருந்தால் இவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான கவர்ச்சி இருக்கும். 150 ரூபாய்க்கு மேல் கடன் வாங்கினால் அதற்குப் 10½ சத விகிதம் வட்டி என்றிருப்பது கணக்கிடுவதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஒரு ரூபாய்க்கு வட்டி 1.875 நயா பைசா என்று கணக்கு வருகிறது. குறைந்த தொகை கடன் வாங்குகிறவர்கள் மிக ஏழை மக்கள் ; அவர்கள் கணக்கு அதிகமாகத் தெரியாதவர்கள்தான் இருக்க முடியும். அந்த நிலைமையில் அவர்கள் பின்னக் கணக்குப் போட்டு கூட்டிக் கழிக்க வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு வட்டி கொடுத்தோம், எவ்வளவு வாங்கினோம் என்று தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதிகச் சிரமம் இல்லாமல், கணக்குப் போடுவதை எளிதாக்கும் வகையில் சிறு லேவாதேவிக்காரர்களுக்குக் கவர்ச்சி இருக்கும் வகையில், வாங்குகிற சிறு வியாபாரிகளுக்கும் வணிகர்களுக்கும் சமயத்தில் உதவி கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு நயா பைசா என்று வைத்திருந்தால் சரியாக இருக்குமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is speaking on the original Clause but the Government have now moved an **amendment** substituting it. It says—

'No pawn-broker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding twelve per cent per annum simple interest (that is to say one naya paisa per rupee per mensem simple interest).'

As the original clause has been completely deleted, there is no use of speaking on the original clause. The Hon. Minister can reply now.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இது வட்டி விகிதம் எந்த அளவு இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய ஷரா ஆகும். இதிலே நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், அடகு வைத்துப் பணம் வாங்குபவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டை இல்லாமல் பணம் வாங்க வசதி இருக்கவேண்டும். அப்படி வாங்கும்போது, கடன் கொடுக்கிறவர்கள் அதிக வட்டி வாங்காமலிருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் அனுசரித்துப் பார்த்தால், நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம், இங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட பல அபிப்பிராயங்களையும் ஒட்டி ஒரு நியாயமான முறையில் இருக்கிறது.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961

இங்கே பேசினவர்களில் சிலர் 6 சத விகிதம் வட்டி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்னும் சிலர் அதற்குமேல் வைக்கலாம் என்றார்கள். இன்னும் சிலர் 15 சத விகிதம் வரைக்கும்கூட வைக்கலாம் என்றார்கள். இப்படி 6 சத விகிதத்திலிருந்து 15 சத விகிதம் வரைக்கும் 'ரேஞ்ச்' ஆகிறது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன அபிப்பிராயங்கள். கனம் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பத்து சத விகிதம் வட்டி வைக்கலாம் என்று சொன்னார். இன்னொருவர் 'பீனல் இன்டரஸ்ட்' வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் 150 ரூபாய்க்கு கீழே இருந்தாலும், அதற்கு மேலே இருந்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும் 12 சத விகிதம் வட்டி விகிதம் இருக்கலாம் என்று வைக்கிறோம். இந்த விகிதம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. இருபது, முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே 12 சத விகித வட்டி என்பதை தரும வட்டி என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, இது இப்பொழுது ரொம்ப அதிகமல்ல.

1943-வது வருஷத்திய சட்டத்திலேயே குறைந்தபட்ச வட்டி 9⅜ சத விகிதம் என்று இருக்கிறது. அதை 9⅜ சத விகிதமாக இப்பொழுது ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எந்த அடிப்படையிலே சொல்லப்படுகிறது என்று எனக்கு விளங்கவே இல்லை. இப்பொழுது வட்டி விகிதமெல்லாம் அதிகமாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது எப்படி அதைக் குறைக்க முடியும் ?

நான் கொடுத்த திருத்தத்தில் இன்னொரு அனுகூலமும் இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு நயா பைசா வட்டி என்று சொல்லும்போது, அது தெளிவாக இருக்கிறது. முதலில் 150 ரூபாய்க்குக் கீழ் ஒரு விகிதமும் அதற்குமேல் இன்னொரு விகிதமும் வட்டி இருந்தது. அதன்படி வட்டி கணக்கிடும்போது கஷ்டமும், நயா பைசா 'கன்வர்ஷனில்' 'ரௌண்டு' செய்வதனால் கடைக்காரர்களுக்கு லாபமும் இருக்கும். ஆகையால்தான், கடன் வாங்கும் சாதாரண மக்களுக்குப் புரியும் வகையில், சுலபமாகக் கணக்கிடும் முறையில், 12 சத விகிதம், அல்லது ரூபாய்க்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு நயா பைசா வட்டி என்று தெளிவாகத் திருத்தியிருக்கிறோம். இதுவே ஓரளவு 'கன்ஸெஷன்' தான். இதை ஒத்துக்கொண்டால் எல்லோருக்கும் நன்றாக இருக்கும்.

The Government amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : Government have brought forward a new amendment and the House has passed it. So the other amendments are out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM : My amendment is to reduce the rate of interest. Government's amendment is an amendment to the main clause. It cannot be treated as an amendment. My amendment is an amendment to Hon. Minister's amendment. We were not at all aware that Government were going to bring that amendment. Otherwise we would have adopted a different attitude.

DEPUTY SPEAKER : I want to tell the hon. Member that Clause 4 has been substituted by a new clause and that has been approved by the House. So the other amendments are out of order.

Clause 4, as amended, was put and carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM : We should be given an opportunity to move amendments to the new clause.

26th August 1961]

DEPUTY SPEAKER: I read the Government amendment to the House. Hon. Members should have moved their amendments at that time. They should have moved the amendments earlier and not now.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The Government amendment was announced on the floor of the House only at the end, after we have finished our speeches.

DEPUTY SPEAKER: When I read the amendment brought forward by Government, the hon. Member should have moved his amendment and not now, when the House has approved the amendment brought forward by Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I thought the Deputy Speaker would have considered my amendment as an amendment to the new clause (moved by Government). That was my impression. We should be given an opportunity to speak on the new amendment moved by Government.

DEPUTY SPEAKER: I have no objection to put the amendment of Sri Kalyanasundaram to the vote of the House, if the House will approve the same.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I can understand if things were done properly. But Government did not do the thing properly. They brought the amendment all of a sudden at the end. To deny us an opportunity to speak on that amendment and to deny us the facility of moving amendments on the same, on technical grounds, will not be fair.

DEPUTY SPEAKER: If the House is willing to re-open the Clause, I have no objection.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I move—

"That Clause 4 be reopened".

My amendment may be considered to be an amendment to Government amendment.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That Clause 4 be re-opened."

The motion was put and lost.

Clause 5

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That Clause 5 do stand part of the Bill".

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendments :—

In the proposed new section 8 (1) to be substituted for section 8 of the old Act, *for* the word " Sub-Inspector " substitute the words " Circle Inspector ".

In the proposed new section 8 (2) to be substituted for section 8 of the old Act, in the last line, *omit* the words " for the purposes of this section ".

Omit sub-section (3) of proposed section 8 of the Principal Act, and renumber the remaining sub-sections suitably.

In sub-section (4) (*b*) of proposed section 8 *for* the words shall not be excessive ", substitute the words " shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed ".

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : In sub-clase (1) of Clause 8 the word " Sub-Inspector " is used. In the absence of a decree or an order of a civil court, or an order of a magistrate or an officer of police not below the rank of Sub-Inspector prohibiting the delivery by the pawnbroker, of the pledge, to the pawner, the pawner shall, on production of the pawn ticket and on payment of the sum legally payable in respect thereof, be entitled to the delivery of the pledge. If the pledger or pawner wants to redeem the pledge, the degree of the civil court or order of magistrate or Sub-Inspector can prevent redemption. That can arise only when there is a case of theft or some other offence with reference to the property pledged. The Sub-Inspector is not either a prosecutor or a person authorised to prosecute anybody. He is an investigating officer. The proper course will be to have a higher officer, viz., Circle Inspector. That is my first amendment. My second amendment is to omit the words " for the purposes of this section " in the proposed new section 8 (2) to be substituted for section 8 of the old Act. When he is in possession of the ticket, he is entitled to redeem. The words " for the purposes of this section " is unnecessary and not proper. A person who is a transferee from a gentleman who had pledged the article, if he wants to redeem the pledge, can do so by right. I request the Hon. Minister to consider the point whether the transferee of the pledge will be considered a pawner only for the purpose of section 8 and not for the whole Act. If he is considered a pawner with reference to section 8, he will be considered to be a pawner for the whole Act. I will give an illustration. A person who has purchased the pledge wants to redeem from the pawnbroker and the pawnbroker expects larger amount from that transferee. Will he be committing an offence under section 16? The pawnbroker who charges higher interest commits an offence under section 16. By

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

saying that the person will be considered a pawner only under section 8 and not under other sections, a pawnbroker who seeks higher interest from the transferee, will escape. Therefore I say that the words " for the purpose of this section " should be omitted. It is for the benefit of the pledger or pawner that the person who redeems must be in the same position as the original pawner.

My next amendment is to omit sub-section (3) of the proposed section 8 of the Principal Act and to renumber the remaining sub-sections suitably. Sub-section (3) is a very dangerous sub-section. A messenger producing the pawn ticket and wishing to redeem the pledge, is recognised as a pawner. It is a drastic provision and one that should not be allowed to stand in any Statute Book.

Just to-day we find in the newspapers that lakhs of rupees have been withdrawn even from the Post Office Savings Banks on forged transfer of Savings Bank Accounts. So any messenger can go and say to the pawnbroker, I have got the signature of the pawner or the pawn ticket and ask him, please give me the article. Therefore the messenger need not be given the right to redeem. The borrower, who comes and pledges article will borrow a small amount of money. This is a degrading method of borrowing. Any respectable man will try to raise money by executing promissory note or in hundi or by any other means and not by pledging goods. It is dangerous to provide that where a person claiming to be a messenger or agent produces the pawn ticket and applies for redemption of the article, the pawnbroker should after obtaining from the person so claiming a declaration in the prescribed form allow redemption. Suppose if the messenger had stolen the pawn ticket or if the pawner had dropped it either in bus or in the railway compartment and if it was produced to the pawnbroker and if he is allowed redemption believing him after taking necessary declaration and at a later date if it was found to be a mistake, the pawnbroker would be liable to compensate the pawner. In the circumstances, no messenger should be allowed to redeem the pledged articles. We are putting the pawner in a dangerous position. I suggest that the sub-section (3) should be removed.

In sub section (4) (*b*) of the proposed section 8 this is the provision :

' The amount of every bond executed under clause (*a*) shall be fixed with due regard to the circumstances of the case and shall not be excessive '.

Where the pawner is dead, his legal representative wants to redeem the pledge. He has not obtained a decree of the civil court; but says he is the only legal representative. We are allowing him to redeem the pledge without production of bond or pawn ticket, etc. In sub-clause (4) (*a*) (ii) he is asked to execute a security

bond with one or two sureties to the satisfaction of the pawnbroker and that he may thereupon redeem the pledge. But in (4) (*b*) it is stated that the amount shall not be excessive. Here whether it is excessive or not excessive who is to decide. Either the pawner or the pawnbroker will not be able to agree on that amount. Therefore my amendment is that the security amount 'shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed'. In the pawn ticket the value of the pledged article and the loan taken are written there. Therefore, he may take security for one and a half times of the value of the pledge, if the pownbroker demands a large amount of security for redeeming the article. If any other legal representative claimed it, the pawn ticket, the voucher, itself would show the value of the pawn pledged. So one and a half times that amount may be taken as security. Therefore all the three amendments given notice of by me are reasonable and proper.

The authority in the proposed new section 8 (1) should be an officer of police not below the rank of a 'Circle Inspector' instead of the 'Sub-Inspector'.

Sub-section (3) of the proposed section (8) should be omitted as a messenger or agent should not be allowed to redeem the pledged articles.

Under sub-section (4) (*b*) of the proposed section (8) the following words should be substituted "shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed' *for* the words "shall not be excessive".

I commend all these three amendments to the acceptance of the House.

SRI V. SANKARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, அமெண்ட்மெண்ட் 6-ல், சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்குப் பதிலாக அவருக்கு மேற்பட்ட அதிகாரியாக இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான அதிகாரத்தை சிறிய அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால், துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படலாம். ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் மேலான அதிகாரிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யருடைய திருத்தம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, "for the purposes of this section" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் யாரும் பான் செய்யலாம், குறைந்த வயதுள்ளவர்கள் ட்ரான்ஸ்பரியாக வந்தால், பலவிதக் கஷ்டங்கள், சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஆகவே, இதை இந்த செக்ஷனுக்கு மட்டுமின்றி, இந்தச் சட்டம் பூராவுக்குமே என்ற அளவில் மாற்றினால்தான் சரியாக இருக்கும். அதுதான் கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யருடைய திருத்தம். அது மிகவும் சரியானது. அது ஆக்ட் பூராவுக்குமே அப்ளை ஆகவேண்டும்.

அடுத்ததாக, மெஸஞ்சர் அல்லது ஏஜண்ட் ப்ளெட்ஜை திருப்புவதற்காக வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. பானரிடம் இருந்து ஆதரைசேஷன் வேண்டும் என்று இந்த செக்ஷனைப் படித்தால் ஒரு வரிகூட இல்லை. டிக்ளரேஷன் வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்கலாம் என்றும், தவறு இருந்தால், பான்-ப்ரோகர் ஜவாப்தாரி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையான ஏஜண்டா இல்லையா என்று எப்படித் தெரியும்? அடகு வைத்தவருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்ப வேண்டும் என்றும், 15 நாட்களில் தகவல் ஒன்றும் கிடைக்காவிட்டால், மெஸஞ்ஜரிடம் கொடுத்து விடலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரியான ஆதரைஸேஷன் இல்லாமல், டிக்ளரேஷன் மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு கொடுத்துவிட்டால், நடுவில் உள்ள பான்-ப்ரோகர் நஷ்டமடைய வதுவாகும். பதினைந்து நாளில் நோட்டீஸ் அவருக்குப் போய்ச் சேரலாம் அல்லது சேராமல் இருக்கலாம். அந்த நிலையில், மெஸஞ்ஜரிடமோ ஏஜண்டிடமோ கொடுப்பது என்றால், அது பாதகமாக முடியும். பொதுவாக பல இடங்களில், பணத்தையோ, தஸ்தவேஜுகளையோ கொடுப்பதற்கு ஏஜண்டுகள் அனுப்புவதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அவற்றையே திருப்பி வாங்கிக்கொள்வதற்கு, அவர்களையே அனுப்புவது சரியாகாது. கோர்ட்டு பணத்தையோ, தஸ்தவேஜுகளையோ, ஏஜண்ட் அல்லது மெஸஞ்ஜரை விட பார்ட்டியே நேராக வந்து வாங்கிக் கொள்வதுதான் சரியாகும். அதே முறையில், சாமான்களை அடகு வைத்தபோது பார்ட்டியே வருகிறார். அதைத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு போகவும் அவரே வருவதுதான் நல்லது. அதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. அப்படியில்லாவிட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படும்.

கடைசியாக, தகுந்த செக்யூரிடி வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லும்போது, "**should not be excessive**" என்று மட்டும் போட்டு விட்டால் போதாது. அதைவிட 1½ மடங்கு என்று குறிப்பிட்டுப் போட்டு விட்டால், அப்படி நிர்ணயிப்பது, சரியாகவும், நல்லதாகவும் இருக்கும்.

இந்த அமெண்டுமெண்டுகளை ஆதரித்துப் பேசி நான் முடிக்கிறேன். 10-30 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Three points are raised on this clause with regard to redemption. First is with regard to the status of the Police Officer, second with reference to the value of the bond to be executed and third as regards empowering another person to redeem the pawn.

As regards the Police Officer, they want that instead of the Sub-Inspector, it should be the Inspector. This clause is necessary, because, it is well-known that the stolen properties offered as pawn have to be dealt with almost immediately. If they were to wait for the Inspector who had jurisdiction in the matter, by the time the Inspector arrived, the pawned article will disappear and no effective investigation can take place. After all, the Sub-Inspector is also an equally responsible officer. We cannot go on doubting every officer and feeling all the time that they will not carry out their work and duty properly. Simply because one officer among a thousand officers did not do his duty propely, we cannot come to the conclusion that the whole category of officers will be like that, and they always will go wrong. So, I cannot accept that amendment and the provision might remain as it is. It may continue to be 'Sub-Inspector'.

As for the amendment regarding the omission of the words 'for the purposes of this section', I think it is necessary that those words must be there. We make a distinction between the

original pawner and the substituted pawner and hence, the words for the purposes of this section ' are necessary. After all, there is no harm in those words remaining there. Lawyers differ as watches differ. I am also a little bit of a lawyer and my view is that those words would be quite appropriate and necessary for the purpose they are intended.

As regards empowering the messenger, the pawnbroker is not bound to return the pawn the moment somebody gets an endorsement. Now, there are two things to be considered here. The pawn ticket is produced and in that case, he might be taken to be a *bona fide* messenger, because he had in his possession tho pawn ticket. Even then, the pawn broker will return the article only if he is satisfied that the person who claims to be the messenger is a *bona fide* person. They are shrewd businessmen and they will think twice, thrice and even four times before delivering back the pawned article to anybody. Unless they are satisfied and satisfied beyond doubt about the *bona fides* of the messenger, they would not give back the article. So, no great trouble will arise if the provision was allowed to stand as it was. For these reasons, I do not see my way to accept these amendments, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

" That clause 7 do stand part of the Bill ".

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

" For sub-clause (2), substitute the following sub-clause—

" (2) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely : —

(2) All records or entries made in the books, accounts and documents referred to in sub-section (1) shall be either in English or in such language of the locality as may be prescribed; and all such books, accounts and documents and all pledges taken by the pawnbrokers shall be open to inspection at any time by the Inspector having jurisdiction ".

Sir, this amendment has been moved to make it clear that the accounts shall be maintained in the language of the locality. Ample provision is there to prescribe the suitable language for the area. Now, English has been mentioned here specifically, because in multi-lingual areas, for all practical purposes, English is being used in such matters. So, until it disappears, there is

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

no harm in provinding for it also. There is sufficient protection for the local language. Because we have provided for the local language also, he must keep the accounts in the local language.

DEPUTY SPEAKER : In view of the amendment moved by the Hon. Minister, is the hon. Member Sri Srinivasa Iyer moving his amendment?

SRI R. SRINIVASA IYER : My amendment is necessary, Sir. Because, I say that it need not be English. So, I may be allowed to move my amendment as an amendment to the Government amendment.

DEPUTY SPEAKER : All right then. The hon. Member may move his amendment.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

"In sub-section (2) of the proposed section 10 of the Principal Act, for the words 'either in English or in such language of the locality as may be prescribed', wherever they occur, substitute the words 'in such language of the locality as may be prescribed'."

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, my amendment relates to the language.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, may I know who seconded the amendment moved by hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer?

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member Sri V. Sankaran has seconded the amendment.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I crave leave of the Chair to inform the hon. Member Sri Palanisami that when two Members had given notice of an amendment, and when one of them moves the amendment, automatically the other Member is treated as a seconder in law. Leave that alone. In this case, my hon. Friend Sri V. Sankaran has seconded the amendment.

Now, coming to the amendment, I may state that it relates to the language to be used in the accounts, etc. Our State language has been declared to be Tamil. Now the amendment moved by the Hon. Minister states that it shall be either in English or in such language of the locality as may be prescribed. At least, if the, 'locality' is limited, say a taluk, it is something. In Madras city, for instance, Sowcarpet is a Gujerathi area. But, the persons borrowing money from the money-lenders of that area, are mostly Tamilians and they could not understand Gujerathi or English

well. The pawn-broker may say that as it is stated ' the language of the locality ', the language of the Sowcarpet locality is Gujerathi and so, he can have his accounts in the Gujerathi language. I agree that Tamil alone should not be the language. Because, there are areas like Mosur where the majority of the people speak Telugu. They spoke and understood Telugu well and there was also the agitation that it should go to the Andhra Pradesh State. So, we can have the language which was understood and spoken by the majority of the people. Now, we know that the majority of the people who pawned their articles and got money did not understand English. To get over this difficulty only, I have moved my amendment and request that it may be accepted. The term ' locality ' may be clearly defined at least in the Rules. It may be defined as the ' taluk '. They must adopt the language which was understood by the majority of the people in a taluk. If, however, the Hon. Minister feels that English should also be there, I suggest that we might state ' English and such language in the locality as may be prescribed '.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக நகரப்புறங்களில் சிறு வியாபாரிகள் தான் அதிகமாக அடகு வைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகள் தான் அதிகமாக அடகு வைப்பார்கள். பொதுவாக ஆங்கிலத்தில் வைத்துக் கொள்ள இடம் கொடுத்தால் சிறு வியாபாரிகள், சிறு தொழில் செய்பவர்கள், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் கணக்குகளைப் புரிந்துகொள்ள வசதியில்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கும். தமிழ் மொழியில் இருந்தால் அனுகூலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் அப்போது அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகையால் ஆங்கிலம் என்று இருப்பதை எடுத்து விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நண்பர் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல சௌகார்ப்பேட்டையிலே உள்ளவர்கள் அவர்கள் மொழியிலே—குஜராத்தி மொழியிலோ அல்லது மார்வாடி மொழியிலோ கணக்கெழுதி, நகைகளிலே சீட்டு கட்டும்போது கூட அந்த மொழியிலேயே எழுதிவிடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே, தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நாட்டிலே, தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சௌகார்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த சௌகார்கள் நகையை அடகு வைக்கப் போவது கிடையாது. தமிழர்கள்தான் அநேகமாக அடகு வைக்கப்போகின்றவர்கள். ஆகையால் தமிழ்தான் இருக்க வேண்டும், தமிழில்தான் கணக்கு எழுதவேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் சங்கடம் இருக்காது. அல்லது பகுதிவாரியாக எந்தெந்தப் பகுதியில் எந்தெந்த மொழி பேசப்படுகிறதோ அந்த மொழியிலே எழுதப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் தாலுகா அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமேயல்லாது, தெரு அடிப்படையிலோ அல்லது வார்டு அடிப்படையிலோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர், மலையாளிகள், ஆந்திரர்கள், கன்னடியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த மொழியை வைத்தால் மற்ற மொழிக்காரர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். தமிழில் இருக்கவேண்டும் அல்லது ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டும் அல்லது தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் கூடிய இந்தத் திருத்தங்கள் வலியுறுத்துகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I consider that the amendment I have moved will satisfy the purpose of this Clause. Now accounts and other documents should be open to

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

inspection at any time by the Inspector having jurisdiction. So, the officer is at present functioning. The English language has not completely disappeared. Now if we restrict it to only the local language, there will be difficulty. Even here we are having English and also other local languages. Therefore, English is necessary. But the question is wether in addition to that, we should have another local language and use the word 'and' instead of the word 'or' in this Clause. It was stated during the consideration of the Bill by the Select Committee that the work of the pawnbroker should not be multiplied. Now if the word 'and' is used, he will have to keep two clerks, one English clerk and one local language clerk. So, for the present we can be satisfied with the Clause and the amendment and if there is any difficulty in the working of the Clause we can then think of it. Now as it is, I think, it is all right.

The amendment of Sri **R. Srinivasa Iyer** was, **by leave**, withdrawn.

* The Government amendment was put and carried.

Clause 7 as amended was put and crried.

Clause—8.

DEPUTY SPEAKER : The question is . .

" That clause 8 do stand part of the Bill.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

In sub-section (3) (a) (ii) of the proposed Section 10-B, omit the words " and may take to his office " . . . **considers** necessary " and also " omit the two provisos ".

SRI V. SANKARAN : Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : **The clause and the amendment are** before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : இப்பொழுது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 10-எ, 10-பி, ஆகிய இரண்டு செக்ஷன்களிலே 10-பி புதிது. ஏற்கனவே உள்ள 1943-வது வருஷத்திய சட்டத்திலே இல்லாத ஒரு அதிகாரத்தை இப்பொழுது புதிதாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த செக்ஷனிலே "இன்ஸ்பெக்டர்" என்ற அதிகாரியை நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இன்ஸ்பெக்டர் "பப்ளிக் ஸர்வன்ட்" ஆக ஆகிறார். இந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதை 10-பி செக்ஷனிலே 3-வது பிரிவு கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது ".

' A magistrate of the first class in the mufassal or a Presidency Magistrate in the Presidency-town may, on receiving a report from an Inspector or from any police officer not below the rank of Sub-Inspector that—

(i) any person carries on business as a pawnbroker without a licence at any place within the jurisdiction of such magistrate, or

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961

(ii) any pawnbroker carries on business in contravention of the provisions of this Act or the rules made thereunder or the conditions of the licence granted under this Act, at any place within the jurisdiction of such Magistrate, issue a warrant empowering the Inspector, or as the case may be, such police officer to enter such place with such assistants as he considers necessary and inspect the books, accounts, records, files and documents, safes, vaults and pledges in such premises. On receiving such warrant, the Inspector or the police officer may enter the place and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises and *may take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary.*

Provisos follow this sub-clause which gives power to take away the books, etc., of the pawnbroker. The pawn-broker, as I have stated, is not carrying on any detestable business. He is doing some respectable business. But in this sub-clause the Inspector is empowered to inspect the premises at any time, day or night. No time has been fixed. Of course, during the general discussion of the Bill the Hon. Minister stated that it would not be done during nights. Let us hope that that will be provided in the rules. Commercial Tax Officers initial and then make out a list and necessary safeguards have been provided so that the books may not be removed. But here the Inspector or the Sub-Inspector, as the case may be, is allowed to take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary. It is a dangerous thing to empower the police officer with such a power.

இந்த மாதிரி கணக்குப் புத்தகங்களையும், ரிகார்டுகளையும் இன்ஸ்பெக்டர் அள்ளிக்கொண்டு போய்விட்டால், பிறகு அந்தக் கடையை மூடச் சொல்லி விடுவதே நல்லது. இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுபோன பிறகு எப்படி பிஸினஸ் பண்ண முடியும்? நாளைக்கு ஒருவன் அடகை மீட்பதற்காக வந்தால் கணக்குப் புத்தகங்கள் இல்லாத காரணத்தால் எப்படி அடகை மீட்டுவது? 24 மணி நேரத்திற்குள்ளே இந்தக் கணக்குப் புத்தகங்களை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் எப்படி இன்வஸ்டிகேஷன் முடிந்துவிடும். சில மிஸ்அப்பிரோப்பிரியேஷன் கேஸ்களை எடுத்துகொண்டால் ஐந்து அல்லது எழு வருஷம் வரை இன்வஸ்டிகேஷன் நடக்கிறது. அதுவரையிலும் ரிக்கார்ட்டுகள் போலீஸ் வசம் இருக்கின்றன அல்லது மாஜிஸ்ட்ரிரேட் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. இப்படி வருஷக்கணக்கில் கணக்குப் புத்தகங்கள் கோர்ட்டில் இருந்தால் எப்படி பிஸினஸ் பண்ணுவது? இது தொழிலை நசித்துப்போகும்படி செய்வதற்கான ஒரு வழியாகிவிடும். எந்த பான் புரோக்கராவது சட்டத்திற்கு விரேதமாக நடந்தால் தண்டனை கொடுக்கிறோம். அப்படி இருக்கும் பொழுது உள்ளே புகுந்து இனிஷியல் பண்ணி, சீல் பண்ணி தஸ்தாவேஜுகளை அள்ளிக்கொண்டு போகவிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அடியோடு அந்த கடையை மூட வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். லைசென்சை ரத்து செய்வதற்கு கூட அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது தஸ்தாவேஜுகளை எல்லாம் ஏன் அள்ளிக்கொண்டு போகவேண்டும். இந்தக்கணக்கு புத்தகங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது ரசீது கொடுத்து எடுத்துப்போக வேண்டுமென்று சொல்லப்

படுகிறது. ஒரு போலீஸ் ஆபீசரை அந்த சமயத்தில் ரசீது கொடுங்கள் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்து கேட்க முடியுமா ? அந்த சமயத்திலே ரசீது கேட்க வேண்டுமென்ற பிரச்னையே இருக்காது.

அடுத்த புரோவைவேலர

' Provided that if the Inspector or the police officer removes from the premises any books, accounts, records, files and documents, he **shall** give to the person in charge of the place, a receipt describing the books, accounts, records, files and documents so removed by him.'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் ஆபீசர் கடையிலிருந்து கணக்குப் புத்தகங்களையும் மற்ற தஸ்தாவேஜுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டால் அவைகளை 24 மணி நேரத்திற்குள் திருப்பி கொடுக்க வேண்டு மென்று சொன்னால் இன்வஸ்டிகேஷன் முடியவில்லை, கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்ல முடியும், ஆகவே கேஸ் முடிகிறவரையில் பிஸினஸ் பண்ண முடியாது. விசாரணை செய்வதில் காலதாமதம் ஆகலாம். ஆகவே மற்ற அதிகாரங்களை இந்த ஆபீசர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், இந்த கணக்குப் புத்தகங்களை அள்ளிக்கொண்டு போகலாம் என்ற அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். நல்ல முறையிலே இந்த தொழிலை நடத்தி வருபவர்கள் கூட இந்த சட்ட திட்டங்களுக்குப் பயந்து அவர்களுடைய தொழிலை மூடிவிடுவார்கள். அதனால் 1,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சில்லரைக் கடன் கொடுப்பவர்கள் குறிப்பாக இந்த தொழிலை மூடிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதனால் சில்லரைக்கடன் வாங்குபவர்கள் அவதிக்குள்ளாவார்கள். ஆகவே இந்த ஒரு அதிகாரத்தை ஆபீசர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டாமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய திருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். எந்த பான் புரோக்கர் மீதாவது ஒரு இன்ஸ்பெக்டருக்கு துவேஷமோ, கோபமோ அல்லது மனத்தாங்கலோ இருந்தால் அவர் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி இரவு நேரங்களில் கூட கடைகளுக்குச் சென்றால் சட்டப்படி தவறு என்று சொல் வதற்கில்லை—எந்த நேரத்திலும் அடகுக் கடைகளுக்குச் சென்று கணக்குப் புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். இரண்டாவதாக, அப்படி எடுத்துக்கொண்ட புஸ்தகங்களுக்கு ரசீது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "டிஸ்க்ரிப்ஷன்" தான் இருக்குமே தவிர, அதை விவரமாகக் காட்டுவது முடியாது. பின்னால் ரிகார்டு ஏதாவது போய் விட்டால், அதைச் சரியானபடி நிர்ணயிக்க முடியாது. பொதுவாக விவரம் கொடுக்கப்படலாம். அப்படியிருக்கும் நிலைமையில், ரசீது கொடுத்தால் மட்டும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அவசர அவசரமாகச் செய்யும்போது டிஸ்க்ரிப்ஷன் கொடுக்க முடியாது. இந்த நிலையில் முக்கியமான ரிகாட்டு கள் தவறுவதற்கு இடமாக இருக்கும். நல்ல இன்ஸ்பெக்டராக இல்லா விட்டால் பல இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படலாம்.

சந்தேகம் இருந்தால் "வாரண்டு" பெற்று, டாக்குமென்ட் மாஜிஸ்ட் ரேட்டிடம் ஒப்புவித்துவிடலாம். க்ஷாத்திரம் இருந்தால் கூட, மாஜிஸ்ட் ரேட்டிடம் கொண்டுபோய்விடலாம். அதனால் அன்னாடத்தொழிலுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். அதையெல்லாம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்துவது நல்லது. அதிகாரத்தை அதிகமாகக் கொடுத்தால், துஷ்ப்பிரயோகம் செய்ய இடம் ஏற்படும். ஆகவே, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் செய்வதைப்போல், ஸர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்தாலும், "இனிஷியல்" செய்துவிட்டு, வேண்டியபோது டாக்குமென்டை "கால்-பார்" பண்ணுவதற்கு வசதி இருக்க லாம். அத்தனை ரிக்கார்டுகளையும் தூக்கிக்கொண்டுபோனால், அதனால்

தொழிலுக்குப் பாதகம் ஏற்படலாம். அதற்கு இடமில்லாத முறையில் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதுபோல் இதில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நானும் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய கோரிக்கையாகும். ஆனால், போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, தொழில் நடத்துகிறவர்களைத் துன்பப்படுத்தினால் இந்த தொழில் நல்ல முறையில் நடக்குமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். பாங்க் ரேட் ஏறியிருந்தாலும், இதிலே சில சலுகைகள் காட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். எழுதுவது ஒன்று, அந்தரங்கத்தில் வேறுவிதமாக வட்டி எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று வியாபாரம் செய்யக்கூடியதையும் நாம் கேள்விப்படுகிறோம். சர்க்கார் மூலமாக மக்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குப் போதுமான வசதிகள் இன்னும் ஏற்படாததன் காரணமாகவும் அதைத் துரிதமாகக்கொடுக்காததன் காரணமாகவும் பான் ப்ரோக்கர்களிடம் மக்கள் அவசர நிமித்தமாகக் கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதை நாம் தவிர்க்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய அநேக ஷரத்துக்களைச் சேர்த்தால் தொழிலே நசுங்கிப் போய்விடும். அதனால் மக்களுக்கும் அதிகத் துன்பம்தான் விளையும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். செலக்ட் கமிட்டி செய்த திருத்தங்களில் சிலவை ரொம்பக் கடுமையாக இருக்கின்றன. அவைகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்து, இந்த வியாபாரம் நல்ல முறையில் சுமுகமாக நடப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: This question was elaborately discussed in the Select Committee and it was a Select Committee where not only the Members of this House, but Members of the other House were also invited and they also took part. There in the report you will see, that the Committee had decided that no arrest should be made by the police officials without obtaining a warrant from a Magistrate. That is the change made. The Committee also decided that enforcement of the provisions of this Bill should be entrusted to the officers of the Revenue Department. Generally, Members go with the impression that Inspector means 'Police Inspector'. It is not the Police Inspector. Of course the Police Inspector also comes into the picture. By 'Inspector' we envisage an officer of the Revenue Department. While doing this work, he may require the assistance of a Police Inspector. For giving protection in certain cases, he may require the assistance of a Police Officer also. Precaution is taken to see that he is empowered by a Magistrate. Ample protection is there already and there is no ground for any fear that the provisions will be abused. The whole scheme of this Bill is based on certain ideas and the whole thing has been framed on those ideas. I shall give an illustration. You have a wall; if you try to take away some bricks from the wall from here and there, the whole wall will collapse. Just like that if you want that some provisions of this Bill should be taken away, some here and

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

some there, then the whole scheme, on which this Bill is based, would become a truncated one. As I have already said, ample protection is already being given in the Bill. It was elaborately discussed in the Select Committee in which there were eminent lawyers like Sri K. Balasubramania Iyer and Sri M. Seshachariar. We went into this question and finally we thought that for the idea in framing this Bill to fructify, these provisions were necessary in order to give protection to the pawner. That is why we have incorporated these provisions.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

DEPUTY SPEAKER: The question is:—

" That Clause 9 do stand part of the Bill ".

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move the following amendment:—

After sub-section (2) of the proposed Section 12, *add* the following proviso:—

" Provided that the pawn-broker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum."

The amendment was duly seconded.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Sir, I move the following amendment:—

(i) In the proposed new Section 12, *insert* the following as sub-section (1)—

" (1) A pledge pawned for a sum not exceeding twenty-five rupees if not redeemed within the period of redemption and days of grace, shall at the end of the days of grace become the pawn-brokers' absolute property ".

(ii) Renumber sub-section (1) as sub-section (2) and *add* the following at the beginning " Except as provided in sub-section (1) " and

(iii) Renumber the existing sub-sections (2) to (4) as sub-sections (3) to (5).

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

[26th August 1961

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, பழைய ஸப்-செக்ஷனை "இன்ஸர்ட்" செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. என்னுடைய முதல் திருத்தமாவது—

"In the proposed new Section 12, *insert* the following as sub-section (1)—

'(1) A pledge pawned for a sum not exceeding twenty-five rupees if not redeemed within the period of redumption and days of grace, shall at the end of the days of grace become the pawn-brokers' absolute property'."

முன்பு பத்து ரூபாய் என்று போட்டிருந்தது. இப்பொழுது 25 ரூபாய் என்று உயர்த்திருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் பண வீக்கத்தினால் ஒரு வருஷம் தவணை கொடுக்கிறோம். "அப்ஸொல்யூட்" அதிகாரம் இருந்தால் தான் கணக்கை முடிக்க சௌகரியம் இருக்கும். 25 ரூபாய்க்காவது அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரம் கொடுத்தால்தான் கொடுக்கல் வாங்கலிலே ஒரு நன்மை ஏற்படும் என்பது என்னுடைய முக்கியமான கோரிக்கை.

அடுத்தபடி,

"Renumber sub-section (1) as sub-section (2) and *add* the following at the beginning 'Except as provided in sub-section (1)'" and

"Renumber the existing sub-sections (2) to (4) as sub-sections (3) to (5)".

என்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, There are two amendments before the House; one is my amendment and the other is that of Sri A. R. Subbiah Mudaliar. My amendment is to add a proviso, after sub-section (2) of the proposed section 12, as follows :—

"Provided that the pawn-broker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum."

Section 12 (2) reads as follows :—

"Where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawn-broker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges." Whatever amount of loan may be, first of all we have provided that it shall be sold in public auction.

With reference to Sri A. R. Subbiah Mudaliar's amendment, I will talk on it later.

11-00 a.m. We have also privided that the pawn-broker shall bid only for the interest, principal and other charges. In many cases net value of the property by the time it is to be redeemed comes to far less than the market value. We cannot force the pawn-broker to take it for the total due which is much more than the market value. Therefore, in the Civil Procedure Code there is a provision,

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

if a decree-holder wants to purchase a property for less than the upset price fixed by the court, he can file a petition and get the permission of the Court to take in auction. He cannot bid for or buy property without the express permission of the Court. Now under this Act we have made provision for an Inspector to exercise several powers. He may possibly be a Revenue Inspector or Tahsildar. The pawnbroker, if he wants to purchase at a lesser price at the public auction let him purchase it with the permission of the Inspector. The Inspector will go into the matter, he will look into the pawn, verify it, ascertain the market value and permit him to purchase and if he does not permit him the rule will be there. I want a provision similar to the provision available under the Cvil Porcedure Code—Order XXI, Rule 72, that the decree holder can bid with the permission of the court otherwise he cannot bid and there also the upset price is reduced as and when necessity arises. So also my amendment is 'that the pawnbroker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum.'

So far as the amendment of Sri A. R. Subbiah Mudaliar is concerned, the original section 11 (2) provides that if a pawn-pledged for a sum not exceding Rs. 10, is not redeemed within the period of redemption, it usually becomes the absolute property of the pawnbroker. That provision has been taken away in the new bill. In 1943, a property worth of Rs. 10 will now cost Rs. 25 or 30. At least to that extent there should be a provision that the pawner and the pawnbroker should come to a contract that at the end of the period fixed for redemption it should become the property of the pawnbroker. There should be no question of public auction in such cases.

I am making this submission for another reason. If the pledged article is of a value of Rs. 5, 10, 15 or less than Rs. 25 and if the property is brought to auction, cost of auction, sale charges and other things will be included in the amount due to the pawnbroker and the amount will mount up on the pawner and therefore he will have to pay more. Another thing is, if a property worth of Rs. 10 is pledged for Rs. 9 the cost of auction, etc., will be added to it. The money-lender will lend even up to the value of the pawn depending on the credit of the borrower. The money-lender will give sufficient amount depending upon the borrower and not only on the pledge. There is no meaning in public auction and increasing the cost on the auction in such cases. The practice generally prevalent in Tamil Nad is that after the period of redemption as the Tamil proverb goes 'பண்டமறிதி, பணமறிதி' the property pledged beyond the period of redemption will become pawnbrokers' property. That provision should be there. There is no reason to take it away. Original section 11 (2) must be there in this clause. These are all useful and proper amendments both for the pawner and the pawnbroker. Therefore, I commend the amendments to the acceptance of the Hon. Minister and the House.

[26th August 1961

*SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து—முன்பு பத்து ரூபாய்க்கு பொருள்களை அடமானம் வைத்திருந்தால் அந்தக்கெடு தீர்ந்தவுடன் அந்தப்பொருள் வட்டிக்கடைக்காரருக்கே சொந்தம் என்று இருந்ததை மாற்றி—இப்போது 25 ரூபாய் என்று உயர்த்தி—அந்த அளவுக்குக் கெடு தீர்ந்தாலும் அதை பொது ஏலத்தில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று செய்கிற ஏற்பாடு சிறந்தது. அதை ஆதரிக்கின்றேன். 25 ரூபாய் வரை மதிப்புடைய பொருளை 10 ரூபாய்க்கு அடமானம் வைக்கிறார் என்றால் ஒரு வருஷத்தில் அது பதினைந்து, இருபது ரூபாய் வரை ஆகலாம். அதுவும் ஏழை எளியவர்கள் வைக்கிற பொருள் பித்தளைப் பாத்திரம், குடம், சட்டியாகத்தான் இருக்க முடியும். வைத்த கெடு முடிவு அடைவதும், அதை பொது ஏலத்தில் வருவதும் கூட அவர் களுக்குத் தெரியாது இருக்கலாம். அதனால் வைத்த பொருள்களைத் திரும்பிப்பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே கூடுமானவரை பொருள்களை வைத்தவர்களே திரும்ப அவற்றைப் பெருவதற்கு—வாங்கிக் கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கக்கூடிய வகையில் வசதி இருக்கவேண்டு மென்று திருத்தம் கோருகிறது. ஆகவே கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1961 பிப்ரவரி மாதம் 12-ம் தேதியிலேயே நான் ஸ்ரீ சீனுவாசய்யருடைய திருத்தத்தை ஆதரித்துப் போசும்போது இந்தக் க்ளாஸ் 12, சப் க்ளாஸ் 2-ல்

'Clause 12, sub-clause (2) : Where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawnbroker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum not exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges. . .'

என்று இருக்கிறது. உண்மையில் நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்த சப் க்ளாஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. பான் ப்ரோக்கர்கள் பொருள்களை முன் னால் எடுத்துக்கொள்கிறபோதே அதன் விலையைப் போட்டுவிட்டு, வட்டி அதன் கெடு முடிகிற காலம் வரையில் எவ்வளவு ஆகும் என்னும் கணக்குப் போட்டு அதைக் குறைத்து அந்தப் பொருள்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதனால் சங்கடம் இருக்காது. அந்தப் பொருளுக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கலாம் என்று அந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பது நல்ல தாகக் கூட இருக்கும். அப்படிக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தின லேயே இது போடப்பட்டிருக்கிறது. இது பொது ஏலத்தில் அதற்குமேலும் கூடியிருக்கிற இண்டரஸ்டை கணக்கெடுத்துக் கொண்டு போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக முதலாவது ஏலத்தில் டிக்ரி ஹோல்டர் கேட்க உரிமை கிடையாது. பின்னால் இரண்டாவது ஏலத்தில்—அதற்கு மதிப்பும் குறைந்து போவதால் கோர்ட்டார் அனுமதிப்படி டிக்ரி ஹோல்டரே கேட்க உரிமை உண்டு. திரு. சீனுவாசய்யர் சொன்னதுபோல சரியான பொரு ளாக இல்லாது இருந்தாலும் அதன் மதிப்பு குறைந்து இறங்கிவிடும். ஆகவே இதிலும் கூட முதல் ஏலத்தில் இல்லாவிட்டாலும் பிற்பாடு ஏற்படுகிற ஏலத்தில் பொருளுக்கு உரியவரே இன்ஸ்பெக்டரின் அனுமதி யோடு ஏலம் கேட்க உரிமை இருப்பது நலம். அவ்வாறு திருத்தம் செய் தால் எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படாது என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the clauses have been completely recast and they have been framed in the interest of the pawner. Now, we will have to make a distinction between a pawn-broker and an ordinary money-lender. In the pawn-broker business, there have been a lot of complaints about malpractices and various irregular practices. The Select Committee discussed the whole matter and the provision now agreed upon will

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

safeguard the interests of the pawner who will generally be an illiterate and will be at the mercy of the pawn-brokers and other money-lenders. Therefore, this provision will be necessary.

With regard to the amendments moved by the hon. Member Sri A. R. Subbiah Mudaliar and the hon. Lady Member, I have to state that they would not fit in here. Because the entire scope of the clause has been recast. So, I am not in a position to accept the amendments as I am interested in safeguarding the interests and rights of the pawner.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That clause 11 do stand part of the Bill."

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

"Omit sub-section (1) (*b*) of the proposed section 14-A and renumber suitably."

SRI V. SANKARAN: I second the amendment, Sir.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, clause 11 of the Bill proposes to add a new section, viz., section 14-A that is, power to cancel licences. Under this clause, power to cancel the licence has been granted after the grant of the licence. The power taken under sub-clause (*b*) of clause (1) of section 14-A now sought to be added relates to a thing which had happened before the grant of the licence. It is not fair. A person granting the licence takes the evidence, goes into the matter, hears objections and after hearing objections, he either grants the licence or refuses to grant the licence. After the grant of the licence and when the person concerned has been doing the business, if some one out of enmity towards him, were to make some complaints, this clause enables the licensing authority to take cognizance of that complaint, and after enquiry, he can cancel the licence. This is not fair. To cancel, the licence after it had been granted on an antecedent is not just. Especially, it is most unfair to cancel the licence for things done before the grant of the licence. By so doing, they will only be landing the person concerned in difficulty. Once they grant the licence and allow the person to carry on the business, it is not proper to cancel the licence later. I have not heard of any provision in law by which a licence duly granted after due enquiry, being cancelled later based on some information which might be brought to light. Therefore, I request that sub-section (1) (*b*) of the proposed section 14-A might be deleted.

[26th August 1961

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, this provision is necessary for this purpose. If under certain circumstances, certain defects were overlooked in the first instance and the licence had been granted while it should not have been granted having regard to the facts of a particular case, the Government must necessarily have power to rectify the mistake. In such cases, the Government should not be held powerless. Simply because, a licence has been granted without looking into all the aspects or it had been mistakenly granted, it is not fair to suggest that the Government should not take power to rectify the mistake committed and cancel the licence wrongly issued. For this reason, I am unable to accept the amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That clause 12 do stand part of the Bill."

SRI *A*. R. SUBBIAH MULALIAR : Sir, I move the following amendments standing in my name—

" In sub-section (1) of the proposed new section 16, for the words ' appearing to be', substitute the words ' knowing that he is '."

" In the proposed new section 16, omit sub-section (3)."

" In sub-section (4) of the proposed new section 16, omit the words ' under any pretence '."

" In the proposed new section 16, omit sub-section (6)."

" In the proposed new section 16, omit the words ' with imprisonment for a term which may extend to six months or ' and or with both '."

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : I second the amendments, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

" In sub-section (7) of the proposed section 16, omit the words ' six months or ' and ' or with both.' "

V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

" In the proposed new section 16, omit the words ' with imprisonment for a term which may extend to six months or ' and ' or with both '. "

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

26th August 1961]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : செக்ஷன் 12-ல் 1-ஆவது பிரிவிலே "appearing to be" என்ற வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இதைத் திருத்தி knowing that he is என்ற வார்த்தை களைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஒருவரைப் பார்த்துவிட்டு வயதைக்கண்டுபிடிக்க முடியாது. பக்கத்தில் இருப்பவர்களை யாரையாவது விசாரித்தால் தான் உண்மையான வயது தெரியவரும். 'knowing by some documentary evidence' என்று இருக்க வேண்டும்.

எனது இரண்டாவது திருத்தம் இரண்டாவது உப பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்பது. அதாவது 18 வயதிற்குக் கீழே எத்தனையோ பேர்கள் ஸ்கூல் பைனல் பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் எத்த னையோ பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த உப பிரிவை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இது அன் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ப்ராப்லம்மை சால்வ் பண்ணுவதற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

3-வது உப பிரிவிலே omit sub-section (3). "under any pretence" என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். Omit sub-section (6).

எனது 4-வது திருத்தம் 6-வது உப பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்பது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அடகு வைத்த பழைய பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்குத் தடை ஏற்படும்.

எனது கடைசி திருத்தம் என்னவென்றால் 7-வது உப பிரிவில் வருகிற Omit the words 'with imprisonment for a term which may extend to six months or' and 'or with both' என்ற வார்த்தைகளை எடுத்து விடவேண்டும். இரண்டு விதமான தண்டனை இருக்கக்கூடாது. 6 மாத சிறை தண்டனையும், 1,000 ரூபாய் அபராதமும் இந்த இரண்டும் போட்டால் ரொம்ப ரிகரஸ் ஆகிவிடும். சிறை தண்டனை என்பதை எடுத்துவிட்டு 1,000 ரூபாய் அபராதம் மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லா திருத்தங்களின் பேரிலும் பேசுகிற நேரத்திலே 1-ஆவது திருத்தத் திலே "takes an article in pawn from any person appearing to be" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக 14 வயது உடையவர்கள்கூட 18 வயத ானவர்கள்போல தோன்றுகிறார்கள். அதேமாதிரி 20 வயது உடையவர்கள் 18 வயதுக்கு குறைவாக உள்ளவர்கள் மாதிரி தோன்றும். அதேபோல் 18 வயதானவர்கள் 20 வயதானவர்கள் போல் இருக்கும். செக்ஷன் 23 ஆப் தி கான்ட்ராக்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் ஒரு மைனர் அடகு வைத்தால் அதை என்போர்ஸ் பண்ண முடியாது. ஆகையால் குறிப்பாக 18 வயது என்று போட்டால் நன்றாக இருக்கும். இதைத் தவிர ஒருவருக்கு அடகு வைப்பதற்கு 17 வருஷம் 11 மாதம் 29 நாட்கள் ஆகிறது என்றால் என்ன ஆகும் ? அவன் வந்து இதைக் கொண்டு வந்தது மைனர் தான், மைனர் மாதிரித் தெரிந்திருக்கும் என்று சொன்னால் தண்டிக்கக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடும். மைனர் என்று தெரிந்து அடகு வாங்கினால் அப்போது குற்றமாகச் சொல்லலாம். "அப்பியரிங் டு பி" என்றால் யாருக்கு அப்பியர் பண்ணுவது. இன்ஸ்பெக்டர் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டு குற்றத் திற்காக சார்ஜ் செய்கிறவன் பார்த்தால் 18 வயது மாதிரி தெரிகிறது என்று சொல்லுவதா ? 16 வயது என்று போட்டால் ஆட்சேபிக்க வில்லை. 18 என்று போட்டால் பீனல் கோடில் இருக்கும் முறையில் போட்டால் நியாயமாக இருக்கும். "employs any person under the age of sixteen years" என்று இருக்கிறது. இது சில்ட்ரன் ஆக்டில் இருக்கிறது. நாம் 16 என்பதை 18 என்று செய்துவிட்டோம். 18 வயதுக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை "எம்ப்ளாய்" செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. 15 வயது ஆனவுடன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து ஏதாவது கடைகளில் குமஸ்தா வேலை பார்க்கிறார்கள். அந்தமாதிரி ஒருவன் இந்த அடகு

கடையில் இருந்தால், கடை சொந்தக்காரன் வெளியே போயிருக்கும்போது 5 ரூபாய் கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்கத்தான் செய்வான். 16 என்று சில்ட்ரன் ஆக்டில் இருக்கிறது. சில்ட்ரனை எம்ப்ளாய் செய்து சில்ட்ரனிடம் வேலை வாங்கக்கூடாது என்று லேபர் ஆக்டில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் போதும். இந்த மூன்றுவது பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "under any pretence purchases, except at a public auction, any pledge while in pawn with him," என்று இருக்கிறது. ப்ரிடென்ஸ் என்றால் யாரிடத்திலே? ஏலத்தில் தான் எடுக்க வேண்டும். 12-லேயே போட்டுவிட்டோம் ஏலத்தில் தான் எடுக்கலாம் என்று. அப்படி போட்டுவிட்ட பிறகு "**under any pretence**" என்றால் யார் எங்கு பாசாங்கு செய்கிறான் என்று சொல்ல முடியாத சமாசாரம். ஆகையால் அதை எடுத்துவிடவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் தண்டனை 6 மாதம் என்று இருக்கிறது. முதலில் ரூ. 100 என்று இருந்ததை ரூ. 1,000 என்று செய்து விட்டோம். அபராதம் போட்டாலேயே மானம் கப்பலேறிப் போய்விடும் அபராதம் கட்டிய ஆள் என்று ஒருவரும் போகமாட்டார்கள். அவன் பிறகு கடையை மூடிக்கொண்டு போகவேண்டியது தான். ஜெனரல் டிஸ்கஷனில் எல்லோரும் இதைப் பற்றி பேசினார்கள். அதையெல்லாம் நான் ஆதரிக்கிறேன். தண்டனை வேண்டாம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால் எல்லா திருத்தங்களையும் ஆமோதித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI **RAJATHI KUNCHITHAPATHAM** : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த 6 மாதம் அல்லது 1,000 ரூபாய் அல்லது இரண்டும் சேர்ந்து என்று இருப்பதானது ஒரு பயங்கரமான நிலையை ஏற்படுத்துகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒருவன் ஜெயிலுக்குப் போய் விட்டு வந்தால், அவனிடம் பேசவோ, அவன் பக்கம் பார்க்கவோ கூடாது என்று விலகிக்கொள்ளும் சமயத்தில் முக்கியமாக நாணயத்தை வைத்து கொடுக்கல் வாங்கல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், மரியாதைக்கும் மானத்திற்கும் அதிக கவனம் செலுத்தினால் தான் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட முடியும். பணம் வாங்கும்போது அந்தக் கடைக்காரர் யோக்கியமானவரா, சொன்னபடி நடந்துகொள்வாரா என்று தெரிந்து கொண்டு போகும் பழக்கம் இருப்பதால், ஒருவர் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தால் அவரால் வியாபாரம் செய்ய முடியாது. ஜெயில் தண்டனை என்று போட்டிருப்பது கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போதும் ஆகையால் ஜெயில் தண்டனை கூடாது—எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI **T. N. ANANDANAYAKI** : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை வரவேற்று இந்த ஒரு திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவரைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10½ சதவீதம் என்று போட்டால் கால் காசு அரைக்காசு என்று வரும் என்று கனம் அமைச்சரிடத்தில் எடுத்துக்கூறியவுடன் கருணை உள்ளத்தோடு பார்த்து 100-க்கு 12 வீதம் வட்டி என்று ஏற்றுக்கொண்டதை மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். காரணம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கஷ்டங்கள் குறைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைக்க வேண்டுமென்பது தான் நோக்கம். அந்த வகையிலே ஜனநாயக மந்திரி ஏற்றுக்கொண்டதை வரவேற்று நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ முதல் குற்றத்திற்கே ஜெயில் தண்டனை கொடுக்கப்போவதில்லை. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று தடவைகள் பார்த்து இன்னும் குற்றம் செய்தால் நான்காவது தடவைதான் கொடுப்போம் என்று பொது விவாதத்திலே கூறினார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய

26th August 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன மாதிரி இந்த ஜெயில் தண்டனே அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்திய பீனல் கோட் குற்றங்களுக்கு சிறை தண்டனே அவசியம். சமூக விரோதமான குற்றங்கள் நடைபெறுமல் தடுக்க அத்தகைய பயத்தை வைப்பது நல்லது. இதெல்லாம் அவர்கள் முதலேப்போட்டு வியாபாரம் செய்கிருர்கள். இப்போது இருக்கின்ற முறையில் சிறு சிறு குற்றங்களுக்குக்கூட ஜெயில் தண்டனே கொடுக்கலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதத்திலே இம்ப்ரிஸின்மென்ட் அண்ட் ஃபைன் என்று இருந்தால்தான் பயப்படவேண்டும், இதிலே இம்ப்ரிஸன்மென்ட் ஆர் ஃபைன் என்று தான் போட்டிருக்கிறேம், ஃபைன் மாத்திரம் போட்டு, குற்றங்கள் அதிகமாகச் செய்தால் அப்போது ஜெயில் தண்டனே கொடுக்க வழி இருக்கும் என்று சொன்ஞர்கள். இதிலே "ஆர் வித் போத்" என்று இருப்பதால் ஃபைனும் போடலாம் ஒரு மாத ஜெயில் தண்டனேயும் கொடுக்கலாம். ஒரு நாள் ஜெயிலுக்குப் போனுலே மானம் பறி போகக் கூடிய நிலே ஏற்படும். நடைமுறையில் சொல்லுவார்கள் கம்பி எண்ணிவிட்டு வந்தான் என்று. அது கௌரவக் குறைவு. பயம் இல்லாமல் போய்விடாது. நாம் ஆயிரம் ரூபாய் வரை ஃபைன் போடலாம். வாழத் தகுதியற்றவர்கள், வாழ்க்கையில் கௌரவத்தைக் குறைத்துக்கொண்டவர்கள் ஒரு சமூகத்தில் தொழில் நடத்தி வாழ முடியாது. இப்படிப்பட்ட தொழிலுக்கு சிறு குற்றங்களுக்குக்கூட சிறை தண்டனே கொடுத்து சிறையின்மீது உள்ள பயத்தை போக்கிவிட்டால் வெகு சுலபமாக சிறைக்கு போய்விட்டு மக்கள் மத்தியில் வந்து விடுவார்கள். 1,000 ரூபாய்க்கு பதில் 4,000 ரூபாய் அபராதம் போட்டால்கூட அவர்கள் கட்டிவிடுவார்கள். ஆகையால் இத்தகைய சட்டங்களில் சிறை தண்டனே இருப்பது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது என்று நினைக்கிறேன். முதலில் 100 ரூபாய் என்று இருந்ததை 10 மடங்கு ஆக்கியிருக்கிறேம். சிறை தண்டனே போட்டு பயத்தைத் தெளியவைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டாயம் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு ஃபைன் மட்டும் போட்டு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தினுல் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். வட்டிக்குக் கொடுத்து வாங்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆறு மாதம் சிறை, 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இருப்பதில் 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இருப்பதை வேண்டுமானுலும் விட்டுவிடலாம். 6 மாதத்தை ஒரு வருஷமாக மாற்ற வேண்டும். காரணம், இதை நல்ல வியாபாரம் என்று சொன்ஞர்கள். இது ரொம்ப மோசமான ஒரு திருட்டுத் தொழில் . . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, திருட்டுத் தொழில் என்று சொல்லுவது பாராளுமன்ற முறைக்கு உகந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not use that word and he should withdraw it.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த வியாபாரத்திற்கு இவ்வளவு பேர்கள் பரிந்து பேசுவதே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இன்னின்ன முறையில் திருத்தங்கள் அசெம்ப்ளியில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய ரூமிலும் போய்ச்சொன்ஞர்கள். இதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir. The insinuation of the hon. Member seems to be that hon. Members have moved their amendments to protect the interests of the money-lenders. It is not proper. . .

DEPUTY SPEAKER : There is no insinuation. The hon. Member can continue his speech.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த பில்லை இன்ட்ரட்யூஸ் செய்யும்போது நல்ல முறையில் இருந்தது. செலக்ட் கமிட்டிக்கு போய் இம்மாதிரியான வாதங்களை வைத்து, பான்ப்ரோக்கர்ஸ் எந்தளவு ஏமாற்ற வேண்டுமோ அதற்குரிய வசதியிருக்கிறது. ஜனங்கள் வறுமையால் பொருளை, ஒரு பொருளின் விலையை அதன் கால் பங்கு விலைக்கு அடகு
11·30 a.m. வைத்து அதைத் திருப்பி வாங்கும் நிலைமையில் கூட இல்லை, 100-க்கு 92 பேர்களுக்கு திரும்ப வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே கடுமையான சட்டம் போட்டால்தான் மேலும் கெடுதல் செய்யாமல், ஜனங்களை ஏமாற்றுமல் இருக்கமுடியும். ஆகவே, 6 மாதம், ஆயிரம் ரூபாய் என்பது அவசியம் இருக்கவேண்டும்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இத் தொழில் ஒரு திருட்டுத் தொழில் என்று சொல்வது. . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not use that word. I have asked the hon. Member who used that word to withdraw it. Now the hon. Member should not repeat that word.

SRI V. SANKARAN : பல தொழில்களில், இதுவும் ஒரு நல்ல தொழில் தான். சமுதாயத்திற்கு இது அவசியமாகயிருக்கிறது. சர்க்காரே வேண்டிய கடன் மக்களுக்கு கொடுக்கும்படியான நிலை வருவதுவரை இவர்களை தவிர்க்கமுடியாது. இது இருந்துதான் தீரும். இது பொருந்தாது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த கிளாஸை எடுத்துக்கொள்ளும்போது 'takes an article in pawn from any person appearing to be under the age of eighteen years, or to be of unsound mind' என்றிருக்கிறது. இந்தக் குற்றம் ஏற்பட்டதா இல்லையா என்று பின்னுல் கோர்ட்டுக்கு விசாரணைக்கு வரும். ஆறு மாதங்களுக்கு பின் விசாரணைக்கு வரும்போது, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னுல் 18 வயது உள்ளவனுக தோன்றப்பட்டானு இல்லையா என்பது பற்றி ஆறு மாதங்கள் கழிந்துதான் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்பொழுது, அதை சரி யானபடி நிர்ணயிக்க முடியாது. ஆறுமாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் கழித்து, தோற்றம் எப்படியிருந்தது என்று நிர்ணயிப்பது, "போஸ்ட் மார்ட்டம் எக்ஸாமினேஷன்" போன்று நிர்ணயிக்கமுடியாது. சின்னக் குற்றங்கள்கூட இருக்கின்றன. அதற்கும் ஆறு மாத தண்டனை என்று ஏற்பட்டுவிடும், ஆறு மாத தண்டனை என்று வைக்கும் போது ஒன்றிரண்டு தடவைக்கு மேல் இதே குற்றம் இழைத்தால் அதற்கு அப்பொழுது சிறை தண்டனை என்றிருக்கலாம். ஆரம்பத்திலேயே சிறை தண்டனை என்று இருப்பது கடினமாகும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தை ஆமோதிக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வட்டித் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் குற்றம் செய்தால் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்து இருப்பதை நீக்கிவிட வேண்டு மென்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பல உறுப்பினர்கள் திறமையாக வாதாடியதைக்கண்டு உண்மையில் நான் கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரு நாள் கம்பி எண்ணினுலும் இழுக்கு ஏற்பட்டுவிடும், அதனுல் அவர் கள் தொழில் பாதிக்கப்படும், மானம் பறி போய்விடும், என்று வாதாடி ஞர்கள். சிறை தண்டனை இருந்தால்தான் அவர்கள் தவறு செய்யாமல் அவர்களை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் தண்டனை இருக்கிறது என்ற பயத்தின் காரணமாக தவறு செய்யாமல் இருக்க வழியிருக்கும் என்ற காரணத்தினுல்தான் சிறை தண்டனை அவசியம் இருக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்தை வலியுறுத்துகிறேம். அமைச்சர் அவர்களும் அதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்கிருர்கள். ஆனுல் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூடாது என்று வாதாடுவதினுல் நாம் கொஞ்சம் சந்தேகிக்க இடமிருக்கிறது. ஆறு மாதம் என்றுல் ஆறுமாதம் தண்டனை அனுபவிக்கப்

26th August 1961] [Sri A. Govindasamy]

போவதில்லை. குறுகிய அளவுதான் இருக்கும். சிறை தண்டனை கூடவே கூடாது, ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் கட்ட அனுமதிக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது வட்டிக் கடைக்காரர்கள் எவ்வளவோ பணம் ஏழை மக்களிடமிருந்து லாபம் அடிக்கிறார்கள், அதில் ஒரு பகுதியை லாபமாக கட்டி விட முடியும். அது அவர்களுக்கு சாதகமான நிலையில் உள்ளது என்ற காரணத்தினால் அபராதம் வேண்டுமானால் கட்டுவார்கள், சிறைக்கு அனுப்பாதீர்கள் கோர்ட்டுக்கு அலைந்தாலும் அவர்கள் மானம் பறி போய் விடுமென்று சொல்கிறார்கள். வட்டிக் கடைக்காரர்கள், வட்டியை முன்னாலேயே எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பத்து ரூபாய் பெறும் பொருளை, ஆறு ரூபாய் கூட பெருது என்று சொல்லும் நிலையில் " அப்ரைஸ் " செய்யும் போது, மதிப்பு நிர்ணயிக்கும் போது குறைவாக நிர்ணயிக்கிறார்கள். தங்கத்தின் விலை தினந்தோறும் பத்திரிகைகளில் வந்தாலும் அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்னும் வகையில் நகைகளின் மதிப்பை குறைக்கும் அளவு அவர்கள் தொடர்ந்து குற்றம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு சாதகமாக வாதாடும் நிலையை மாற்றி, அவர்கள் தவறு செய்யாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் சிறைதண்டனை வைத்தால்தான் அவர்கள் தவறு செய்யாமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும். அப்படி ஒரு அச்சம் இருக்கும் வகையில், அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது சிறை தண்டனையை அப்படியே வைக்க வேண்டும். பழனிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஒரு வருஷமாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I take exception to casting aspersions on any particular profession. Simply because there may be one or two blacksheep in a particular profession, we cannot generalise and characterise the profession, in the manner in which it was done. There are blacksheep everywhere, in every profession, and in every walk of life. Therefore, there is no reason why we should characterise a particular profession in that way. I doubt whether the hon. Members, who have moved these amendments are really favouring persons whom they have in view. Sub-clause (1) of the clause says—

'takes an article in pawn from any person appearing to be under the age of eighteen years . . .'

Some hon. Members wanted to know why the words 'appearing to be under the age of eighteen years' were used and said that the age should be something definite. If it is definite, it is more harmful to the pawnbroker because then there will be no scope for lawyers to argue his case. If the age is not definite, in the court he can say that the person looked or appeared to be more than eighteen years old and can escape. So the present wording is more advantageous for him in order to put his case. I do not think we can specifically say that the age should be eighteen years.

With regard to the sentence, it is only in the statute. It does not mean that for every offence the highest punishment must be given. What I submit is that such a provision is there like the Damocle's Sword. The Damocles' Sword must be hanging as a warning and deterrent and it does not harm anybody. Only if the person goes wrong, then only the Sword of Damocles will harm him. Otherwise, the Sword of Damocles will not harm him. So that provision must be there. Further, hon. Members

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961

should know that the Select Committee changed the original provision relating to punishment. According to the original provision, a person should be punished with imprisonment for a term which may extend to 1 year or with fine which may extent to Rs. 1,500. The Committee changed that provision so as to provide for punishment for 6 months or with fine of Rs. 1,000. So they have reduced it. As the original provision was changed after a good deal of discussion by the Select Committee, I do not see any reason why we should change the considered views of the Select Committee.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clauses 13 to 15 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed."

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

"The Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed."

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, under rule 114 (2) of the Madras Assembly Rules, I object to this Bill being passed into law today. Today, substantial amendments to the Bill have been accepted by the House. So I suggest that the motion for passing this Bill into law need not be taken today but may be taken up later.

DEPUTY SPEAKER : I will read Rule 114 (2) of the Assembly Rules which is follows :—

"If during the consideration of a Bill in the Assembly, any amendment is made, any member may, at the conclusion of the consideration of Bill, object to a motion being made at the same sitting for its being passed. Thereupon the Speaker, shall, unless he considers that the request is frivolous or unreasonable, not allow a motion that the Bill be passed into law to be moved at the same sitting, but the Bill shall be brought up for further consideration at a subsequent sitting."

I think the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram's contention is not corect. I am not agreeing with him. I rule it out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM : In your opinion my request is always unreasonable or frivolous.

DEPUTY SPEAKER : I rule it out of order. The Hon. Member could not cast aspersions against the Chair.

26th August 1961]

* **Srimathi T. N. ANANDANAYAKI** : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பல திருத்தங்களை செய்து நிறைவேற்றியது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் தொழில், மிகவும் கெட்ட தொழில், மிகவும் ஈனமானத் தொழில் என்றெல்லாம் மற்றவர்களுடைய மனம் புண்படும்படியான முறையில் பேசினது அவ்வளவு வரவேற்கத் தகுந்ததாய் இல்லை. இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்தத் தொழில் திருட்டுத் தொழில் போன்றது என்றெல்லாம். . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is repeating the word. She should withdraw it.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : இவ்விதமான முறையில் பேசுவது சரியல்ல என்பதை சொல்லுவதற்குத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இது மிகவும் மோசமான தொழில், இதற்கு ஆதரவாக பேசுவது கூடாது என்ற முறையில் சொல்வதுகூட ஓரளவுக்கு. contempt of Legislature please look at the way, the hon. Member Sri N. K. Palanisami has spoken. என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த அளவில் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டசபைஅங்கத்தினர்கள் தங்கள் பொறுப்பை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு பேச வேண்டும், அப்போது தான். . . .

DEPUTY SPEAKER : I think the hon. Member need not advise other hon. Members. She is not the person to question it. I am not going to allow the hon. Member to speak . I think the hon. Member will restrict her speech only to the Bill, and not refer to other points during the third reading of the Bill.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : I am speaking only on the Bill and nothing outside the Bill. I request the Deputy Speaker not to think that I am violating the rules at all.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is explaining the provisions of the Bill. She need not do so during the third reading.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற நகரத்தை பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நகரத்தில் மக்கள் அன்றாடம் பணத்திற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றோம். கிராமப் புறங்களில் இந்தத் தொல்லை இருக்காது. நகர் புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் அன்றாடத் தேவைக்காக கடன் வாங்குகிறார்கள். கடன் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. கிராமப் புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ளவர்களின் சொந்த ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கான வசதியை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். நகர் புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சிறு தொழில் செய்கின்றவர்கள், வேறு எந்தவிதமான வழியுமில்லாமல், ஒன்றிரண்டு ரூபாய் கடன் வாங்கி அதன் மூலம் காய்கறி வாங்கி, அதைத் தலையில் சுமந்து விற்று அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற லாபத்தைக் கொண்டு வட்டிக்கும் கொடுத்து விட்டு, மீதி இருப்பதை எடுத்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நகரத்தில் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கக் கூடியதாகும். ஆனால் நகரப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் எதை விரும்புகிறார்கள் என்றால், கிராமப்புறங்களில் அரசாங்கம் சொந்த ஜாமீனில் பணம் கடன் கொடுப்பதைப் போன்று நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். எவ்வளவோ ரிஸ்க் இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் அவர்களுக்கு சொந்த ஜாமீனில் கடன் கிடைக்கிறது. அந்த முறையில் நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு நடுத்தர மக்களுக்கு குறைந்த தொகைக்கு நம்பிக்கையின் பேரில் கொடுக்கின்ற வகையில் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனை

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [26th August 1961

செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் சொல்வதற்காகத்தான் இந்த மூன்றாவது வாசிப்பின் போது நான் பேச முன் வந்தேனே தவிர யாரையும் வம்புக்கு இழுப்பதற்கல்ல. அரசாங்கம் உடனடியாக ஆலோசிக்க வேண்டியது, கிராமப்புறங்களில் கொடுப்பது போன்று நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வழி எப்படி செய்வது என்பதைப் பற்றித்தான் இருக்க வேண்டும். இப்போது இருப்பது போன்று இந்தத் தொழில் இன்னும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*Sri R. SRINIVASA IYER : ஸார், இந்த மசோதா இப்போது நிறைவேறப்போகிறது. இன்றைக்கு இந்த மசோதா விவாதத்துக்கு வருமோ வராதோ என்ற சந்தேகத்தில் பல திருத்தங்களை பிரேரபிக்க முடியவில்லை. முன்னைய சட்டத்தில் சென்னைப்பட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையில் லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரி சென்னை கலெக்டர் அவர்களும், மற்ற இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள ஆர். டி. ஓ. அவர்களும் இருந்தார்கள். இதை இப்போது மாற்றி. . . "Such authority as Government may appoint." என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இதற்காக லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரி ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரி அல்லது, அதே தரத்திலுள்ள கெஸட்டட் ஆபீஸர் என்றிருப்பது நல்லதாக இருக்கும். இது ஓர் ஆர்.டி.ஓ வாக இருக்கலாம், அல்லது கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசராக இருக்கலாம். இதைப் பற்றி இதற்கான விதிகள் ஏற்படுத்தும் போது ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு சில அதிகாரங்களையும், லைசன்ஸை கான்ஸல் செய்வதற்கு சில அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் மீது அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் கவர்மெண்டுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும். அதோடு இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் இதில் ஏராளமான அதிகாரங்களை கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்கான விதிகளை எல்லாம் போடும்போது மிகவும் கவனமாகப் பார்த்து ஆலோசித்து போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த பிஸினஸ் நல்ல முறையில் இயங்கக் கூடிய முறையிலும், வாங்கக்கூடியவர்களும், கொடுக்கக் கூடியவர்களும் நசித்துப் போகக்கூடிய நிலையில் வராமலும், ஏழைகளுக்கு இதனால் கஷ்டம் ஏற்படாத வகையிலும் இந்த சட்டத்தை அமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டி விகிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில திருத்தங்களை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். நியாயமான எந்த கோரிக்கையையும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபிப்பது கிடையாது. அவருக்கு ஒத்துக் கொள்ளாததை நல்ல முறையில் எதிர் வாதம் செய்து, அதை வாபஸ் வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்லுகின்ற காரணங்கள் சரியானவைதான் என்பதை தெரிந்து கொண்ட பின்னால் என் போன்றவர்கள் திருத்தங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம். இந்த மாதிரி ஒரு திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பு கட்சி சொல்லுவதிலே மந்திரி அவர்கள் நல்ல சாமர்த்தியமான வக்கீல் கூட. அந்த முறையில் நாங்கள் "கன்வின்ஸ்" ஆகித்தான் திருத்தங்களை "வித்டிரா" பண்ணிக்கொள்கிறோம். நல்ல முறையிலே விதிகளை ஏற்படுத்திச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் விஷயத்திலே "Panguge பற்றி சொல்லும்பொழுது "in English or in such language of the locality as may be prescribed" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் வேண்டுமானால் "ஆல்டர்நேடிவ்" வாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலேதான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, ஆங்கிலத்தில் கணக்கு வைத்துக்கு கொள்ளுவதற்கு அநுமதி கொடுப்பது ரொம்பவும் ஆபூர்வமாக கொடுக்க வேண்டும்.

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

சோதனை போடுவது, மாஜிஸ்டிரேடிடம் பெர்மிஷன் வாங்கி வாரண்டில் பிடிக்கிறது சம்பந்தமான பிரிவுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. கடன் வாங்குறவர்களுக்கும், கடன் கொடுப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டியதுதான். இந்தப் பாதுகாப்புகளை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்தி கடன் சுமுகமாக கிடைப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, இதை சட்டம் ஆக்குவதில் நானும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். சீனுவாசய்யர் பேசின பிற்பாடு முன் கூட்டியே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன், அரசியலிலிருந்து விலகிய பிற்பாடு சும்மா வீட்டிலே உட்கார்ந்திருக்கலாம் என்று. ஆனால் சீனுவாசய்யர் நல்ல வக்கீல் என்று எனக்கு சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் ஏன் வக்கீல் வேலை செய்து கொஞ்சம் பணம் சம்பாதிக்கக்கூடாது என்று ஒரு ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தனி.

இந்த மசோதா விஷயமாக சில விஷயங்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக விதிகள் ஏற்படுத்தும்பொழுது, இந்த விவாதத்தில் தெரிவித்த கருத்துக்களை கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, எந்தெந்த வகையில் **suitable** ஆக விதிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்விதம் செய்யலாம். இந்த மசோதா விவாதத்தில் சில நல்ல கருத்துக்களை சொன்னதற்காகவும், சில திருத்தங்களின் கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக் கொள்ளாத அளவிலே பதில் சொன்ன போது, அதை அங்கிகரித்து வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டதற்காகவும், நான் நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவில் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த சட்டத்திலும் குறைபாடு இல்லாமல் இருக்காது. இந்த மன்றத்தில் இயற்றுகிற சட்டத்தில் மாத்திரம் அம்மாதிரி அல்ல. உலகத்திலேயே எந்தச் சட்டத்திலும் எல்லா குறைபாடுகளையும் நீக்கி ஒரு சட்டம் செய்ய முடியாது. நடை முறையில் ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டால், அவ்வப்பொழுது திருத்தம் செய்கிறோம், " அமெண்டிங் பில் " கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையிலே நமக்கு எட்டின வரையில் நல்ல வகையிலே நாம் எந்த சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறோம். பின்னால் நடை முறையில் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த விவாதத்திற்கு இது தான் என்னுடைய பதில்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960, (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(7) THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960)

DEPUTY SPEAKER: Now we will take up the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960, (L.A. Bill No. 8 of 1960).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to move—

'That the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு பெரிய மசோதா. 100-க்கு மேலே ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதை நல்ல முறையிலே தீர்க்க ஆலோசனை செய்து, இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய சாட்சியத்தை எடுத்து, செலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சில தகவல்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961

செலக்ட் கமிட்டி ஏற்படுத்தினதும், எதைப்பற்றி சாட்சியம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக 72 கேள்விகள் தயாரித்து எல்லோருக்கும் தெரிவித்து அவர்கள் அது விஷயமாக மெமோராண்டம் அனுப்பலாம் என்று சொல்லிக் கேட்டிருந்தோம். அதன் அடிப்படையிலே சுமார் 100, "இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் அண்டு அசோஸியேஷன்ஸ்" அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். 7,600 தனிப்பட்ட நபர்கள் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பிற்பாடு பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மாகாணத்திலே பல இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு சாட்சியம் சொல்லுகிறவர்களை நேரில் விசாரித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சுமார் 206 இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ், தனிப்பட்டவர்களிடம் சாட்சியம் "ரிகார்டு" செய்து, பிற்பாடு கமிட்டி அதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி 39 நாட்கள் உட்கார்ந்தது. இவ்வளவு பெரிய மசோதா, இவ்வளவு ஷரத்துக்கள் கூடிய மசோதாவிற்கு "டிஸெண்டிங் மினிட்ஸ்" 7 தான் வந்திருக்கிறது. அதிலே 4 இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் உள்பட. மேல் சபையிலிருந்து 3 பேர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இதிலே "யுனானிமிடி ஆப் எக்ரிமெண்டு" அதிகமாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் தான் "டிஸெண்டிங் மினிட்ஸ்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், எவ்வளவு "ஆங்குலாரிடீஸ்" குறைக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே கொண்டுவந்து இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறோம்.

சில முக்கியமான ஷரத்துக்களில் பொறுக்குக் கமிட்டி ஏற்படுத்திய மாறுதல்களை மாத்திரம் இங்கே குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் "ப்ரிஆம்பிலை" மாற்றியிருக்கிறோம்.

In moving the motion, I wish to refer briefly to the more important changes made in the Bill by the Joint Select Committee.

Preamble.—The preamble has been amplified, so as to state that the Bill is in pursuance of the directive principles of State policy, embodied in clauses (*b*) and (*c*) of Article 39 of the Constitution, viz., that the State should direct its policy towards securing that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good and that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment. The preamble also describes how the Bill seeks to achieve this object in the case of agricultural land.

A provision has been included making the proposed Act inapplicable to lands held by religious trusts of a public nature. This provision has been made as doubts have been expressed whether religious trusts can be prevented from acquiring property in future, in excess of the ceiling area, in view of the provision in article 26 (c) of the Constitution, that subject to public order and morality every religious denomination shall have the right to own and acquire property. As recommended by the Committee, the Government are taking action to bring in separate legislation for regulating the administration of the lands held by religious trusts.

The definition of the term 'agriculture' has been made comprehensive, so as to ensure the effective enforcement of the provisions of the proposed Act.

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

Definitions of " existing sugar factory " and " new sugar factory " have been included, as the Committee considered that sugar factories which come into existence after the date of commencement of the proposed Act, viz., the 6th April 1960, should also be enabled to acquire land in excess of the ceiling area.

A definition of the term " cultivating tenant " has been included, as the provisions regarding tenancies contained in clauses 59 to 69 of the Bill should be applicable only to cultivating tenants as different from tenants.

The definition of " family " has been revised, so as to be comprehensive, covering both Hindus and non-Hindus.

In the definition of " standard acre ", the extents have been expressed in decimals instead of fractions as the Committee felt that there was much disparity in regard to fertility and yield between lands assessed at between Rs. 4 and Rs. 6 and lands assessed at between Rs. 6 and Rs. 8 Different proportions for the calculation of standard acre have therefore been prescribed for lands assessed at between Rs. 4 and Rs. 6 and lands assessed at between Rs. 6 and Rs. 8. In some cases, the equivalents in ordinary acres to a standard acre have been slightly increased. In the case of dry lands irrigated by direct flow from a Government irrigation source, it is provided that the determination of standard acre should be with reference to the availability of water from the Government irrigation source for two crops and above or for one crop only instead of with reference to the classification of the source.

Certain modifications have been made in the provisions for fixing the ceiling area of a person or family. In calculating the extent of land held by a person or family, the extent of land held by that person or by a member of that family in an agricultural company will be taken into account, while the extent of land held by him in a non-agricultural company will not be taken into account. This differenciation cannot be avoided as it will be difficult to calculate the extent of land held by the person or member of family in a non-agricultural company. New definitions of 'agricultural company' and 'non-agricultural company' have accordingly been included. A member of a family who holds separate property, including stridhana property, in his or her own name, can hold that property, in addition to the ceiling area of the family up to a certain limit. A definition of separate property * has accordingly been included and the definition of 'Stridhana land' has been omitted. The ceiling area of a family will be calculated taking into account only those members of that family who are alive on the notified date.

12-00 noon.

In the Bill as published, the period allowed for furnishing returns by persons holding land in excess of the ceiling areas was to be calculated from the date of the publication of the proposed Act. The Committee considered that it might not be possible for

all persons to know the date of the publication of the Act and that, therefore, the time for, furnishing the returns might commence from a notified date', which should be fixed by the Government and given due publicity by beat of tom-tom and publication in the newspapers. Provision has accordingly been made. A specific provision has also been made that if any person has specified the particulars of the land which he desires to retain within his ceiling area, the authorised officer shall, as far as practicable, declare the same land as comprised within his ceiling area.

A provision has been included empowering the Government to make rules specifying the classes of tenants who may be allowed to continue in possession of surplus land, and also permitting co-operative societies, land mortgage banks and agricultural companies to continue in possession of surplus land, even after the publication of the notification acquiring the land.

A provision has also been made that, on and after the notified date, no document relating to any transfer of land shall be registered unless a declaration in writing in the prescribed form is filed by the transferee before the registering authority. The registering authority will forward the application to the concerned authorised officer for necessary action.

A provision has also been included that if, as a result of marriage or adoption after the date of the commencement of the proposed Act, the extent of land held by a person or family exceeds the ceiling area, then the provisions of the Ceiling Act will be applied to such excess.

Provisions have been included that no member of the Land Board or the Sugar Factory Board shall vote or take part in the discussion of any question coming up for consideration at a meeting of the Board, if the question is one in which he is directly or indirectly interested. The provision in the Bill as introduced that the Secretary to the Board of Revenue (Land Revenue) shall be the Secretary to the Land Board has been altered, so that any Gazetted Officer may be appointed as Secretary to the Land Board. The provisions in the Bill as introduced that the Director of Agriculture shall be the Secretary to the Sugar Factory Board, but shall not be entitled to vote have been altered and it has been provided that the Director of Agriculture shall also be a member of the Sugar Factory Board and that either the Secretary to Government in the department dealing with sugar factories or the Director of Agriculture, as the Government may nominate, shall be the Secretary to the Sugar Factory Board.

The provisions relating to the surplus land held by limited owners have been altered and under the present provisions, the surplus land will be acquired straightaway and the compensation amount will be kept in deposit before the prescribed authority and the interest accruing from that amount will be paid to the person who would, for the time being, have been entitled to the possession of the land. The compensation amount will remain deposited

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

until the same is paid to any person or persons becoming absolutely entitled thereto. Similar provisions have also been made in respect of the surplus land held by maintenance holders.

The provisions relating to the mode of payment of compensation have also been altered and it is now provided that the compensation amount will be paid either in cash or in bonds or partly in cash and partly in bonds, as the Government may deem fit, and that the bonds will be issued on such terms and carry such rate of interest as may be prescribed. Interest will be paid from the date of taking possession of the surplus land, except in cases where, under the provision referred to in item (10) above, any tenant, co-operative society, land mortgage bank or agricultural company is allowed to continue in possession of a surplus land even after the publication of the notification acquiring the land. In these excepted cases, interest will be paid from the date of publication of the notification acquiring the surplus land.

The Bill as introduced contained provisions for the survey and ryotwari settlement of inam lands and land in the transferred territory. It also contained provisions imposing some restrictions in regard to the transfer of inam lands. The committee considered that no distinction need be made between inam lands and other lands and that, in the case of inam lands, the assessment fixed under the Inams Assessment Act may be taken as the assessment for determining the standard acre as well as for calculating compensation. Where no assessment has been fixed under the Inams Assessment Act, the prescribed authority should fix the appropriate assessment for the inam land with due regard to the highest rate of ryotwari assessment payable for a land of a similar description and with similar advantage in the nearest ryotwari village. Consequent on the above changes, the Bill now contains provisions for the survey and ryotwari settlement of lands in the transferred territory only.

The provisions regarding tenancies have been changed. Under the present provisions any land owner who, on the date of the commencement of the proposed Act, held land not exceeding five standard acres and who is not assessed to income-tax for the previous year as defined in section 2 (11) of the Indian Income Tax Act, 1922, may, before the expiry of two years from the notified date, resume from the cultivating tenant for personal cultivation an extent of land which, together with the extent of land already under his personal cultivation, and the extent of land which reverted to him from his tenant, as being in excess of the tenant's ceiling area, will not exceed three standard acres. After the expiry of two years from the date of the publication of the proposed Act but before the expiry of seven years from that date, any land owner who is not assessed to income-tax for the previous year may resume from the cultivating tenant, for personal cultivation, an extent of land which together with the extent of land already under his personal cultivation and the extent of land which reverted to him from his tenant as being in excess of the tenants' ceiling

area will not exceed five standard acres. Where the total extent of the land held by any person as owner and the land held by him as cultivating tenant exceeds five standard acres; any land owner under whom such cultivating tenant is holding land may, after the expiry of two years from the date of the publication of the proposed Act, but before the expiry of seven years from that date, resume the land in such excess, from the cultivating tenant, for personal cultivation. Where more than one land owner seek to resume land from such a cultivating tenant, the authorised officer will decide after examining their respective claims. For the purpose of the above provisions cultivating tenants who hold land in excess of five standard acres have to submit returns, giving particulars of the lands, held by them, names of the owners of the lands, etc. A land owner cannot evict a cultivating tennats except for failure to pay rent, doing any act or being guilty of any negligence which is destructive of or injurious to the land or the crop thereon, neglecting cultivation altogether, using the land for a purpose which is not agricultural or wilfully denying the title of the land owner to the land.

The provisions relating to kudiyiruppus contained in the Bill as introduced have been omitted as the committee considered that separate legislation should be undertaken in regard to them. A Bill regarding kudiyiruppus has also since been introduced in the Assembly.

The provisions relating to exemptions have been modified slightly. In view of the provision referred to in item (10) above, the provision in the Bill as introduced exempting lands held by Co-operative societies registered under the Madras or the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, has been omitted. A new provision has been included exempting lands owned by other co-operative societies, i.e., co-operative societies registered in other States, which are approved by the Government. Another new provision is the exemption of lands held by industrial and commercial undertakings which, in the opinion of the Government, bona fide carry on industrial or commercial operations and which are approved by the Government. The exemption contained in the Bill as introduced in regard to lands containing casuarina trees has been amplified, so as to cover all lands used exclusively for growing fuel trees on the date of the commencement of the proposed Act.

The special provision for grazing lands has been slightly modified, so that only persons who on the date of the commencement of the proposed Act held land used exclusively for grazing and assesment to land revenue at Rs. 1·25 nP. and below per acre are entitled to hold such grazing land up to an extent of 50 acres in addition to the ceiling area. It has also been provided that if the grazing land so allowed becomes fit for cultivation subsequently as a result of any Government irrigation project the ceiling provision will be applied to that land.

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

The penalty for a continuing offence has been enhanced from five rupees to fifty rupees for every day after the first during which the offence continues. The penalty for contravention of lawful orders has also been enhanced from two hundred rupees to five hundred rupees. Certain new provisions providing penalties for certain offences have also been included.

In regard to the appointment of the Land Commissioner, it has been provided that only a Board Member may be appointed as Land Commissioner.

Schedule I to the Bill has been amplified so as to include, in addition to the Nilgiris district, Kodaikanal taluk and Yercaud sub-taluk, all villages in the State which lie entirely on hill area.

In Schedule III to the Bill, the provision prescribing the scale of compensation has been modified, so as to substitute slab rates. The provision relating to the payment, in advance, of a portion of the compensation for the surplus land acquired in the transferred territory has also been changed so that only 75 per cent of the compensation, instead of 80 per cent, need be paid in advance. Consequent on the decision to treat inam lands on a par with other lands referred to in item (16) above, the provisions contained in Schedule VI to the Bill as introduced relating to compensation in respect of inam lands, lands, in lease hold villages and lands exempted from the payment of land revenue have been omitted and consequential changes have been made in Schedule III. A provision for determining compensation in respect of lands the revenue of which or a portion thereof has been assigned has also been included in the Schedule III.

Schedule IV to the Bill has also been modified restricting the compensation payable to tenant on surplus land acquired by the Government to one-eighth of the fair rent of the land. In cases where the contract of tenancy provides for the continuance of the tenancy on surplus land acquired by the Government after the expiry of the agricultural year immediately succeeding the date of the acquisition, the portion of the compensation payable to the intermediary, if any, has also been reduced, from one-half to one-fourth of the compensation payable to the cultivating tenant.

In view of the provision making the proposed Act inapplicable to land held by religious trusts, Schedule V to the Bill as introduced, which prescribed the rate of tasdick allowance payable to trusts, has been omitted.

Sir, I request the House to accept the motion.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

'The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

Sri R. SRINIVASA IYER : Sir, I want to make a request through you, Sir, to the Hon. Minister that his speech may be circulated to hon. Members of this House.

DEPUTY SPEAKER : It is better that it is circulated.

***Sri N. K. PALANISAMI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான மசோதாவை . . . . (இந்த சமயத்தில் மைக் சரியாக இயங்கவில்லை) ஆரம்ப சகுனமே சரியாக இல்லை. பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் இந்த மசோதாவை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவருக்கும் இதில் அக்கரை இல்லை என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

(Sri Ramachandra Reddi in the Chair.)

இந்த வேளையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காகவே அடகு கடைக்காரர்கள் சட்டத்தை இதற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொண்டார்கள்போல் இருக்கிறது. வெகு நாட்களாகவே நமது நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள் எல்லோரும் இம்மாதிரி ஒரு நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு " மீன்ஸ் ஆப் புரொடக்ஷன் . . . . " பூமி கிடைத்து, அவர்கள் அதிகப்படியாக உற்பத்திசெய்து, காபிடல் பார்மேஷன் ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் இன்டஸ்டிரியல் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய சக்தி ஏற்பட்டு, அதனாலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் அதிக அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி நமக்கு ஏற்படும். இத்தகைய முறையிலே இந்த சட்டம் அமையும் என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தார்கள். இன்றைய தினம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது ? சட்டம் வந்துவிட்டது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் உழுவதற்கு பூமி எங்கே இருக்கிறது ? இது ஒரு டம்மி ஹார்ஸ் ஷோ மாதிரி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஒருவிதமான மாறுதலும் ஏற்படப்போவதில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. அதிகப்படியான பூமியே இல்லாமல், அவரவர்கள் பங்குபோட்டுக்கொண்டு பலபேர் மீது எழுதிவைத்துவிட்டு இன்றைய தினம் சர்க்காரையும் ஏமாற்றிவிட்டோம், ஏழை விவசாயிகளையும் ஏமாற்றிவிட்டோம், பொது மக்களையும் ஏமாற்றிவிட்டோம் என்று பூரிக்கும்படியான நிலையிலே நிலச்சுவான்தார்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக நாம் இந்த நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை ஏற்றுக்கொண்டோம்? நான்கு தினங்களுக்கு முன்புதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை பார்லிமெண்டில் சமர்ப்பித்தபொழுது நிலச்சீர்திருத்த சம்பந்தமாக அடிப்படையான கொள்கையை நேருஜீ அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்.

'Land Reform programmes, which were given a place of special significance both in the First and the Second Plan, have two specific objects. The first is to remove such impediments to increase in agricultural production as arise from the agrarian structure inherited from the past. This should help to create conditions for evolving as speedily as possible an agricultural economy with high levels of efficiency and productivity. The second object, which is closely related to the first, is to eliminate all elements of exploitation and social injustice within the agrarian system, to provide security for the tiller of soil and assure equality of status and opportunity to all sections of the rural population.'

நேருஜி அவர்கள் பார்லிமெண்டிலே பேசக்கூடிய நேரத்தில் **" This is a challenge to our Nation "** என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாக் கட்சிகளையும், இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை அமுல் நடத்த உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். பொறுக்குக் கமிட்டியிலே என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி

26th August 1961] [Sri N. K. Palanisami]

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிரியாம்பிளை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அதுவாஸ்தவந்தான். ஆனால் பிரியாம்பிளுக்குப் பின்னால் வரக்கூடிய கிளாஸ்களிலே சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, கூலி விவசாயிகளுக்கு, இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலமாக அடிமைப்பட்டு இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு எதாவது நன்மை செய்திருக்கிறார்களா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லோரையும் இங்கே பேச அனுமதித்தால் நான் சொல்லுவதைத்தான் அவர்களும் சொல்லுவார்கள். நம் நாட்டிலே ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள். மனுவின் காலத்தில் இருந்து அவர்கள் அடிமைப்பட்டு கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு, அவர்களுக்கும் சமுதாயத்திலே சம உரிமை கொடுப்பதற்கு, இந்த சட்டத்திலே நாம் எதாவது செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நியாய விலைக் கடைகள் என்று வைத்து பின்னர் எல்லா அநியாயமும் அங்கே நடப்பது போல உச்ச வரம்பு என்று வைத்து பின்னர் "நோ உச்ச வரம்பு" என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. பழைய லாண்டு லார்டிஸம் போய் புதிய லாண்ட் லார்டிஸம் வந்திருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்றிவிட்டு அவர்களை கூலிக்காரர்களாக வைத்து இனிமேல் சுரண்டப்போகிறார்கள். அப்பொழுதாவது 60 பங்கு கிடைக்கும், அதை வைத்துக்கொண்டு எதோ ஜீவனம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தார்கள். இந்த மசோதாவினால் அவர்கள் மேலும் அதிகமாக சுரண்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படப்போகிறது. எக்ஸ்பிளாயிடேஷனை ஸ்டாச்சூட்டரியாக செய்துவிட்டார்கள். நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்திலே, பழைய நிலப் பிரபு புதிய முறையிலே இன்னும் அதிகமாக சுரண்டக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

யார் உடல் உழைப்பு கொடுத்து உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எந்த அளவு பூமி கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே யோசனை செய்யவேண்டும். ஒரு மில் முதலாளி இருந்தால், அவருக்கு "ரிபேட்" கொடுக்கிறோம், வரிகளிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்கிறோம். எதற்காக அப்படிக் கொடுக்கிறோம்? உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஒரு "இன்ஸென்டிவ்" இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அப்படிக் கொடுக்கிறோம். அதுபோல், பூமியில் சதா உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனுக்கு எதோ கொஞ்சம் பூமி கொடுத்து, பொறுக்கு விதை எல்லாம் கொடுத்து, உழச் சொன்னால் கண்டிப்பாக நாட்டில் உற்பத்தி பெருகும். சர்க்காரும், தேசத் தலைவர்களும் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள், உற்பத்தி அதிகம் செய்யவேண்டும் என்று. ஆனால், உழைப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் தரப்படுவதில்லை. உற்பத்தி ஆக ஆக, நிலப்பிரபுக்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதே தவிர, சாதாரண கூலிக்காரர்கள், குத்தகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு அதிக உற்பத்தி செய்வதால் எந்தவிதமான லாபமும் கிடையாது என்ற நிலை இருக்கிறது.

உச்ச வரம்பு மசோதாவில், ஐந்து பேர்களுள்ள ஒரு குடும்பம் எத்தனை ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு இருக்கவேண்டும். ஆறு பேர்களுக்கு மேல் இல்லாமல் அதற்குள் இருக்கக்கூடிய ஒரு குடும்பம் 15 ஏக்கர் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, பிரித்துக்கொடுத்தது போக, மிச்சம் இருக்கும் நிலத்தை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தாததைக் கண்டு நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன்.

"Jesus said there should be rent" என்று சொல்வதுண்டு. ஸீஸர் இருந்த காலத்தில் வரி விதித்தார்கள். வரி விதிக்கும் போது ஏசுவைப் பார்த்து, "வரி போடலாமா? வரி போடக்கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள். "வரி போடலாம்" என்று ஏசு சொன்னார். "ஏசு வானவர் வரி போடச் சொல்லிவிட்டார், ஆகவே வரி கொடுங்கள்," என்று வரி கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஏசு இது மட்டுந்தானா சொன்னார்? அவர் எவ்வளவோ நல்லது சொன்னார். அதைக் கேட்பதில்லை. தமக்கு

வேண்டியதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. அதுபோல், நேருஜியின் பெயரும், காந்திஜியின் பெயரும் எதற்கெடுத்தலும் இழுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொன்ன அடிப்படைக் கொள்கையைக் பொறுக்குக் கமிட்டி கடைப்பிடித்திருக்கிறதா, விவசாயிக்கு நிலம் கிடைப் கும் முறையில் மசோதா திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை.

உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் இரண்டு பேர்கூட நியாயமான முறையில் 'இவ்வளவு தான் வுச்ச வரம்பு வைக்கவேண்டும்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள், அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

15 எக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு ஐந்து பேர்களுள்ள ஒரு குடும்பம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கவேண்டும். 15 எக்கர் என்கிற போது, தஞ்சையிலுள்ள 15 ஏக்கருக்கும், ஈரோடில் காவிரிக்கரையில் இருக்கும் 15 ஏக்கருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஈரோடுப் பக்கத்தில் தஞ்சையைவிட அதிகமான வருமானம் வரும். 15 எக்கர் என்கிற போது, 1,800 ரூபாய் வருமானமுள்ள பாமிலி யூனிட் என்று வைக் கலாம். அதிகப்படியாக இருந்தால் 2,800 ரூபாய் வரையில் வருமான முள்ள பாமிலி யூனிட் என்ற முறையில் உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கவேண் டும். மசோதாவானது முதலில் சட்டசபையில் கொண்டுவரப்பட்டபோது 11 பேருக்கு 60 எக்கர் என்று இருந்தது. ஆனால், பொறுக்குக் கமிட்டி 8 பேருக்கு 60 எக்கர் என்று மாற்றியிருக்கிறது.

முன்பு ஸ்ரீதனமான ஒரு பெண் 10 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது ஆணுக்கும் பத்து எக்கர் என்று சேர்க் கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்டாண்டர்ட் எக்கரை நிர்ணயம் செய்யும்போதுகூட, ஒவ்வொன்றிலும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

முதலில் ஒரு குடும்பத்தில் பெரியவன் இருந்தால், அவன் 30 எக்கர் தனியாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் பின்னால், ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் தனியாக 30 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் என்ன ? இந்த மசோதா அடிப்படையாக என்ன சொல்கிறது ? எந்த அளவுக்கு "சீலிங் ஏரியா"வை அதிகப்படுத்தவேண்டும், எந்த அளவுக்கு குத்தகை விவசாயிகளை பூமியிலிருந்து வெளியேற்றுவது என்ற இந்த இரண்டையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் பொறுக் குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்திருக்கிறது.

முன்பு வந்த மசோதாவில், எப்ரல் 6-ந் தேதிக்கு முன்னால் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் எழுதியிருந்து ரிஜிஸ்தர் ஆகாமலிருந்தாலும், அதை இந்த சட்டம் "பப்ளிஷ்" ஆன பிறகு ரிஜிஸ்தர் பண்ணலாம் என்று இருந் தது. இப்பொழுது அப்படியல்ல. எப்ரல் 5-ந்தேதி ஸ்டாம்ப் பேப்பர் வாங்கியிருந்தால் போதும், அதில் எழுதியிருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. 6-ந்தேதி சட்டம் "பப்ளிஷ்" ஆனதைப் பார்த்து, பழைய ஸ்டாம்ப் பேப்பர் இருந்தால் அதை விலை கொடுத்து வாங்கி அதில் எழுதி ரிஜிஸ் தர் செய்ய இன்னும்கூட வசதி இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் "சீலிங் ப்ரின்ஸிபல்" கிடையாது. அந்த அளவுக்கு இது திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. பானல் ஆப் லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் என்ற குழுவின் அறிக்கையிலும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், மகாராஷ்டிரா சட்டத்திலும் "பினாமி" ட்ரான்ஸாக்ஷன் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்தே பினாமி ட்ரான்ஸாக்ஷனைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று மகாராஷ்டிரா சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரிசாவில் ஒரு மாத மந்திரிசபை இருந்தபோது, 25 எக்கரா ஸ்டாண்டர்டாக வைத்தார்கள். அதைப் பொறுக் குக் கமிட்டியில் 20 எக்கரவாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு 30 என்று இருந்ததை 60, 120 என்று சொல்லி விதி விலக்குகள் இருக்கின்றன.

26th August 1961] [Sri N. K. Palanisami]

ஏலக்காய், டீ, காபி பயிர் செய்தால், அது இக்கனமிக் யூனிட் என்று சொல்லலாம். கரும்புப் பயிர் செய்தால், கரும்பைச் சர்க்கரை ஆலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எதற்காக சர்க்கரை போர்டு என்று தெரியவில்லை. இதற்காக மகாராஷ்டிராவில் பெரிய தகராறு இருக்கிறது. சர்க்கரை முதலாளிகளுக்கு ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அங்கு லாபம் வந்தால், அதனால் என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது ? ஏன் சர்க்கார் இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டும் ? அதற்கு "எக்ஸம்ஷன்" கொடுக்கக்கூடாது. ஏதாவது பூமி போதவில்லையென்றால் இன்னும் வாங்க சான்ஸ் இருக்கிறது. டெய்ரி பார்ம் வைத்துக்கொள்ளலாம். 4 பேர் சேர்ந்து கூட்டுறவு சொஸைட்டி வைக்கலாம். இப்படிச் சொல்லி 100, 200 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுதிருக்கும் பூமிக்கு ஸீலிங் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இனிமேல் வாங்கக்கூடிய பூமிகளுக்கும் நிர்ணயம் இல்லை. ஒரு கதை இருக்கிறது. பஞ்ச பாண்டவர்கள் எத்தனை பேர் ? என்று ஒருவர் கேட்டார். அதற்கு அங்கிருந்து ஒரு கட்டிலைக் காண்பித்து, "கட்டில் கால்களைப் போல" என்று சொல்லி, மூன்று விரல்களைக் காண்பித்தான். மூன்று விரல்களைக் காட்டியவன் எழுதும்போது இரண்டு கோடு போட்டு, கடைசியில் அந்த இரண்டு கோட்டில் ஒரு கோட்டை அழித்துவிட்டான். ஆக, கடைசியில் பஞ்ச பாண்டவர் ஒருவர் என்ற நிலைமை வந்துவிட்டது. அதுபோல்தான் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் உச்ச வரம்புச் சட்டமும் இருக்கிறது. இரண்டு லட்சம் எக்கர் நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக மிச்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இப்பொழுது ஒன்றுமே கிடைக்காத அளவுக்கு மசோதா வருகிறது. பூமி பிரித்துக் கொடுக்கும் காலத்தில், அதை எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பது ? கூட்டுறவு பாரம் இருக்கிறதா, இல்லையா ? இப்படியெல்லாம் பார்க்கும்போது பூமி கொஞ்சங்கூட வராது என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, செக்யூரிடி ஆப் டெனியூர்ஸ். இதைப்பற்றி ஐந் 12-30 p.m.
தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது. நேற்று கூட விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காலத்தை நீடித்திருக்கிறோம். சப்-கிளாஸ் பி.ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஓட்டை. பாதுகாப்பு இருக்கிறதே தவிர அது நிலையானது அல்ல. அர்ரியர்ஸ் ஆப் ரெண்ட் என்று சொல்லி உடனே அவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றிவிடலாம் அல்லது கூலி வேலை செய்தவர்கள் என்று சொல்லி இரண்டு பேருக்கும் தகராறு என்றால் செக்ஷன் 141-படி நிலத்திற்குள் போகக்கூடாது என்று தடுத்துவிடலாம். நிலப் பிரபுக்கள் பக்கத்தில் தான் எல்லாவிதமான சாதனமும் இருக்கிறது, ஆர். டி. ஓ.க்கள் அந்த பக்கமே ரெண்ட் பிக்சேஷன் கோர்ட்டில் தீர்ப்பளித்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு பலர் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகிற பலனும் என்ன ? சீலிங்குக்குக் கம்மியாக இருந்தால்— இன்கம்-டாக்ஸ் அசஸியாக இல்லாமல் இருந்தால் இரண்டு எக்கர், ஐந்து எக்கர் என்று பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்று திரும்பப் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. குத்தகைக்காரன் 3 எக்கர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன ஏற்படும் ? குத்தகைக்காரர்களைத்தான் வெளியேற்ற முடியும். ஏற்கனவே பத்து எக்கர், எட்டு எக்கர் விவசாயம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களை 3 எக்கர் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வெளியேற்ற முடியும்.

குத்தகைக்காரர்களுக்கு செக்யூரிடி இருக்கவேண்டுமென்று நாட்டில் உள்ள தலைவர்களும், அரசியல் தலைவர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு இன்செக்யூரிடி இருப்பதால் சரியான முறையில் பூமியில் விவசாயம் செய்ய முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். எப்பொழுது வெளியேற்றப்படுவோமோ என்றுவெள்ளாமை செய்யமாட்டார்கள். வெள்ளாமை அதிகம் செய்தால் நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி வரும்.

இன்றைன்று. பாக்கியுள்ள 12 மாகாணங்களில் சட்டம் செய்திருக்கிறுர்கள். பத்து வருஷம், பன்னிரண்டு வருஷம் ஒருவரிடம் சேர்ந்தாற்போல் பூமியிருந்தால் அதை உழுதுவருபவனுக்கே ஆக்குபன்ஸி ரைட் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இங்கே அதைப்பற்றியே பெச்சில்லே. மூன்று ஏக்கர் வரையில் குத்தகைக்காரன் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம். கொஞ்சம் அதிகம் இருந்தால் நிலைமை என்ன ? இஷ்டப்பட்டால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படலாம். அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது ?

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், டாக்டர்கள் முதலியவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் கிராமங்களில் நிலம் இருக்கலாம். இவர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்க விதிவிலக்கு அளிப்பது மிகவும் அவசியம். அதையும் கொடுக்க வேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா :—எந்த முறையில் ?) ஷரத்துவாரியாக விவாதம் வருகிறபோது விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

ராஜஸ்தானில் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. பஞ்சாப் எலினேஷன் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. யார் பூமியில் சாகுபடி செய்கிறுர்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று செய்திருக்கிறுர்கள். இங்கே எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லே. இன்றைன்று. நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவன் என்றுல் அந்த நிலத்தை சுற்றி ஐந்து மைல் சுற்றளவில் வசிக்கக் கூடியவனுகவே அவன் இருக்கவேண்டும். எங்கோ சென்னையிலோ இருக்கக்கூடிய ஒருவரை சாகுபடியாளன் என்று அங்கீகரிக்க சட்டத்தில் இடமிருக்கப்படாது. அந்த மாதிரியான திருத்தமும் இதில் செய்யப்படவேண்டும்.

இன்றைய தினம் குடியானவர்களுடைய, சாகுபடியாளர்களுடைய நிலைமையை புரிந்துகொள்ளாமல், அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதானது அவர்கள் மத்தியில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட இடம் அளிக்கிறது. பலருக்குச் சட்டமே இருப்பது தெரியாது. விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான திருத்தங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்காவிட்டால் பெரிய தகராறு மட்டும் அல்ல, பெரிய போராட்டம் மாகாணம் பூராவிலும் ஏற்படும். இது கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் பிரச்சினை மட்டும் அல்ல. உலகம் பூராவிலும், ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட புரட்சி, இங்கிலாந்தில் நடந்த புரட்சி இதையெல்லாம் எடுத்துப்பார்த்தாலும்—பூஷ்வக்கள் மத்தியில் குடியானவர்கள் வதைக்கப்படுவதன் காரணமாக ஏற்பட்டவைதான். ஆகவே இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா, பணம் இருக்கிறதா என்று நினைத்து இப்படிச் செய்தால் மாபெரும் கிளர்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, கொஞ்ச நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் இந்தச் சபையிலே கொண்டு வந்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதைப் பெருமிதத்துடன் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சி கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக—காங்கிரசின் சரித்திரத்திலே நிலைபெற்றிருக்கிறது. 1931-ம் வருஷத்தில் கராச்சியில் கூடிய காங்கிரஸ் மகாசபையிலேயே எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டின் ஆட்சியும், இந்த நாட்டின் சொத்து உடைமைகளும் எவ்வாறு இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வதுபற்றிய கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. மேலும் இதைப்பற்றி பலவருஷக் காலமாக நாம் பலமாக ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறோம். நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னுல் மகா ராஜாக்கள், ராஜாக்கள், ஜமீன்தாரர்கள் போன்ற பெரிய நிலப் பிரபுக்களுடைய நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியும். அவர்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் சாதாரண பிரஜைகளுக்குச் சொந்தமாகும்படி

26th August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

யான நிலைமையில் சட்டபூர்வமாக எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பின்பும் படிப்படியாக விரிவானதொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருந்தன. ஒன்று நிலப்பிரபுக்களிடத்தில் இருந்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்காக நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வது முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும், நில சாகுபடியை எந்தவகையில் அதிகரிப்பது என்பதும் சேர்ந்தே கவனிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன? நிலப்பிரபுக்கள் நிலைமை என்ன? குத்தகைக்காரன் நிலைமை என்ன ? குத்தகை விகிதம் என்ன? என்பனபோன்ற எல்லாப் புள்ளி விவரங்களும் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்கள், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து, எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தாலும் இந்தியாவிலுள்ள நிலப் பசியை தீர்ப்பது இதன் மூலம் சாத்தியம் இல்லை என்ற முடிவிற்கு அனைவரும் வந்திருக்கிறார்கள். அது சாத்தியம் என்று யாரும் கூறமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அப்படி சொல்ல இயலாது. இயலாததற்கு காரணங்களும் இருக்கின்றன. நிலப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் வேறு நாடுகளில் இருக்கின்றன. ஆனால் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆச்சாரிய வினோபா பாவே அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்தியாவிலே தலைக்கு ஒரு எக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்று சில வருடங்களுக்கு முன்னால். தலைக்கு ஒரு எக்கர் நிலம் சாகுபடியில் இருக்கிறதா என்றால் சந்தேகமே என்று அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடிக்கு தகுதியுள்ள நிலம் தலைக்கு ஒரு எக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சாகுபடியாகிக் கொண்டிருக்கிற நிலம் தலைக்கு 36 செண்ட் என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சொல்லப்பட்டது. செண்ட் கணக்கில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருந்கலாம், ஆனால் அநேகமாக சரியாகத்தான் இருக்கும். அதற்கு புள்ளி விவரம் சேகரித்திருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் அது சரியாகயிருக்கிறதா என்று பார்த்ததில் 36 செண்ட் கூட இல்லை, 33 தான் இருக்கிறது. அதில், பதக்கு, குறுணி என்றால், குறுணி 2 படி, பதக்கு 4 படி மதறாஸ் மெஷர். விளைகிற இந்த நிலங்களையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். நிலப் பசியைத் தீர்க்க இதை பிரதானமாகக் கொள்ளவில்லை. நமது நாட்டில், சோஷியலிச சமுதாய அமைப்பு ஏற்படவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்த அமைப்பு ஏற்பட ஆசைகளை கொஞ்சம் ஒழிக்க வேண்டும். அதில் நிலவுடமை முதல் ஆசையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆசைகளில், மூவாசை என்று சொல்வார்கள். மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்று சொல்வதுண்டு. தொன்றுதொட்டு இவ்வாசைகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அதில் மண்ணாசை ஒன்று. மண்ணாசை, சாகுபடி செய்வதற்காக மட்டுமல்ல. அவரவர்கள் ஆட்சியில் உட்பட்ட பிரதேசங்கள் விரிவடைந்துகொண்டிருக்கவேண்டும், அவை தரிசானாலும், காடானாலும், மேடானாலும், வனாந்திரமானாலும் பெரிய நிலப்பரப்பை கட்டியாளவேண்டும் என்ற ஆசை ஒவ்வொரு அரசருக்கும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. "ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல்லாம் கட்டி ஆளினும் கடல் மீதிலே ஆணை செலவே நினைவர்" என்று சொல்வார்கள். இது, அன்றும் இன்றும் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. வேறு மண்டலங்களில் கூட இடம் பார்க்க முடியுமா என்ற யோசனையிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள விஞ்ஞான முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றால் வெளி மண்டலங்களில் கூட இடம் தேடி வைப்பதற்குள்ள ஏற்பாடுகள் என்னவென்பதைப்பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் மேல் நாடுகளில் பரவலாக நடைபெற்று வருவதை நாம் காண்கிறோம். ஆசை என்பது முதலில் குறைய வேண்டும். இந்த நாட்டிலே கூட மண்ணைக் கட்டி அழுது வந்தவர்களின் சரித்திரம் என்ன ? இரண்டாவது மகா யுத்தம் முடிந்ததற்குப் பின்னர், அதற்கு முன் நிலத்தை

வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அவர்களின் பூர்வோத்திரங்கள் என்ன ? விவசாயம் எப்படி நடைபெற்று வந்தது ? அவர்கள் சரித்திரம் என்ன ? என்று பார்க்கவேண்டும். விவசாயம் மூலம் முன்னேறியவர்கள், விவசாயத்தை லாபகரமாக, சந்தோஷமாக செய்யக்கூடிய வகையில் இந்நாட்டில் விவசாயம் இருந்ததில்லை. விவசாயம் நாளடைவில்தான் கட்டுபடியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயத்தை நல்லபடி செய்ய வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் திட்டமிட்டு பல காரியங்கள் செய்து வரும் காரணத்தினால். இருந்தும் முன்னைவிட இப்பொழுது நாளுக்குநாள் நிலப்பசி அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது என்பதை நியாயபுத்தியுள்ள அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர். சிறிய நிலங்களை விலைக்கு கொடுக்கும்போது, அதை விலைக்கு வாங்க யார் யார் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் பல தலைமுறையாக தங்களுக்கு சொந்தமாக நிலம் இல்லாதவர்கள் வேறு தொழில் செய்து சிறிது சிறிது சம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் தான் 1 ஏக்கர், ½ ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு நிலம் வாங்க முன்வருகிறார்கள். இந்த நிலப் பசி பெரிய தனவந்தர்களிடம், வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு பணம் சம்பாதித்து வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. நிலத்தை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இப்பொழுது குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இன்று அரசாங்கம் இச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் இதைப் பற்றி பேச்சுகள், ஆலோசனைகள், பிரச்னைகள் இவையெல்லாம் சில ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகிறது. அதை அனுசரித்து நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், சட்டம் எவ்வாறு வரும், எவ்வளவு ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் வருமோ என்று நினைத்து கை மாற்றம் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள் நடந்தது ரகசியமல்ல, அது ஒரு பகிரங்க ரகசியமாகும். ஒரு வரிடமிருந்த நிலம், பரம்பரையாகயிருந்த நிலம், அந்த நிலத்தில் உயிரை வைத்திருந்தவர்கள் அந்த நிலங்களை பிறருக்கு சாஸனம் எழுதிக்கொடுக்கும் விதத்தில் மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது உடமைகளை, இப்பொழுது ஏற்பட்ட உடமையல்ல பன்னெடுங்காலமாகயிருந்த உடைமையை, முன்னோர்கள் தேடி வைத்த உடைமையை அதில் ஆதாரம் இருந்ததோ இல்லையோ அதைக் கட்டி அழுதவர்கள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ கொடுக்கக் கூடிய பெரியதொரு மனமாற்றம் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்தக்காரர்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல ஜில்லாக்களில் பார்க்கிறோம் பலர் தங்களது பண்ணையாட்களாயிருந்தவர்களுக்கும், பக்கத்து கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கும்கூட ஏக்கர் ஒன்று ரூபாய் 2,000 ரூபாய் பெறுமானால் அவர்கள் கையிலிருக்கும் 500 ரூபாயையோ அல்லது 1,000 ரூபாயையோ முதலில் வாங்கி விட்டு மீதியுள்ளதற்கு ஆதாரம் எழுதி வாங்கி நிலத்தைக் கொடுத்தவர்கள் பலர். நான் அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. என் நான்கு மக்களில் மூவருக்கு ஆறு ஏக்கர் வீதம்தான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு மகனுக்கு நிலமே இல்லை. ஆக, நான் யாருக்காகவும் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்த சட்டம் வருவதின் காரணமாக மக்களிடம் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சோஷியலிஸ் சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட இத்தகைய மனமாற்றம் பிரதானமாக எல்லோரிடமும் ஏற்படவேண்டும். அத்தகைய மனமாற்றம் ஏற்பட்டால்தான் எதிர்காலத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும் ஏற்படக் கூடிய பெரிய மாறுதல்கள், இன்னும் பல்வேறு மாறுதல்கள் ஏற்படுகிறபோது இப்பொழுது ஏற்படக்கூடிய மனமாற்றம் மன ஒப்புதல் ஒரு பக்குவ நிலையை ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. ஆக, இந்தச் சட்டம் மூலம் நல்லதொரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டு நிலங்களை பலர் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் அளவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவ்வாறு கொடுக்கவில்லை. நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இந்தச் சட்டம் மூலம் வரும் நிலத்தை எடுத்து நிலம் தேவையாகயிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிலத்தில் உழைக்கக் கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்

26th August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

களுக்கும் கொடுத்துவிடமுடியும் என்று எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமா? ஒன்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்வோம். இந்தக் கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ளுகிற முறையில், இந்தியாவிலுள்ள நிலம் பூராவும் எவ்விதம் இருக்கிறது அதை எவ்விதமெல்லாம் பிரிக்க முடியும் என்ற அளவில் ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் பயன்பட்டது என்று சொன்னால் அதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு மொத்தம் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. இரண்டு மூன்று வருட காலமாக நம்முடைய நாட்டின் நிலைமை என்ன? இதை வைத்துக்கொண்டு நம்மால் எதைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்ட சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏதோ நிலச்சொந்தக் காரர்கள் மட்டும் அவர்களுக்கு சாதகமாக பல மாறுதல்களை செய்து விட்டார்கள், அதற்கு தகுந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுத்து விட்டது என்ற முறையில் பேசுவது பொருத்தமாகாது. இந்தக் காரணத் தைக்கொண்டாவது அவர்கள் வேறு ஆட்களுக்கு மாற்றிக்கொடுத்திருக்கி றார்களா இல்லையா? அவர்களுக்கும் தங்கள் நிலத்தை மாற்றிக்கொடுக்கக் கூடிய உரிமை இருக்கக்கூடாதா? அதன் காரணமாக சிலர் நிலம் பெற்றிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்களும் இந்த நாட்டின் பிரைஜகள் தானே? தனிமனிதன் சட்டப்படி நடந்து கொள்வதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? அதில் என்ன குற்றம் நடந்து விட்டது? இதையெல்லாம் நாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட முறை யில் நடந்து கொள்வதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? இதை ஏன் குறை சொல்லவேண்டும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடிய வில்லை. ஆகவே தப்பாக எதையாவது நினைத்து இவ்விதம் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் தங்கள் நிலத்தை பிறருக்கு மாற்றிக்கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். ஒரு சோஷியலிஸ சமு தாயம் உருவாக வேண்டும் என்று நாம் எல்லாம் நினைக்கிறோம். இப் போது நிலத்தில் இந்த உச்சவரம்பை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இனி மேல் எதில் எல்லாம் மாறுதல்கள் வரும் என்பதை நாம் இப்போது எப்படி சொல்ல முடியும்? அடுத்த தலை முறையிலுள்ளவர்களின் எண் ணங்கள் எவ்வாறு உருவாகுமோ? யார் கண்டார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் நியாயமான வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல சீர்திருத்தங்களை இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1959-லோ அல்லது 1960-லோ விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கணக்கு எடுத்தார்கள். ஜில்லா வாரியாக இத்தனை ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் இத்தனை பேர்கள் இருக்கி றார்கள் என்று கணக்கு எடுத்தார்கள். இந்தக்கணக்கு, புள்ளிவிவரங் கள் எல்லாம் அடங்கிய பிரசுரத்தை சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம் மிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஜில்லா வாரியாக இத்தனை பேர்கள் இருக்கி றார்கள் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில், 9,671 பேர்கள் தான் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஜில்லா வாரியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் அதிகமான பேர்கள் இருப்பது தஞ்சாவூர், இரண்டாவது கோயம்புத்தூர், மூன்றாவது தென்னாற்காடு, நான்காவது மதுரை, ஐந்தாவது திருச்சி, ஆறாவது ராமனாதபுரம், ஏழாவது திருநெல்வேலி என்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் சொல்லி கடைசியாக எட்டாவது நீலகிரியை சொல்லி யிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி அப்போது சேரவில்லையோ என்னவோ அது மட்டும் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரசுரத்தின் மூலமாக தெரி வது என்னவென்றால், மொத்தம் 5 லட்சத்தி 72 ஆயிரத்தி 235 ஏக்கரில் 1 லட்சத்தி 70 ஆயிரம் ஏக்கர் குத்தகைக்காகத்தான் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு சில பாதுகாப்புகள் கொடுத்திருக்கிறோம். பல பரிகாரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இவ்வி தம் குத்தகை வாரம் பயிரிடுபவர்களை மட்டும், அதிலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா வில் அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நிலம் இல்லாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று

சொல்வது சரியல்ல. நிலம் இல்லாதவர்கள் என்ற முறையில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பலர் பாட்டாளிகளாகவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய நிலையில் எவ்வளவோ பேர்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நில உடைமையை சட்ட பூர்வமாக குறைப்பது என்கின்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளும் போது இதன் பலன் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இன்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதை கொண்டு வந்ததின் பின்னால் இதற்கு வேறு வேறு காரணங்களை கற்பித்து, இந்த சர்க்காரும் சர்க்காரைச் சேர்ந்தவர்களும், தங்கள் இஷ்டம் போல் மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொல்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. ஒரு சில வருஷங்களாக இதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்திருக்கிறோம். இன்று திடீரென்று கொண்டு வந்து விடவில்லை. சிலர் வேண்டுமென்றால் இப்பொது 30 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 20 ஏக்கர் என்றோ அல்லது 15 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் என்றோ இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். சொல்லுவது என்னவென்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் செய்வதுதான் கஷ்டம். இப்போதுள்ள சட்டப்படி எல்லோரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக மாறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்கள் இந்த நாட்டிலேயே இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதனால் குறைபடுகின்றவர்களும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். எதில்தான் குறை இல்லாமல் இருக்க முடியும்? இப்போது நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறபடி 30 ஏக்கர் என்பது அதிகமாகிவிட்டதா என்பதை நாம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் இது மிகவும் அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு நியாயமான முடிவைத்தான் செய்திருக்கிறோம். எல்லா தரப்பினரும், இந்த சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறவர்களின் கருத்துக்கள் படி நல்ல முறையில் ஒரு மாறுதலை செய்திருக்கிறோம். இம்மாதிரியான சட்டம் வரும்போது நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். நம்முடைய நாட்டினுடைய வழக்கத்திற்கு தகுந்த வழிவகைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதற்குத் தகுந்த முறையில் அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில், பல குறைகளை காணும்போது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் பலவிதமான எண்ணங்களை நம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. பெரியதொரு மாறுதலை ஏற்படுத்தப்போகிறோம், நல்லதொரு ஏற்பாடு இது, இதில் மனதிற்கு பிடிக்காத கசந்த வார்த்தைகளை சொல்ல வேண்டாம். அதில் எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படப்போவதில்லை. சர்க்காரை ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் இல்லை என்பதற்கான காரணங்களை நான் முன்பே சொன்னேன். குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றிவிடுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நிலச் சொந்தக்காரர்தான் சொந்தமாக பயிரிடுவதற்காக ஐந்து ஏக்கர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருப்பது என்ன தவறு? அது என்ன நியாயத்தை மீறி செய்து விட்டார்கள்? ஏதோ சர்க்காரின் உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும் பின்னால் நிலத்தை சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றிருக்கிறதா? கனம் பழனிசாமி அவர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளைப்பற்றியும் டாக்டர்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சர்க்கார் டாக்டர்களைப் பற்றி சொன்னார்களோ அல்லது யாரைக் குறிப்பிட்டு சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. அவர்கள் வேறு எத்தகைய தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும்,
1-00 p.m. பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இது நியாயமில்லையா? மனதிலே எதையோ எதையோ வைத்துக்கொண்டு வேறு விதமாக பேசுவது பொறுத்தமாகாது. 5 ஏக்கர் தான் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சரியான முடிவை செலக் கமிட்டி செய்திருக்கிறது. நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

வேறு ராஜ்யங்களை சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அந்தந்த ராஜ்யங்களின நிலைமைக்கு தகுந்தபடி, சூழ்நிலைக்கு தகுந்தபடி பொது மக்களின் கருத்துக்கு தகுந்தபடி இசைந்து அவர்கள் சட்டத்தை செய்திருக்கலாம் ஆகையினால் "அது மாதிரி இங்கே இருக்கிறது, இது மாதிரி அங்கே இருக்கிறது" என்றெல்லாம் சொல்லுவதில் என்ன பயன்? இதிலே ஒருவரைப் பார்த்துக் காபபி

26th August 1961][Sri R. Krishnasami Naidu]

அடிப்பது என்பது முடியாது. ஒரு வைத்தியர் வியாதியஸ்தனுக்கு நேர்வாள மாத்திரை கொடுத்தனுப்பினார். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தார். அந்த நோயாளி மாத்திரை சாப்பிட்டுவிட்டு வந்து, அது உபயோககரமாக இருந்தது, சீக்கு குணமாகிவிட்டது என்று வைத்தியரிடம் வந்து சொன்னான். அப்பொழுது வைத்தியருடைய மகனும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், வைத்தியர் மகனுக்கு வைத்தியம் தெரியாது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் வேறு ஒரு வியாதியஸ்தர் வந்தபொழுது, அவருக்கு வைத்தியர் மகன் நேர்வாள மாத்திரை கொடுத்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? எந்த சீக்குக்கு நேர்வாள மாத்திரை கொடுக்க வேண்டுமென்று வைத்தியம் தெரியாமலே நேர்வாள மாத்திரை கொடுத்தால் என்ன ஆகும்? அதைப் போல் வேறு ராஜ்யங்களில் என்ன செய்கிறார்களோ, அதைப் போல் நம் ராஜ்யத்திலும் செய்யவேண்டுமென்பது பொருத்தமாகாது. அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி, நிலைமைக்கு தகுந்தபடி மக்களுடைய மனக்கருத்திற்கு இசைந்து எது சாத்தியமோ, எது சாத்தியமில்லையோ, அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அவரவர்கள் அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். எல்லா ராஜ்யங்களையும் சுட்டிக்காட்டும்பொழுது சமீப காலத்திற்கு முன்பாக வெகுநாள்வரையில் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்த ஆந்திரா ராஜ்யத்தை சுட்டிக்காட்டமாட்டேன் என்கிறார்கள் ஏனோ புரியவில்லை. தொலைவில், தூரத்தில் இருக்கிற மற்ற ராஜ்யங்களை சுட்டிக்காட்டுபவர்கள் ஆந்திரா ராஜ்யத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்டாதது அது அவர்களுடைய வாதத்திற்கு பொருத்தமில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் என்று நினைக்கிறேன். ஆந்திர ராஜ்யத்தில் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு? நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 50,000 சதுரமைல் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அது சரியோ, தப்போ தெரியவில்லை. ஆந்திர மகாணத்தில் ஒரு லட்சம் சதுரமைலுக்கு அதிகமான நிலப்பரப்பு உள்ளது என்று எண்ணுகிறேன். ஆந்திர மாகாணம் செய்வதற்கும், நாம் செய்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும். அங்கு இருக்கும் நிலப்பரப்பிற்கு தகுந்தபடி, சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி அவர்கள் செய்திருப்பார்கள். அது எப்படி தமிழ் நாட்டிற்கு பொருந்தும்? நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எது சாத்தியமோ, எதைச் செய்ய முடியுமோ, எது நியாயமோ அந்த முறையில் சட்டம் செய்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றும் அநியாயமாகச் செய்துவிடவில்லை. அதில் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் பின்னால் திருத்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஒரு சர்க்கரை ஆலை என்றால் கிட்டத்தட்ட ஒருகோடி அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அதில் சர்க்கார் மூலதனம் போடுகிறார்கள். ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஒரு இடத்தில் நடக்க வேண்டுமானால் குறைந்தபட்சம் 5,000 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்யவேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் 200 நாட்களுக்கு மேலாக அந்த சர்க்கரை ஆலை வேலை செய்தாகவேண்டும். 5,000 ஏக்கர்கூட போதாது. 6,000 ஏக்கர் வேண்டியிருக்கும். இந்தியாவிலேயே சர்க்கரை பற்றுக்குறையை தீர்ப்பதற்கு வேண்டி பல இடங்களில் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டு சர்க்கரை ஆலைகள் வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கரும்பு கிடைப்பதற்கு பல ஏக்கரா நிலங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது அதில் இப்பொழுது தலை இட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வகையில் தான் ஆலோசனை செய்து சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமான நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமானதே. அதே மாதிரிதான் கூட்டுறவு பண்ணைகளும் வளம் பெறாத நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலத்தில் இப்பொழுது கை வைத்தால், அந்த முயற்சி என்ன ஆகும்? கூட்டுறவு சாகுபடி நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடையே அதில் கருத்துவேறுபாடு இல்லை. அந்த முயற்சி சரியான உரு பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தால், அந்த

வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதை மனதில் கொண்டுதான் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதிக சாகுபடி செய்தால் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சாகுபடிசெய்பவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையை மறந்து, அந்த வாதம் தங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசுவாமி மனதில் அந்த மாதிரி பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஏகரில் 100 மரக்கால் விளைந்தால் சாகுபடியாளர் தான் 60 மரக்கால் எடுத்துக் கொள்கிறார், நிலச்சொந்தக்காரருக்கு 40 மரக்கால் கொடுக்கிறார். 200 மரக்கால் விளைந்தால் அவருக்கு 120 மரக்கால் கிடைக்கிறது, நிலச்சொந்தக் காரருக்கு 80 மரக்கால் கொடுக்கிறார். அதிகமாக விளைந்தால், 60 மரக்கால் கிடைப்பதற்கு பதிலாக சாகுபடியாளருக்கு 120 மரக்கால் கிடைக்கவில்லையா? இதில் உண்மை இல்லையா? நியாயம் இல்லையா? அப்படியிருக்கும் பொழுது அதிக சாகுபடி செய்தால் சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுவதா? அதிக சாகுபடிசெய்தால் சாகுபடியாளர்களுக்கும் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு இடம் இல்லையா? அவருக்கு அப்படி பேசிப்பேசி பழக்கம். சாகுபடியாளர் எலும்பும், தோலும் தெரியும்படியாக உழைத்து உழைத்து சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுக்கிறார், அவர்களுக்கு என்ன ஆதாயம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசிப் பேசி உண்மையை மறந்தே விட்டிருக்கிறார். உண்மையை மறக்காமல் விவசாயம் செய்வதிலே அவர்களுக்கு ஊக்கம் அதிகரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்குப் பதிலாக, நாட்டில் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குப் பதிலாக, இம்மாதிரி பேச்சிலேயே பழக்கமாகிவிட்டது. அது நியாயமான வாதம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவை எந்த வகையிலே நாம் பார்தாலும்கூட, பொறுக்கு கமிட்டி நன்றாக பரிசீலனை செய்து, பல்வேறு ஸ்தாபனங்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களுடைய கருத்துகளையெல்லாம் திரட்டி ஆராய்ந்து பார்த்து நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இல்லையென்றாலும் அவர்கள் அவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நியாயமான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்னொன்றுகூட சொல்லலாம் வாதத்திற்கு. ஒருவேளை எப்ரலுக்கு முன்னால் சட்டம் வந்திருந்தால் சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ? கோவில்கள், மடாலயங்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லலாம். அம்மாதிரி நில விஸ்தீர்ணம் தமிழ் நாடு பூராவும் இருக்கிறதாக வைத்துக் கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய இம்மாதிரி நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே 200 ஸ்டான்டேர்டு ஏகராவுக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் 81 என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே மடங்கள் 5 தான். அதற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 46,547 ஏக்கர். தஞ்சாவூரில் 35,000 ஏக்கர் இருக்கிறது (Deputy Speaker in the Chair) திருநெல்வேலியில் 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. வேறு ஜில்லாவில் எங்கே இருக்கிறது? கோவில்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் பரவலாக இருக்கிறதாக நாடு முழுவதும் விரிந்து கிடக்கிறமாதிரி ஒரு மனப்பான்மையை நிலம் இல்லாதவர்களுடைய மனதில் ஏற்படுத்தும் வகையில் சிலர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. உண்மையில் எந்த சமயத்தில், எந்த நிலையில், எந்தக்காலத்தில், எப்படி ஏற்பட்டது அதற்கு நியாயமான வழிவகைகள் செய்வதற்கான மார்க்கங்கள் என்ன? கோவில்கள், மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் சமுதாயத்திற்கு பயன்படும்படியான வகையில் என்னென்ன காரியங்களை, நிர்வாக முயர்ச்சிகளை செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்,

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

இன்னும் ஒரு நிமிஷம் அவகாசம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. member may continue.

26th August 1961]

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : சிறிது காலத்திற்குப் பின் இப்பொழுது செய்துள்ள ஏற்பாடுகளைவிட இன்னும் சிறந்த ஏற்பாடுகள் செய்யமுடியும் அம்மாதிரி செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரலாம். அதற்கான காரியங்கள் செய்வதற்கான யோசனைகளும் நம் மனதில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் இந்த மசோதா பல விஷயங்களை மனதில்கொண்டு, எதிர்காலத்தையும் மனதில்கொண்டு, சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லா தரப்பினர்களுக்கும் நியாயமான ஒரு மனச்சாந்தி ஏற்படக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தமசோதாவை முழுமனதுடன் வரவேற்று, நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த மசோதாவை பொதுவாக ஒரு "டெட் லெட்டர்" என்று சொல்லலாம். இப்பொழுது நாட்டிலே 1952-வது ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு புதியதாக ஒரு பாடம் படித்திருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஏதோ நிலம் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் ஒரு பெரிய சோஷலிஸ கர்த்தாக்கள். அப்படியே வானத்திலிருந்து நாங்கள் இங்கே இறங்கியிருக்கிறோம். சுயராஜ்யம் எங்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. நாங்கள் சோஷலிஸ பாணி சர்க்காரை நடத்துகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். சோஷலிஸத்தையே புரட்டிவிட்டதாக ஒரு ஐதீகம்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : "வானத்திலிருந்து" என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் என்ன ? பேசும் வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் வேண்டும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அப்படியென்று எல்லோருக்கும் எண்ணம். எல்லாம் ஓட்டுப்பிடிக்க ஒரு காரியமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. வாஸ்தவத்திலே, நிலச் சீர்த்திருத்தம் இந்திய சர்க்காரும், ப்ளானிங் கமிஷனும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று செய்கிறார்கள். இங்கே சட்டம் கொண்டு வரும்போது என்ன சொல்கிறார்கள் ? ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸ் படி பார்த்தால், இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால், மேலும் விவசாய உற்பத்தியை நாட்டில் பெருக்குவது தான் நோக்கம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் முக்கியமான கருத்துக்களில் ஒன்று. ப்ளானிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து, எல்லா காங்கிரஸ் அறிக்கைகளிலும் இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத்தை, அதிக உற்பத்தி பண்ண இந்த நிலத்தை இப்படிச் செய்வதுதானா முறை ? ஆட்டைத் தூக்கி குட்டியில் போடுவது, குட்டியைத் தூக்கி ஆட்டில் போடுவது, அதைப் பண்ணி இதைப் பண்ணி காரியங்கள் செய்தால்தான் நடக்குமா ? வேறு முறைகள் இல்லையா ? அதைப் பற்றி இந்திய சர்க்கார் பரிசீலித்ததா ? இல்லவே இல்லை.

இன்றைக்கு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. மூன்றாவது திட்டம் ரூ. 11,000 கோடியில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே உங்களால் உரம் சப்ளை செய்ய முடிந்ததா ? இந்த தேசத்தின் மொத்த வருமானத்தில் 40 பர்செண்ட், நாஷனல் இன்கம், விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. விவசாயத்திலிருந்து நாஷனல் இன்கமை அபிவிருத்தி செய்து ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம், கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுத்திருக்கலாமே. அதற்கான வழிவகைகளை எங்கே செய்தார்கள் ? விவசாய அபிவிருத்தி என்று சொல்லும்போது, அதற்கு அத்யாவசியமாக வேண்டிய உரம் உங்களால் சப்ளை செய்ய முடிகிறதா ? நீங்கள் சோஷலிஸம் பேசுகிறீர்கள். எங்கே பணக்காரர்கள் சரியாக இன்கம் டாக்ஸைக் கட்டுகிறார்கள்? வருடம் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கணக்கை ஏமாற்றுகிறார்கள். பெயர்களைச் சொல்லக்கூடாது. சட்ட சபையில் பெயர் சொல்லுவது சரியல்ல. ரூ. 100 கோடி வரிப்பணத்தை வசூல் செய்ய முடியாத முறையில் கணக்குகள் மறைக்கப்படுகின்றன. என்னிடம் ஒருவர் கேட்டார்: "என்னைய்யா,"—நான் இன்னும் சுதந்தராக் கட்சியில் சேரவில்லை—"சுதந்தராக் கட்சியில் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே. சுதந்தராக் கட்சியில் அதிகப் பணக்காரர்களா அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியில் அதிகப் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களா" என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், "சாமர்த்தியமுள்ள முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில்

இருப்பார்கள், அப்பாவி முதலாளிகள் சுதந்தரா கட்சியில் இருப்பார்கள்'' என்று. அர்த்தத்தை நீங்களே புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒரு ஆங்கில மேதாவி, இன்கம் டாக்ஸ் வருமானம் வசூலிப்பதை சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்தால் பல கோடி ரூபாய்கள் அதிகமாக வரும் என்று 5, 6 வருஷங்களுக்கு முன்பே ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தார். வருஷம் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யலாம். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் ? முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக எல்லாம் செய்கிறீர்கள். அவ்வளவு தான். ஆனால், சோஷலிஸம், சோஷலிஸம் என்று பேசுகிறார்கள். இருந்தாலும் மூன்று எக்கர்தான் நிலம் என்கிறார்கள். 5 எக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவன் இந்த நாட்டில் திருடன். நாங்கள் திருடனைப் பிடிக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சட்ட மன்றம் செய்வது சரியா ? நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் ரொம்ப சந்தோஷம். நானும் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, கண்ணை மூடிக்கொண்டு செய்யும் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். எத்தனை விவசாயக் குடும்பங்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும், வாடுகின்றன. டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட், அந்த ஆக்ட், இந்த ஆக்ட் என்று போட்டு சிறு நிலச்சுவான்தார்களையெல்லாம் வாட்டுகிறார்கள். இந்த ஐந்து வருஷமாக அவர்களை எவ்வளவு தொந்தரவுக்குள்ளாக்கி விட்டார்கள் ? இவர்கள் வோட்டர்களிடம் தப்பிவிடலாம். ஆனால், மேலே ஒருவன் இருக்கிறான். (சிரிப்பு) அவனுக்கு பயந்துதான் ஆகவேண்டும். நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு சலுகை செய்திருக்கிறார்களா ? மூன்று எக்காரா பயிர் செய்யலாம் என்று ரொம்பக் கருணை கூர்ந்து, சர்க்கார் சட்டத்திலே சீர்த்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று வருஷ காலமாக சில குடும்பங்களில் பட்டினி பசியால் தற்கொலையும் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு காலமாக அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு மூன்று எக்கரா என்றால், இவர்கள் என்ன பிச்சை கொடுக்கிறார்களா ? ப்ளானிங் கமிஷன் மெம்பர் ஒருவருக்கு சம்பளம் என்ன ? அதைப் பேசக்கூடாது என்றால், இங்குள்ள அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் என்ன ? சோஷலிஸம் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் என்ன இங்கிலாந்தில், ஜர்மனியில் கடன் வாங்கவில்லையா ? ஏதோ புதிதாக ஏதோ ஒரு வித்தையைக்கண்டு பிடித்து விட்டதுபோல் பேசுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் மூலம் எந்த ஏழை எளிய மக்கள் பயன் அடையப் போகிறார்கள் ? எவன்தான் 3 எக்கரா பயிர் செய்து வாழமுடியும் ? ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்தது 5 அல்லது 10 எக்கராவாவது வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, காம்பன்சேஷன். அதை பத்திரமாகக் கொடுப்போம். ரொக்கமாகக் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். நிலத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்ளும் போது, பாடு படும் மக்களுக்கு நியாயமான பணத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டியது தானே. நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விலை கொடுக்க தாமதம் எதற்கு ? மோட்டார் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை இன்றைக்கு நாஷனலைஸ் பண்ணுங்கள் என்றால், செய்யவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், ரொம்பப் பணம் வேண்டும், சர்க்கார் முதலீடு செய்யமுடியவில்லை என்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நிலச்சுவான்தார்களிடம் நிலங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டால், பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். காம்பன்சேஷனில், 12 மடங்கு என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள், அப்புறம் ஏதோ 5,000 என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு ஸிஸ்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். நியாயமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால், மார்க்கெட் வால்யூ ஏன் கொடுக்கவில்லை. நம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் ப்ளாக் மார்க்கெட்; அப்படிப் பத்திரத்திலும் உண்டு. ஒரு எக்கர் ரூ. 6,000 பெறும் என்றால், பத்திரத்தில் ரூ. 3,000 என்று போட்டுவிட்டு ரெஜிஸ்டர் செய்வார்கள். ஆகவே, அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, மார்க்கெட் வால்யூ என்ன என்று ஆபீசர்களைப் போட்டு விசாரித்து, அந்தத் தொகையை ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, காம்பென்சேஷன் விஷயத்தில், சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் விஷயத்தில், வோட்டு வாங்கும் கண்ணோட்டத்தோடு, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் பயந்து இம்மாதிரியெல்லாம் செய்யாதீர்கள். நியாயத்திற்குப் பயப்படுங்கள். வோட்டுக்காக சிறு நிலச்சுவான்தார்களை அந்தரத்தில் விடாதீர்கள். சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அந்தரத்திற்கு அவர்களைத் தள்ளாதீர்கள்.

26th August 1961] [Sri D. S. Authimoolam]

எவ்வளவோ எக்சம்ஷன்களெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு 5 லட்சம் ஏக்கரா சர்ப்ளஸ் என்று ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் காண்பித்தார்கள். ஜீவநதிகள் உள்ள கிருஷ்ணா, கோதாவரி, துங்கபத்ரா முதலிய பெரிய நதிகள் பாயும் ஆந்திராவிலேயே $1\frac{1}{4}$ லட்சம் ஏக்கர் தான் சர்ப்ளஸ் லாண்டுகள் என்கிறார்கள். அப்படித் தகவல் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டில் அதைவிடக் குறைவாகத் தான் இருக்கும். அதை எத்தனை பேருக்குக் கொடுப்பார்கள்? அதையெல்லாம் எப்படி டிஸ்ட்ரிபூட் பண்ணப் போகிறார்கள். எப்பொழுது பார்த்தாலும் ப்ளான், ப்ளான் என்று பேசிப் பேசி இந்த நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்.

1962 எலெக்ஷனில் தப்பி விடலாம். ஆனால்,இந்த சட்டத்தின் மூலம் புதிய நன்மை என்ன விளையப்போகிறது? வீண் குழப்பந்தான் உண்டாகும். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், "டிவைட் அண்ட் ரூல் பாலிஸி" போல், வெள்ளைக்காரன் வைத்திருந்தானே அதுபோல் தான் இருக்கிறது. நியாயமான ஒரு அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும். (சிரிப்பு) சிரித்து மழுப்பாதீர்கள். அங்கே காங்கிரஸ் கொரடா சிரித்து மழுப்பப் பார்க்கிறார். ஆகவே, இந்த நாட்டில் பெரிய மிராசுதார்களை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், ஆட்சேபணையில்லை. ஆகவே, 5 ஏக்கர் நிலம் அல்லது பத்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவன் சொந்த சாகுபடிக்கு செய்யலாம் என்று வையுங்கள் எத்தனையோ விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் சர்க்காரில் மோதுகிறார்கள். சர்க்காரில் நீங்கள் விரலை அசைக்கிறீர்களா? பயிர் செய்வதற்கு லாயக்கான "ஏரபிள் லாண்ட்ஸ்" எத்தனை லட்சம் ஏக்கர் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறீர்களா? அதுமாதிரி எங்காவது கொடுத்து முயற்சி செய்தீர்களா? கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்தீர்களா? ஒன்றும் செய்யாமல் ஏதோ மேலே முந்தவாரியாக, நுனிப் புல் மேய்ந்துகொண்டு, வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் இருந்த சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நேரத்தைப் போக்கிக்கொண்டுபோவது மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, முயற்சி எடுத்து, எக்ஸ்பெரிமெண்டலாக ஏதாவது செய்திருக்கிறீர்களா என்றால், இல்லையென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள போர்டு பவுண்டேஷன் சொன்னார்கள் என்று பைலட் ஸ்கிம் போட்டீர்கள். நீங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் "கல்டிவபிள் லாண்ட்ஸ்" நம் நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கிறது, அதை ஏழைகளுக்கு எந்த முறையில் விநியோகம் செய்வது என்று கணக்கெடுத்தீர்களா? 1962 தேர்தல் வரப் போகிறது. அப்பொழுது விதிகள் "ப்ரேம்" பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வீர்கள். கடைசியில் என்ன ஆகும்? 1967-ல் அவர்கள் நாமத்தைச் சாத்திவிடுவார்கள். சர்க்காரில் இருக்கும் உங்களுக்கு மனம் சுத்தம் இல்லை. மனம் சுத்தமாக இருந்தால் தான் காரியம் சித்தியாகும். வக்கீல் கதையொன்று உண்டு. ஏழை ஒருவன் ஒருவரிடம் கடன் பட்டிருந்தான். அதை அவன் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. அவன் ஒரு வக்கீலைப் பார்த்து தன் நிலையைச் சொன்னான். அவர் ஒரு உபாயம் சொல்லிக் கொடுத்தார். கோர்ட்டில் என்ன கேட்டாலும், "பே பே" என்று சொல்லும் படியாக உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்தார். அவர் சொன்னபடியே, கோர்ட்டில் எதிர் வக்கீல் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் "பே பே" என்று சொன்னதால், கேஸ் அறைகுறையாக அனுகூலம் ஆய்விட்டது. பிறகு வீட்டுக்கு வந்ததும் வக்கீல் தம்முடைய "பீஸ்" கேட்டார். அதற்கும் அவன் "பே பே" என்றான். (சிரிப்பு). அதுபோல், 1962-ல் கேஸ் நடத்துவீர்கள். "பீஸ்" 1967-ல் கேட்பீர்கள். அப்பொழுது மக்கள் "பே பே" என்று சொல்லத்தான் போகிறார்கள். (சிரிப்பு).,

ஆகவே, இப்பொழுது நீங்கள் சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் விஷயத்தில் முக்கியமாக நல்ல கண்ணியத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். தருமத்துடன் நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். தரும சிந்தனை என்பது நாளடைவில் குறைந்துகொண்டே போனால், இந்தத் தேசத்தில் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகிவிடும். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், அரசாட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் அதை ரொம்பப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே நீங்கள்

சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் விஷயத்தில் தாராளமான மனப்பான்மையில் இருந்து, பத்து ஏக்கர் வரையில் அவர்கள் சாகுபடி செய்துகொள்ளலாம் என்ற உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். மற்றபடி உத்தியோகஸ்தர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து ரிடையராகி ஊருக்கு வந்தால், அவர்கள் 3 ஏக்கருக்கு மேல் பயிர்செய்ய முடியாது என்று சட்டத்தில் இருப்பது பெரிய கோளாறாக இருக்கிறது. விவசாய டெபுடி டைரக்டர் ஒருவர் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று கிராமத்திற்குத் திரும்பி பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர் ஊரிலேயே அவர் 3 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். அவர் பெற்ற விவசாய அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பத்து ஏக்கர் வரையில் சாகுபடி செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அவர் நிறைய சாகுபடி செய்வது இந்தத் தேசப் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்யாதா ? இப்படிப்பட்ட வகையில் சொந்த சாகுபடி செய்வதற்குப் பத்து ஏக்கர் வரையில் தாராளமாக அனுமதிக்கவேண்டும்.

நஷ்ட ஈடு தரும்போது, அதை உடனடியாகவும் ரொக்கமாகவும் செலுத்திவிடவேண்டும். மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு சர்க்காரிலுள்ள நிலத்தையும் சேர்த்து நல்ல முறையில் பட்டுவாடா செய்யவேண்டும். சர்க்கார் நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதற்குப் புள்ளி விவரம் தயார் செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவில் இன்னும் நிறைய ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பேசினது போதுமென்று நினைக்கிறேன். நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு தானே. இந்த முறையில் நான் சொன்னதைக் கவனத்தில் கொண்டு எல்லோரும் நியாயத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். வோட்டு ஒன்றையே குறிக்கோளாக வைக்கக்கூடாது. மகாத்மா காந்தி சத்தியத்தினால் சுயராஜ்யம் வாங்கினார். ஜில்லாவுக்கு மூன்று பேர் ஆகஸ்டு தியாகி இருந்ததை வைத்து சுயராஜ்யம் வரவில்லை. தயவு செய்து இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தருமம்தான் தலைகாக்கும் என்று சொல்லி வணக்கத்துடன் என் உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: There are five more minutes. Shall we adjourn now?

HON. MEMBERS: Yes, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 28th August 1961.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1–25 p.m. A. Statutory Rules and Orders.

339. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2464, Home, dated 20th July 1961 exempting from payment of motor vehicles tax leviable in respect of the car MSW 3156 belonging to the Trade Commissioner of Trade Representation of Czechoslovak Socialist Republic, Madras Branch. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]*

B. Reports, Notifications and other papers.

184. *Review of the working of the Excise and Prohibition Department for the first half year 1960 commencing from 1st April to 30th September 1960.*

26th August 1961]

185. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4432, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 7th July 1961 amending Rule 1 of the Madras Pawnbrokers Rule 1944 under section 22 of the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXII of 1943).*

186. *Thirteenth Report (Second Assembly) of the Committee on Estimates (1960–61) on the Harijan Welfare Department.*

187. *Fourteenth Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.*

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS